

CZUCZOR GERGELY BENCÉS GIMNÁZIUM ÉS KOLLÉGIUM

BESZÁMOLÓ A 2019/2020. TANÉVRŐL

Perjeli köszöntő

Kedves Olvasó!

A győri bencések közösségének élete szorosan összefügg a gimnázium és a kollégium életével. A váratlanul érkező és kényszerű szünet nagy csendet hozott a monostor életébe. Nagy öröm viszont, hogy a bajban a bencés iskola közössége – tanárok, diákok, szülők – milyen összetartóak tudnak lenni. Köszönöm szépen sokak önzetlen segítségét, amivel tudtunk segíteni egymáson: lappal, jó szóval, tanácsokkal, imádsággal! Jó volt tapasztalni, hogy a szerda este kilenckor a bencés templomban kezdődő kompletóriumba – amit a kollégistákkal együtt szoktunk imádkozni – milyen sokan bekapcsolódtak a közösségi média felületén

keresztül. Növekedjen ez a közösségi, bencés lelkiület a jövőben is köztünk! Igazán megtapasztaltuk, hogy „nem a félelem lelkét kaptuk, hanem az erőt, a szeretet és a józanság lelkét”! (2Tim 1,7) A bencés PAX, BÉKE kísérje mindnyájuk életét! Ezért imádkozunk és ezt kérjük diákjainknak, tanárainknak, a szülőknek és családoknak!

SÁRAI-SZABÓ KELEMEN OSB
PERJELI, A SZENT MÓR BENCÉS PERJELSÉG ELŐLJÁRÓJA

Igazgatói köszöntő

Kedves Munkatársaink!

Kedves Szülők! Kedves Diákok!

Szépen indult az idei tanév ismét két hetedik és két kilencedikes osztállyal, így összesen 160 új diákot köszönthettünk. Láthatóan mindenki nagy örömmel érkezett a „nulladik” napra, hogy a nyári szünet után újra találkozassunk. Az első héten a végzősök a Nemzeti Összetartozás Évére készülve erdélyi-moldvai, illetve római kirándulásukon gazdagodtak sok szép élménnyel. November 29-én a szépen sikerült szalagavató ünnepségen már gondolatban a ballagásra, a tanév végének eseményeire készültünk. Azonban a járványhelyzet felülírta várakozásainkat, így március 16-ától mindenkinek otthonában kellett tanulnia, elmaradtak

a közös események: a lelkigyakorlat, a Szent Benedek-napi rendezvények, az április végi „karrier nap”, amikor volt diákjaink meséltek volna életpályájukról, a ballagás, a bérmlás, az osztálykirándulások, a pinnyédi délutánok, az ünnepélyes tanév záró. Nem készültek el a szokásos osztályképek. Ezt a kiadványt mégis megjelentetjük, hogy emlékeztessen bennünket erre a rendkívüli tanévre. Ez a helyzet mindnyájunkban felértékelte a máskor talán észre sem vett vágyat, hogy milyen jó nekünk együtt lenni itt a bencés iskolában, ahogyan a bencés zsolozsma esti imádságában halljuk a zoltárostól: „Íme, milyen jó és milyen gyönyörűséges, ha együtt laknak a testvérek!” (Zsolt 132) Kedves Diákok! Erre a testvéri együttlétre, a BENCÉS ÖSSZETARTOZÁS megélésére, várunk benneteket a következő tanévben!

TÓTH KONSTANTIN OSB
IGAZGATÓ

A nevelőtestület tagjai: Sárai-Szabó Kelemen OSB perjel, kollégiumi igazgatóhelyettes (hitnan), Tóth Konstantin OSB igazgató (matematika, fizika, filozófia), Szabó Zoltán igazgatóhelyettes (matematika, fizika), Nagy András László igazgatóhelyettes (angol), Bárdosi István (testnevelés), Bárdosiné Benkó Ágota (testnevelés), Barkó Ágoston OSB (hitnan, történelem), Bekési Barbara (angol, német), Böröndy Tímea (magyar, történelem), Cziczó Csaba Péter (testnevelés), Cséfalvay Tamás (történelem, angol), Csóka Gáspár OSB (latin), Csonka István (történelem), Csonka László (matematika, fizika), Csonkáné Hernádi Zita (angol, német), Dankó Judit (angol), Faber Ildikó (német), Göbl Ferenc (testnevelés), Dr. Horváthné Harmati Szilvia (matematika, fizika, informatika), Horváth Zsolt (prefektus), Kelemen Áron OSB (ének, hitnan, művészetek), Klausz Orsolya (olasz), Kleiningner Tamás (biológia, földrajz), Koppi Flóra (matematika, angol), Kovács Sándor (kollégiumi nevelő), Lajkóné Alasztics Zsuzsanna (matematika, biológia), Laki Beáta Mária (matematika, kémia), Lukács Emma (matematika), Molnár Zsolt János (biológia, kémia), Németh Anita Gabriella (magyar, történelem), Némethné Pálkúti Anikó (magyar, történelem), Németh Ottó (magyar, történelem), Pákovics Enikő (könyvtár, magyar), Panykó János (matematika, fizika, informatika), Révész Gyuláné (testnevelés), Ruff László (matematika, fizika), Sárköziné Márk Éva (francia), Schnur Máttyás (angol), Scholtz Kinga (angol, olasz), Tóth Kristóf (matematika, fizika), Tóth Sándor (kollégiumi nevelő, hitnan, német), Dr. Tullner Jób OSB (földrajz, hitnan), Tulner Gábor (kollégiumi nevelő, történelem), dr. Vántusné Gaál Zsófia (ének), Tárkányi-Zöld Gabriella (vizuális kultúra, művészetek), Wölfinger Ildikó Erzsébet (német, történelem)

2019 NYARA

Május 27. – Próba nyelvvizsga

A következő tanévtől a felsőoktatási felvételtípusokra jelentkezéshez szükséges mindenki számára a nyelvvizsga megszerzése. Ehhez kíván iskolánk segítséget nyújtani. Ez az évfolyamvizsga a nyelvvizsgákra is jellemző feladattípusokból áll és egy „kis érettséginek” is megfelelne. Diákjaink többsége tapasztalataink szerint komolyan vette az írásbeli és szóbeli megmértetést is. Külön örömről számoltunk be a számos – biztos nyelvtudásról és alapos felkészülésről tanúszkodó – tartalmas szóbeli felelet, valamint hogy többen elegáns megjelenésükkel is hozzájárultak az esemény különleges jellegéhez. Köszönet a szervezésért és a sok ezzel járó munkáért a nyelvi munkaközösség minden tagjának, különösen is Békési Barbara, Csonkáné Hernádi Zita, Nagy András, Wölflinger Ildikó tanároknak!

Június 6-9. – Csíksomlyói zarándoklat

70 diákunk vett részt a csíksomlyói pünkösdi búcsúba tartó zarándoklaton: a 10.A osztály és a 11. évfolyamos bérnalközörszámú tanulóknak.

Csütörtökön hajnalban indultak Győrből, majd kora délután már Vajdahunyad várában, a Hunyadi család ősi fészkeében vezette a csapatot a diákok csernakeresztúri kortársa Nisztor Zsolt, aki beszélt arról is, hogy milyen a szórványmagyarok élete, milyen büszkén őrzik identitásukat és katolikus hitüket a túlnyomóan román többségű Hunyad megyében. Éjfél előtt megérkeztek szálláshelyükre, Zeteváraljára.

Pénteken a Gyimesek felé vette az irányt a csapat. Elhaladtak a Gyimesbükk végén, a Tatros egykori határfolyónál található Rákóczi-vár, a vasúti őrház és a kontumáci kápolna mellett. A buszon is együtt imádkozó, ill. a román-magyar kapcsolatok és a moldvai csángók történetében is egyre jobban elmélyedő csapat délre a pusztinai Szent István- király templomhoz ért. A legkeletibb, Szent István első királyunkról nevezett templomban, az egyik legkompaktabb még magyar nyelvű csángó faluban közösen vettek részt szentmisén a csanakai Szent Kereszt bencés plébánia zarándokcsoportjával és a helyiekkel, így közel 150 ember énekelte-imádkozta együtt magyarul a szentmisét és nemzeti énekeinket. A bérnalközörszámú felkészítő szentbeszédet Bartók Ferenc atya tartotta. Utána gazdag ebéd következett a Magyar Házban, majd az iskolai tanításon kívüli magyaroktatásban részt vevő gyerekek népre-

nei és néptáncos műsora. Hazafelé megcsodálták a naplemente szép fényében tündöklő csíksomlyói kegytemplomot, ahová másnap gyalog vezetett az útjuk.

Szombaton 3.00-kor történt az ébresztés. 3.50-kor fel a buszra, majd 04.50-kor érkezés a Hármaskereszthez, a Székelyudvarhely és Csíkszereda közötti országúton. Innen a székelyudvarhelyi fiatalokkal a rózsafüzért együtt énekelve, imádkozva gyalogoltak be Csíksomlyóra, ahol 12-kor kezdődött az ünnepi szentmise. Bár a Szentatya, Ferenc pápa egy héttel korábban történelmi látogatást tett e helyen, mégis, egy hét múlva is 300 ezer fős tömeg jött össze a Nyeregben. A busz 17 órakor indult vissza Zeteváraljára. Este „bankett” következett.

Vasárnap hazafelé vették az irányt Erdély belsején keresztül. Megálltak Nagyváradon, amelynek főterét és a környező sétálóutcákat nagyon szépen felújították. Már most is közel száz ház pompázik a szecesszió újra feltárt szépségében, de pár éven belül a teljes belváros, a sok-sok palota és polgárház mutatni fog valamit a dualizmus korának gazdagságából, a város akkori fejlettségéből. A csapat idegenvezetésen vett részt: a Sebes-Körös partjától a Székesegyházig, a Kanonok-sorig mindent megismertek. Lelkileg felkészülve érkeztek haza, hogy másnap sokan közülük méltóképpen fogadják a bérálás szentségét.

Kísérők: Barkó Ágoston OSB szervező, Dömötör András (Gy/2016), Dömötör Mihály (Gy/2012), Mészáros Eszter tanárnő (PÁGISZ) Németh Miksa OSB, Némethné Pálkúti Anikó, Sárköziné Márk Éva of., Tárkányi-Zöld Gabriella.

Június 10. – Bérálás

Pünkösdhétfőn bérálkoztak 11. évfolyamos diákjaink. A szentséget Fazakas Zoltán Márton O. Praem. csornai apát úr szolgáltatta ki.

Június 13. – Lévai Kamilla (Gy/2016) csembalókoncertje

Diákjaink a tanév befejezésekor volt diákunk társelőadók (Csizmadia Kinga, Fenyvesi Gabriella, Mándli Zsolt) kíséretében adott koncertjét hallgathatták meg. Köszönjük Kamillának, hogy már a második tanévet fejezhetjük be ajándékkoncertjével!

Június 14. – Lelki nap, tanévzáró, hálaadó szentmise

A vakációt megelőző utolsó tanítási napon lelkigyakorlattal zártuk a tanévet. Reggel 8 órától a Székesegyházban Miksa testvér, az orsolyita templomban Mogyorósi Ányos atya, a karmelita templomban Áron atya, a német ispita templomban Kelemen atya, a bencés templomban Konstantin atya tartott elmélkedést.

Fél 10-kor volt a templomban a tanévzáró hálaadó, „Te Deum” szentmise, majd a Díszteremben Tóth Konstantin igazgató atya a kiemelkedő tanulmányi eredményt elért diákoknak díjakat adott át, és felolvasta az osztályfőnökök által dicséretben részesített tanulók nevét, akik osztályfőnökeiktől kapták meg a jutalomkönyveket. Iskolánk négy végzős „fotóművésze” – Bognár Lehel, Böösy Pál, Kiss Márton Péter és Pados Adrián – külön díjazásban részesült. A tanévzáró végén mindenki megkapta a tanévről szóló évkönyvet.

A Bencés Diákok Győri Egyesületének díjazottjai a tanév végén

A Czuczor Gergely Bencés Gimnázium június 14-i évzáróján a Bencés Diákok Győri Egyesülete a gimnázium három tanulójának kiemelkedő tanulmányi eredményét és példamutató tevékenységét ismerte el.

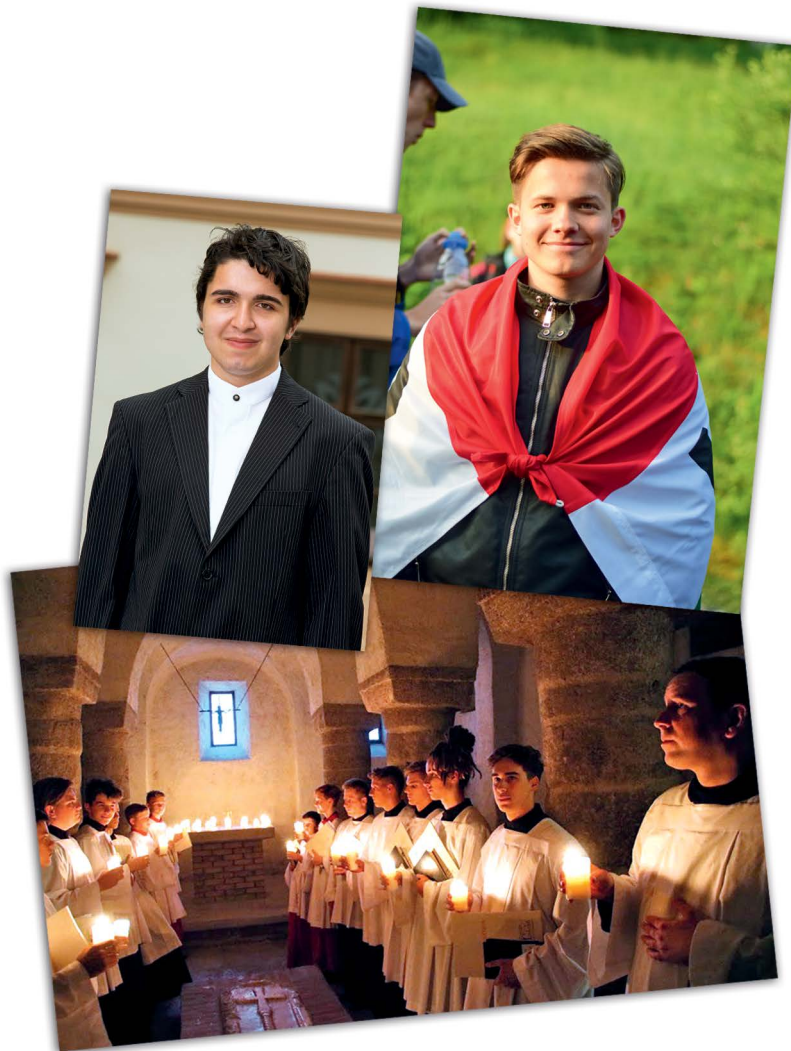
A 2018/2019-es tanévben a gimnázium **Jó tanuló – Jó sportolója Bajner Attila 12.B** osztályos tanuló lett.

Jutalma serleg, könyvecsomag, ajándécsomag és Adidas magyar válogatotti mez. Emellett Péter Tamás főtktár a fiatallembert különdíjban is részesíti. Jutalma jubileumi emlékérem és díszoklevél.

A dr. Körösi Tamás, Péter Tamás, dr. Koór Sándor és dr. Kozma Ottó által alapított **Luif Otmár-ösztöndíjat Déri Barnabás 10.A** osztályos tanuló nyerte el kiváló biológia tanulmányainak elismeréseként. Az ösztöndíjas a hagyományoknak megfelelően az oklevél és a Luif Otmár-féle Füveskönyv mellé 50.000 forint pénzzutalomban részesül.

Második alkalommal került átadásra a Bencés Diákok Győri Egyesülete által alapított **Jáki Sándor Teodóz-ösztöndíj**, melyet a Collegium Musicum Jaurinense iskolai énekkar arra legérdemesebb diákja vehet át minden évben. A díjat idén **Polgár Benedek Márk 12.B** osztályos tanuló érdemelte ki, aki az oklevél és a Vándorapostol című könyv mellé 50.000 forint pénzzutalomban részesül.

Az ösztöndíjak, díjak alapításával és átadásával Egyesületünk elnökségének célja a tehetséggondozás, a jövőépítés. Olyan szellemi légkör vesz körül bennünket, amelyben nem divat a jövővel foglalkozni, mellyel kapcsolatban inkább csak az aggodalmak kerülnek szóba. A Bencés Diákok Győri Egyesülete a távlatokra szeretne ráhangolódni, tenni akar a jövőért, melyet tudatosan igyekszik alakítani. A tehetséggondozást és a tanév végi gazdag jutalmazási rendszert is ennek szolgálatába állítjuk.

Június 18-22. – Francia nyelvi tábor

A nyári szünet első hetében zajlott iskolánkban a francia nyelvi tábor, czuczoros és kazinczys diákok részvételével. A táborban Franciaország tengeren túli tartományaival ismerkedtünk meg, ellátogattunk a Budapesti Francia Intézetbe, valamint gasztronómiai élményekben is volt részünk. A tábor szervezői: Sárköziné Márk Éva és Mayerne Lantos Rita (Kazinczy). Közreműködött: Jób arya.

Június 22. – Magyar Örökség Díj

Iskolánk Magyar Örökség Díjban részesült a másik hét katolikus iskolával együtt, amelyek a kommunista rendszer alatt – 1950 és 1990 között – is működhettek, miután 1948-ban felszámolták a teljes egyházi iskolarendszert. A díjátadóra 2019. június 22-én került sor a Magyar Tudományos Akadémia Dísztermében. Ezek az iskolák abban az időben a szabadság szigetei voltak.

Korzenszky Richárd OSB, a Pannonhalmi Bencés Gimnázium igazgatójának (1979-1989), a Tihanyi Apátság korábbi elöljárójának méltatása

A nyolc katolikus gimnázium dicséretét mondom: két piarista, két ferences, két bencés iskola, valamint az iskolánövér két gimnáziumának dicséretét.

Néhány tény: 1948-ban valamennyi egyházi fenntartású iskolát államosítják. 1950-ben megegyezés jön létre a magyar állam és a magyar katolikus egyház (éppen szabaddal élő képviselői) között: valamennyi szerzetesrendet feloszlatják, négyet – megszigorítva – meghagynak, és nyolc gimnázium (és hat diákothon) vezetését lehetővé teszik.

A háttértárgyalások elemzése a történészek feladata. Az iskolák megindítása nem volt egyszerű. A ferencesek két rendtartománya közül a mariánusoknak volt iskolájuk, a kapisztránusoknak nem. Az esztergomi iskolát – amely a mariána provincia iskolája volt – a kapisztránusok működtethették. Szentendrén egy volt csendőrlaktanyából alakíthattak ki iskolaépületet, és indíthattak iskolát a semmiből. Az iskolánövér a Knézych utcai épületben – amely az Isteni Szeretet Leányai iskolája volt – indíthatták el a Patrona Hungariae Leánygimnáziumot és Diákothonot. A piarista rend Duna-parti iskolaépületébe az Eötvös Loránd Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karát költöztették 1953-ban, a piaristák a Mikszáth téren, a felosztott Sacré Coeur nővérek épületében rendezhették be az iskolát és rendházat.

Ellenszélben működtek az iskolák, az anyagi háttérük minimális volt. A nyugati testvérrendek, illetve segítség szervezetek támogatása nélkül lehetetlen volt a fenntartásuk. Úgynevezett „államsegélyt” kaptak a rendek a tanárok után, aminek az összege egy átlagos fizetés töredéke volt csupán. Az épületek fenntartására kiutalt pénz pedig nagyjából az éves krétaszükséglet fedezésére volt elegendő.

Mégis minden ellenszél, megszorítás, megfigyelés ellenére ezek az iskolák az akkori Magyarország legszabadabb iskolái voltak. Szigorú fegyellemmel, elkötelezett tanárokkal, akik számára fontosabb volt a nevelés, mint a tanítás. Akik korszerű tudást közvetítettek, s közben közösséget formáltak. A szerzetestanárok a maguk közösségének karizmájával voltak jelen az iskolában, és közvetítettek kultúrát, tudományt, hitet, emberséget, magyarságot és kereszténységet. Voltak ellenségei ezeknek az iskoláknak, de sokkal többen voltak, akik segíteni próbáltak. Egy érdekes egyházi iskolás öregdiákból adott sokaknak biztosságot a továbbtanulásban, az elhelyezkedésben is. De mindennél fontosabb volt az a mélyleges összetartozás-érzés, amely a legnehezebb élethelyzetekben is segítette a megmaradást.

A megegyezés értelmében ezek az iskolák is az állami tanterv szerint működtek, a marxista szellemiségű állami tankönyveket használták, de éltek azzal a lehetőséggel, hogy a keresztény

szemléletet is közvetítsek, nem ritkán kritikus éllel. Minden ideológiai diktatúra ellenére ezek az iskolák, köszönhetően a tanárok műveltségének és bátorságának, a kritikus gondolkodás, a „másként-gondolkodás” szigetei voltak.

Mit adtak ezek az iskolák?

Pietas et litterae – keresztény szellemiséget és a tudományok szeretetét.

Ora et labora – Imádság és munka – a pontos, elkötelezett munka, a tevékenység és a szemlélődés, az akció és kontempláció egyívű tartozásának tudatát.

Pax et bonum – a jóna törekvést, a békeség szolgálatát.

Ut vitam habeant – a valóság, az élet szolgálatát.

A diktatúra évtizedeiben sokak számára menedék volt az egyházi iskola. Sokaknak irigyelt hely, ahol – úgy gondolták – majd embert faragnak a faragatlan, nehezen nevelhető gyerekből. Sokan úgy gondolták: ott majd hívővé válik a gyermek. Furcsa elképzelésekkel is találkozhatunk: Ott mindenkiből pap lesz... Formálódtak, hála Istennek, papi hivatások is. Vágy: Olyan jó iskolák, hogy még prominens pártfunkcionáriusok is oda járatják a gyerekeiket. Nem igaz. Legendák képződtek az iskolák körül.

Az elvárások és a valóság, az óhajok és a lehetőségek nem voltak mindig egybehangzók. A nem egyházi iskolák tanárai nem ritkán sóvárogva néztek – általában tisztos távolból – ezeket az iskolákat. Az állami hatóságok „vigyázó szemüket” rajta tartották a diákokon, tanárokon. Bőségesen találhatnak feljegyzéseket az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltárában a mindennapok után érdeklődő kutatók.

Az egyházi iskolák diákjainak továbbtanulása nem volt könnyű. Bár a tanulmányi versenyeken mindig lehetett találkozni kiemelkedő teljesítményű egyházi iskolásokkal, az egyetemi-főiskolai felvételi statisztikák világosan mutatják, hogy lényegesen kevesebben jutottak be egyetemre, főiskolára közvetlenül érettségi után a sikeres felvételi vizsgát tett egyházi iskolás diákok, mint az állami iskolákból jelentkezők.

A szerzetes tanárok nagy többsége sosem számolta az időt és az energiát: teljes odaadással szolgálták a diákokat. S egy olyan korszakban, amikor az egyházak – kalitkába szorítva – nem foglalkozhattak az ifjúsággal, az egyházi iskolák színjátész körei, énekkarai, sportkörei, versenyei, a nyáridőben szervezett gyalogtúrái, vízitúrái, kirándulásai igazi élményt jelentettek diáknak, tanárnak egyaránt. A kötelező tanítási órák mellett a számtalan szakkör, külön foglalkozás olyan távlatokat nyitott meg az érdeklődőknek, ami az országban nagyon keveseknek adatott meg.

Hadd legyek szubjektív: magam is pannonhalmi diák voltam, hatvan évvel ezelőtt érettségiztünk. Akkor, diákként nem voltunk tudatában, hogy amikor megkezdtük az első osztályt, az újraindulás óta csak öt év telt el. Nem tudtunk azokról a terhekről, amelyeket tanárainknak, rendi vezetőinknek hordozni kellett. Tíz évig – a rendszerváltozás hajnaláig – igazgatója lehettem annak az iskolának, amelynek korábban diákja voltam. Megtapasztaltam, hogy mit jelent szembeüszni az árral. Meggyőződésem, hogy megérte. Akkor – diákként, majd tanárként, később igazgatóként – nem sejtettem, hogy történelmi idők tanúja vagyok.

Legyenek áldottak a hősök – mert hősök voltak –, akik 1950-ben vállalták, hogy korlátok között, de mégis elkötelezetten és belső szabadsággal szolgálják a katolikus szellemű nevelés és oktatás ügyét. Az ő vállukra állva nőttek magasabbra az utódok. Legyenek áldottak a szülők, akik – sokszor hátrányokat is szenvedve, komoly áldozatokat vállalva – bátrak voltak, és gyermeküket egyházi iskolába írtatták. Köszönet mindenkinek, aki nyíltan (nem kevesen, titokban) segítette, hogy működni tudjanak ezek az iskolák.

S végül köszönet a mostani elismerésért: köszönet, hogy iskoláinkat a Magyar Örökség díjra méltatták.

Június 27-28. – Tanári tanulmányi kirándulás: Nagyvárad – Debrecen

A nevelőtestületi kirándulások célkitűzése, hogy minden évben valamelyik határon túli jelentős magyar történelmi várost látogassuk meg. Az elmúlt évben Kassa, az idén Nagyvárad volt az úti cél. Az első nap délutánján a nagyváradi vár, a zsinagóga és a belváros megtekintése, a második nap délelőttjén a premontrei templom és a püspöki székesegyház szerepelt a programban. Hazaúton Debrecenben megtekintettük a Munkácsy-trilógiát.

Június 29. – július 17.

– Ingolstadt színházi tábor

Ötödik alkalommal vettek részt iskolánk diákjai – Bojtor Zora (10.A), Gulyás Virág (10.A) és Horváth Dóra (10.A) – az Ingolstadt város által megrendezett színházi táborban („Jugendkultursommer”). A *Laugh now – cry later* című mozgásház-alkotást 80 német, olasz, lengyel, szerb és szlovén fiataljal együtt próbálták és adták elő Ingolstadtban, valamint Muraszombatban Békési Márta tanárnő (Kossuth) kíséretével. Kapcsolattartó: Békési Barbara

Július 1-2. – Balatoni kerékpártúra

A kisdíákok (7-8-9. évfolyam) számára a Balaton északi partjára szerveztünk kerékpártúrát, amelyen huszonketten vettek részt. A kétnaposra tervezett kerékpártúra első napján Győrből indultunk a 7:25-ös vonattal és 9:23-ra értünk Veszprémbe. Veszprémen áthaladva Szentkirályszabadja felé vettük az irányt és a nemrég átadott új, autópálya-minőségű kerékpárúton gurultunk le Káptalanfüredre. Innen Balatonfüred felé vettük az irányt, ahol Szabó Bendegúz 9.C osztályos diák szüleitől egy kis frissítőt kaptunk ajándékba. A mólón történő pihenés és felfrissülés után Tihany felé vettük az irányt, ahol először a Stég Pub és Pizzéria étteremben ebédeltünk, majd Barkó Ágoston atya vezetésével megtekintettük a templomot és a királyi kriptát. Ágoston atya érdekességekkel tarkított idegenvezetése után a templom mellől nyíló gyönyörű kilátásban elmerülve csoportkép készítése után az aznapi végcél, vagyis Révfülöp felé igyekeztünk. Révfülöpön a Hullám Hostelben szálltunk meg, amely már nem ismeretlen az iskola kerékpározó, kiránduló csoportjai és osztályai számára. A csomagok lepakolása után a strand felé vettük az irányt. Két óra hűsítő fürdőzés végeztével a Gomba Étteremben vacsoráztunk. Ezután rövid beszélgetésre került sor, majd mindenki nyugovóra tért. A következő nap svédasztalos reggelivel kezdtünk. Kellott is az energia, hiszen a kerékpárutat követve felmáztunk a Badacsonyi emelkedőin, majd onnan Szigligetre értünk. Szigligeten a várban ebédeltünk, megkóstolva a helyi készítésű langallót és a házi bodzaszörpöt. Az ebéd után diákjaink kipróbálhatták

az íjászkodást is. A vár megtekintése után Balatonyörök strandján lehetett még utoljára hódolni a strandolásnak, majd a végcél, Keszthely felé vettük az irányt, ahol mindenki kapott egy jégkrémet. Ezután felszálltunk a 18:43-as közvetlen, Győrig közlekedő vonatra, amely Vaszar előtt lerobbant, így közel két óras várakozás után másik vonattal indultunk tovább. A várakozás okozta kalandot leszámítva mindenki épségben és élményekben gazdagodva tért haza és pihente ki a két nap fáradalmait. Köszönjük szépen a részvételt az összes diáknak, Faber Ildikó tanárnőnek, Cséfalvay Tamás tanár úrnak, a szervezést pedig Tulner Gábor tanár úrnak!

Július 6-12. – Bad Driburg-i testvériskolai kapcsolat

29 győri bencés diák utazott Bad Driburgba, hogy testvériskolánk, a Gymnasium St. Xaver tanulói és családjaik vendégeként töltsenek egy hetet a német kisvárosban és környékén. A diákokat Nagy András igazgatóhelyettes úr és felesége kísérte el.

Július 1-7. – ESTÖRI Nyári Egyetem Ausztriában

Az Esterházy Magánalapítvány által harmadik alkalommal megrendezett ESTÖRI Summer University-n való részvétel több volt, mint a történelemmel való mélyebb megismerkedés.

Az ország különböző pontjairól 21 korábban estöris versenyző diák vett részt, akikkel sikerült összebarátkoznunk és a mai napig tartjuk a kapcsolatot. Bejártuk Sopron utcáit, meglátogattuk Fraknó várát, illetve visszatértünk a döntő helyszínére, Kismartonba. Bécsben több neves múzeumba juthattunk el, de jutott idő a vidámparkra és az állatkertre is. A kreatív történelemórák teljesen más megvilágításba helyezték a verseny alatt megszerzett tudásunkat. A szervezők és a tanárok sokat segítettek nekünk, bármivel felkereshettük őket. Összességében ez az a tábor, amit senkinek sem szabad kihagynia!

Résztevők: Bedő Glória (11.A), Karcagi Ágnes (11.B), Lajkó Anna (12.A), Rózsavölgyi Klára (11.A), Zsoldos Barnabás (11.B)

Nyári diákmunka a Tihanyi Apátságban

2015 nyara óta rendszeresen érkeznek győri bencés fiúdiákok az 50 órás közösségi szolgálat teljesítésére, továbbá nyári és évközi hétvégi, valamint iskolai szüneti munkára a Tihanyi Bencés Apátsági Múzeumba és az Apátsági Majorságba. 2015 nyara óta több mint 60 győri bencés diák dolgozott a monostorban. Az idegen nyelveket jól beszélő, jó kommunikációs képességgel rendelkező diákok idegenvezetőként, vendéginvitálóként, teremőrként dolgoznak, mások rendezvények szervezésében segítenek avagy a levendulás és gyógynövényes kertben földműveléssel foglalkoznak. Az énekkaros fiúk sok exkluzív program alkalmával részesítették a látogatókat csodálatos zenei élményben. A fiatalok az apátság egyik részében laknak, így szigorú házirend megtartását vállalják. 22 órakeresetért, tehát 21.55-kor mindenkinek az ágyában kell lennie.

Július 22. – augusztus 2. – Kelet-európai tanulmányút tehetséges diákjainknak és öregdiákjainknak

A 2016 nyara óta szervezett 7-12 napos utak célja egyrészt a kelet-európai térség – különösen a volt Szovjetunió országai – politikai, társadalmi, gazdasági helyzetének megismerése; a Magyarországgal való politikai, gazdasági kapcsolatok fejlesztési lehetőségeinek tanulmányozása; a rendszerváltozás utáni nemzetépítési stratégiák megismerése; tájékozódás a térség (katolikus) vallási életéről; megerősödés keresztény identitásunkban. Másrészt igyekszünk megtanítani a ránk bízottakat arra, hogy miként kell új kapcsolatokat kiépíteni, mi ennek az „etikettje”. Harmadrészt a szomszédnépek jobb megismerésekor fontos, hogy egy időre felvegyük, megértsük az ő látásmódjukat, történelemszemléletüket, mintegy „mozgó kameraállásból” (shifting focalization) értelmezve a közös múlt eseményeit. Ez vezethet el az értelmes párbeszédhez. Ide kapcsolódik a nemzettudat megerősítése is.

2019 nyarán két kisbusszal, tehát közúton, Czeszochowában, Varsóban, majd a Belarusz Köztársaságban: Grodnóban, Bresztben, Minszkben és Gomelben, utána Moszkvában és visszafele Krakkóban jártunk. Minszkben Pintér Gábor érsek, apostoli nuncius úr fogadott bennünket. Meghallgattuk előadását a diplomácia történetéről és a vatikáni diplomácia tevékenységéről napjainkban. Pintér Gábor atya a legmagasabb pozícióba eljutott magyar nemzetiségű vatikáni diplomata. A világ több pontján szolgált már (Dél-Amerika, Délkelet-Ázsia), így igen komoly rálátása van a geopolitikai eredetű világkonfliktusokra, Kína és kínai egyház helyzetére is. Kétórás előadásában értékes információkkal gazdagította a csapat tagjait. Utána bemutatta az Apostoli Nunciatúra épületét: ismertette, hogy milyen eszközök, felszereltség, tételrendezés szükséges bármilyen nagykövetség jó működéséhez.

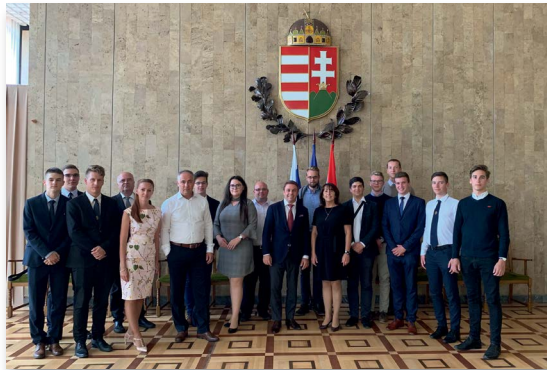
Délután Csutora Zsolt nagykövet úr és munkatársai fogadtak minket Magyarország minszki nagykövetségén, ahol átfogó képet kaptunk a belarusz-magyar politikai, gazdasági, kulturális kapcsolatokról. A vendéglátóink jóvoltából eljutottunk a Nagy Honvédó Háború Múzeumába, majd idegenvezetővel bejártuk a város nevezetességeit.

A belarusz-orosz határátkelés alkalmával temérdek hivatalos dokumentumot kellett hibátlanul kitölteni az utasokról, az autóról, az utazás céljáról, helyszíneiről. Ezt csapatunk oroszul kiválóan beszélő és író tagja vezetésével közösen végeztük. Négy órán keresztül tartott.

Harmadik ország állampolgárainak a belarusz-orosz határszakaszon csak egyetlen helyen lehet törvényesen átkelni, Novy Jurkovich-nál. A tilalom nem az Európai Unió ellen van, hanem a belarusz-orosz konfliktusmezőbe tartozik. Az egyetlen átkelőhely a belarusz-orosz-ukrán hármashatáron található, amelyen keresztül 2014-ig mindenki (negyedik ország állampolgárai is) szabadon, határellenőrzés nélkül közlekedhetett. Az Ukrajnával együtt elképzelt Eurázsiai Gazdasági Uniónak is célja a személyek, áruk, szolgáltatások szabad mozgása. Igazi geopolitikai tartalma van a hármashatáron álló „Három Szláv Nővér” (orosz, belarusz, ukrán nemzet) emlékművének. Ezt még a 2014-es ukrajnai forradalom előtt állították fel.

Moszkvában a Magyar Kulturális Intézet vendégházában kaptunk szállást. Látogatást tettünk Magyarország Nagykövetségén, ahol Konkoly Norbert nagykövet úr tartott előadást és vezetett be minket az orosz gasztronómiába. A fiatalokat segítette még az ország minden szempontból történő megismerésében Bukai Andrej külgazdasági attasé, Hegyi Anita a kulturális központ igazgatója és Réthi Sándor úr, az OTP Bank oroszországi vállalati üzletágának igazgatóhelyettese. Moszkvában – többek között – megnéztük a Kremlt, a Lomonosov Egyetemet, a Megváltó Krisztus Székesegyházat, az Űrhajózási Múzeumot, a Tretyakov Képtárat, a Puskin Irodalmi Múzeumot és sétáltunk az Arbaton. A környékben az Új Jeruzsálem kolostorba és Szerгиеv Poszdba jutottunk el.

Kísérő tanárok: Barkó Ágoston OSB szervező és sofőr, Tóth Konstantin OSB igazgató, Némethné Pálkuti Anikó orosz tanárnő, kalauzunk és tolmácsunk.

Résztevők: először, akik levezették a 4500 km-t: Kulcsár Dominik (Gy/2017), Németh Zsolt (Pálkuti Anikó tanárnő férje) és Török Balázs (Gy/2017); Dömötör András (Gy/2016), Kocsis Bálint (12.B), Kohán Mátyás (Gy/2019), Lábszky Máté (Gy/2018), Mangó Máté András (12.B), Mersits Vivien (Gy/2019), Németh Miksa OSB, Polgár Benedek (Gy/2019), Ruzsovits Máté (Gy/2019), Vasas György (12.B)

Utunk nem valósulhatott volna meg a Nemzetpolitikai Államtitkárság, a Külgazdasági és Külügyminisztérium, Lengyel Ervin atya, vatikáni diplomata, a Tihanyi Bencés Apátság és a Csornai Premontrei Apátság segítségével, támogatása nélkül. Hálás köszönet az említett intézmények minden vezetőjének és munkatársának!

A TANÉV KRÓNIKÁJA

Augusztus 29. – Tanév eleji lelkigyakorlat

A nevelőtestület tanév eleji lelkigyakorlatát Fábry Kornél atya, a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus főtitkára vezette. Előadásában a kongresszusra való lelki előkészületről beszélt, a szentmisében pedig saját életéből vett példákkal adott iránymutatást pedagógusainknak. Nem titkolt célja volt meghívásának, hogy 2020 szeptemberében iskolánk az egyik napon teljes létszámmal gyümölcsözően tudjon bekapcsolódni a budapesti nagy katolikus világtalálkozó programjaiba.

Augusztus 30. – Évindító nap

Pénteken a korábbi évek hagyományainak megfelelően „nulladik napot” tartottunk 9 órától. Ekkor lehetett hozzájutni a tankönyvekhez, valamint megtartottuk a szokásos tanév eleji tájékoztatókat (igazgatói tájékoztató, tűz- és balesetvédelmi oktatás). Örömmel jöttek be diákjaink. Sokan már fél hét előtt érkeztek, hogy találkozzanak egymással, de az is szempont volt, hogy saját osztálytermükben lefoglalják azt a helyet, ahol az új tanévben ülni szeretnének.

Szeptember 2. – A tanév első napja

Reggel 8 órakor a Szentlelket segítségül hívó „Veni Sancte” szentmisével kezdtük meg a 2019/2020. tanévet. Iskolánkban ezzel a 393. tanév kezdődött meg. Ekkor köszöntöttük 160 új diákunkat is a két hetedik és a két kilencedik osztályból. A 3. órától indult az órarend szerinti tanítás.

Szeptember 2-5. – Tanulmányi kirándulások

A tanév első hetében volt végzős osztályaink tanulmányi kirándulása. A 12.A és a 12.C osztályosok erdélyi körúton vettek részt, valamint a moldvai csángók között is jártak.

A kirándulás pályázatból, a Hartálanul! program keretében, a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. támogatásával valósult meg. Kísérők: Németh Anita of., Wölfinger Ildikó of., Barkó Ágoston atya.

A 12. B osztályosok Pálkuti Anikó of. és Kelemen perjel atya lelki vezetésével Rómába zárandokoltak.

Szeptember 4-5. – Pannonhalmi látogatás

Újonnan jött diákjaink a hagyományoknak megfelelően meglátogatták a Pannonhalmi Főapátságot és a bencés gimnáziumot. Dr. Juhász-Laczik Albin igazgató atya köszöntötte őket. Részt vehettek levéltári órán, ahol az ott őrzött ritkaságokból láthattak bemutatót. A programban szerepelt még a lombkorona-tanösvény és a kilátó meglátogatása, ami a jó idő miatt különösen szép élményt nyújtott. A napot délután focimeccs zárta le a két testvériskola között.

Szeptember 6. – Tanév eleji rekollekció

Pénteken tartottuk a tanév eleji rekollekciót. Ezúttal is több helyszínen vettek részt az egyes évfolyamok. A révfalusi templomban Mogyorósi Ányos tihanyi bencés atya a bencés életről, az orsolyita templomban Áron atya a zsolozsmáról, a karmelita templomban Mihályi Jeromos tihanyi perjel úr a gyónásról és lelkivezetésről, a bencés templomban Barkó Ágoston tihanyi bencés atya a szentmiséről tartott előadást. Végül a bencés templomban közös imádsággal fejeztük be a napot, aminek keretében Keresztfalvi Péter atya buzdított bennünket.

Szeptember 12-13. – Őszi kerékpártúra

Cséfalvay Tamás és Tulner Gábor tanár úr 13 diák részvételével szervezett őszi kerékpártúrát a szenci tavakhoz.

Szeptember 18-19. és 25-26. – Somorja

Hetedikes és nyolcadikos diákjaink egy-egy csoportja a Szent Mór Bencés Perjelség és Somorja Város Önkormányzata közötti együttműködés keretében Somorján vett részt az ottani magyar iskola diákjaival közösen a Duna természeti szépségeit megismerő tematikus napokon. A diákokat elkísérte Kelemen atya, Nagy András és Kovács Sándor tanár úr.

Szeptember 24. – Radnóti Miklós emlékezete

A 12.B osztály Némethné Pálkuti Anikó tanárnő vezetésével a Kazinczy gimnáziummal közös szervezésben verses emléktúrán vett részt Tóth Péter Lóránt „versvándor” tanár vezetésével, aki 2019. augusztus 31. és szeptember 24. között a szerbiai Borból indulva Abdáig gyalog végigjárta Radnóti Miklós utolsó útját a költő születésének 110. és halálának 75. évfordulója alkalmával.

Szeptember 27-29. – Felvidéki Séták

13 diákunk vett részt a Rákóczi Szövetség által szervezett Felvidéki Sétákon, amelynek célja, hogy a magyarországi diákok megismerjék a határon túli jelentős magyar történelmi emlékeket, városokat, valamint találkozzanak ottani magyar iskolák diákjaival. A program péntek délután Dunaszerdahelyen kezdődött bevezető előadásokkal és egy könnyűzenei koncerttel. A zólyomi szálláshelyről indultak szombaton a jelentős bányavárosok megtekintésére: Kőrmöcbánya, Selmecebánya, Besztercebánya. Különleges élmény volt a selmecebányai bányamúzeum megtekintése, ahol több száz méteren keresztül földalatti tárnák bejárása közben szakszerű idegenvezetésen vettek részt. Vasárnapra maradt a híres bajmóci várkastély megtekintése. A diákok kísérője Konstantin atya volt.

Szeptember 27. – „Nyersanyag-nagykövetek” a visegrádi országok iskoláiban

Augusztus 30-án kérte fel iskolánkat a Bay Zoltán Kft., hogy kapcsolódjunk be a Visegrádi Alap által támogatott V4RM@Schools 3.0 (Visegrádi Nyersanyag-nagykövetek az Iskolákban 3.0) projektjükbé. A nyersanyagok újragondolásában résztvevő szakemberekre és a nemzetközi együttműködésükre égető szükség lesz a közeljövőben, így iskolánk örömmel csatlakozott a hazánkban valóban csak néhány intézménynek szóló meghíváshoz. Ennek a folyamatnak a megvalósítására egy belföldi, majd a döntő szempontjából már V4-es országokat érintő versenysorozatot indítottak el, amelyen a diákok és a tanárok összemérhették tudásukat más iskolák csapataival.

Iskolánk 7 fős csapata az elődöntőben öt csapattal mérte össze tudását, ötletességét. Holtversenyben első lett. Lítiumion-akkumulátorok és –elemek újrahaznosításával foglalkozó prezentációt és egy kísérletet állítottak össze (saját powerbank-et építettek). A szeptember 27-i döntőben diákjainknak az előadást már angol nyelven kellett elkészíteniük, előadniuk, mivel nemzetközi mezőnyben – szlovén, szlovák és lengyel csapatokkal – versenyeztek. Első helyezést értek el. A nyereményük az volt, hogy Bolognában részt vehettek a Raw MaTTERS Ambassadors at Schools IV. European Conference rendezvényen.

November 6-7-én Bolognában 17 nemzet diákjai jelentek meg. 650 szakember, tanár és diák előtt tartották meg előadásukat. Az előadások után a program a kiállítási asztalok megtekintésével folytatódott. Elismerésnek örvendhetett itt is a győri csapat, mivel az ő standjukat tekintették meg a legjobban. A szakemberek, fiatalok körében is népszerűek voltak, legfőképpen az általuk épített powerbank, ahol mobiljukat tudták tölteni az érdeklődők. A híressé vált diákok kiváló eredménnyel szerepelnek az iskolai természettudomány-fakultációkon. A csapat tagjai: Bedő Glóra Vivien (11.A), Bíró Ágota (11.C), Gondár Flórián (11.A), Lüvi Adél (11.A), Ruzsics Emőke (11.C) és Tarnai Csongor (11.A). Kísérőjük Nagy András igazgatóhelyettes úr volt.

Október 2. – Országos Meteorológiai Szolgálat

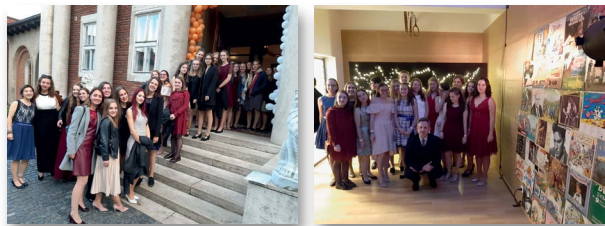
Dr. Tullner Jób atya szervezésében 48 kilencedikes diák két kísérővel (Schnur Mátyás és Tóth Sándor tanár úr) vágott neki a hagyományos kora őszi meteo-túrának az Országos Meteorológiai Szolgálathoz. Különleges aktualitást adott utunknak, hogy ezúttal először, előrejelzés formájában a földön, majd délután a gyakorlatban az égen is megtapasztalhattuk egy hidegfront átvonulását. A szolgálat tevékenységét és a globális klímaváltozás aktuális állását bemutató bevezető után a szolgálat két munkatársának – Németh Ákosnak és Fejes Edinának – a vezetésével két csoportra osztva többek között megtudtuk, milyen alattomosan írja át az időjárás egy éjszaka folyamán az előrejelzést egy front megduplázásával. A délutáni program keretében a Hadtörténeli Múzeumban folytattuk napunkat és a hagyományok szerint a Mátyás-templomhoz tett zarándoklattal fejeztük be.

Október 4-11. – Testvériskolánk diákjainak látogatása

Bad Driburg-i testvériskolánk diákjait láttuk vendégül iskolánkban. A német diákok a nyár elején kint lévő tanulóink családjainál kaptak szállást. A német diákok programját Csonkáné Hernádi Zita tanárnő állította össze. Kiránduláson vettek részt Budapesten, Pannonhalmán és a Balaton partján.

Október 16. – Osztrák Meteorológiai Intézet

Dr. Tullner Jób atya vezetésével 18 diák bécsi tanulmányi kiránduláson vett részt az Osztrák Meteorológiai Intézetben (ZAMG). Konstantin atya a kísérőtanári feladatokat vállalta. Nagy esőben kezdődött a program, de az Előrejelzési Osztály LED-es óriásképernyőjén a műholdfelvételek hurokfilmjén lehetett látni, hogy dél körül jó idő lesz, így már napos időben készülhetett a társaság a Természettudományi Múzeumba (Naturhistorisches Museum). A két órás szabad felfedező program során megismerkedhettek a résztvevők a páratlan gyűjteménnyel. A programot a múzeum panoráma-vetítőtermében a kozmikus katasztrófákról (Kosmische Katastrophen) készült film megtekintése zárta.

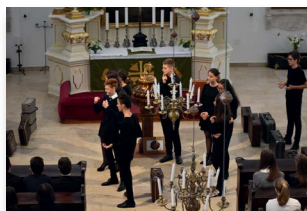

Október 19. – Diákbál Pannonhalmán

Szombaton este Pannonhalmán 80 diáklányunk vett részt az ottani diákbálon, ami a kapcsolattartáson túl érdekes ötletekkel is gazdagított bennünket. Kísérők: Tóth Konstantin és Szabó Zoltán.

Október 22. – Megemlékezés 1956-ról

Kedden az 5-6. órában megemlékezést tartottunk az 1956-os forradalomról és szabadságharcról az Evangélikus Öregtemplomban. Az ünnepi műsort Németh Anita tanárnő rendezte, megemlékező beszédet Csonka István tanár úr tartott.

Ugyanezen a napon a 10.B osztály és néhányan a 11.C-ből Cséfalvy Tamás tanár úr vezetésével részt vettek kb. 3000 Kárpát-medencei diákkal együtt Budapesten a Rákóczi Szövetség által szervezett Gloria victis programon, amelynek keretében az 1956-os helyszíneket járták végig a Műegyetemtől a Bem térig.

Október 25. – Szent Mór püspök, a győri bencések védőszentjének ünnepe

Szent Mór pannonhalmi apát, majd pécsi püspök ünnepén a 7-9. évfolyamosok 8 órakeretben vettek részt szentmisén, a 11. évfolyamosok rendhagyó, geopolitikai és külpolitikai témájú történelemórán vettek részt Szijjártó Péter (Gy/1997) külgazdasági és külügyminiszter úrral. A 10-12. évfolyamosok ünnepi szentmiséje ezután, 11 órakeretben volt.

November 11. – Szent Márton püspök, a Magyar Bencés Kongregáció védőszentjének ünnepe

9:30-kor tartottuk az 1. filharmoniai hangversenyt az Evangélikus Öregtemplomban, ahol a Collegium Musicum Jaurinense tagjai a hágai Királyi Zeneakadémia tanáraival és növendékeivel együtt adtak koncertet. 11 órakor a 10-12. évfolyam a bencés templomban, a 7-9. évfolyam a Székesegyházban vett részt szentmisén. Két újmiséi diákunk – Varga Gábor (Gy/2012) és Both Zoltán (Gy/2012) – volt a szentmisék főcelebránsa.

November 22. – Cornides István Matematika-Fizika Emlékverseny

Első alkalommal kaptunk meghívást a Cornides István Matematika-Fizika Emlékversenyre az észak-komáromi Selye János Gimnáziumba, az 1812-től 1945-ig működő Szent Imre Bencés Gimnázium jogutód-intézményébe. 1919-1938 között ez volt az egyetlen magyar szerzetesi középiskola Csehországiában. A Nádor utcai bencés rendház falán emléktábla őrzi a jezsuita, majd bencés tanárok tevékenységét.

A kicsit arrébb fekvő gimnáziumban is nagy gonddal őrzik a bencés idők emlékeit. Magyar tannyelvű gimnáziumként a felvidéki magyar diákok egyik legnevesebb intézménye, sőt szlovák viszonylatban is a legjobb középiskolák közé tartozik. A versenyen évfolyamonként 2-2 diákkal vettünk részt, akikkel utána rövid sétát is tettünk a városban. Fehér Balázs (12.A) kategóriájában 3. helyezést ért el. A díjat 2020. január 25-én, a Magyar Kultúra Napján adták át a Selyében. Tanárai: Csonka László, Lukács Emma.

November 23. – Nyílt Nap

Nagy érdeklődés mellett tartottuk iskolánk nyílt napját. A vendégek fogadásában és kalauzolásában mintegy 40 diákunk segített, valamint tanáraink is nagy létszámban képviseltették magukat. A Díszteremben fél 9-től iskolánk életét bemutató vetítés ment folyamatosan, majd 10 órakor az igazgató tájékoztatójába beépítve nyolc tanárunk beszélt iskolai, kollégiumi munkájáról.

November 26. – Színházlátogatás Budapesten

Pákovics Enikő tanárnő szervezésében a Nemzeti Színházban Az ember tragédiáját nézték meg az érdeklődő diákok tanáraik kíséretében.

November 29. – Szalagavató

Péntek délután tartottuk végzős osztályaink szalagavatóját. A program fél háromkor kezdődött a templomban a szalagok megáldásával és feltűzésével, majd osztályonként a Díszteremben folytatódott táncokkal, köszöntésekkel.

December 3. – SOTE-partnerkapcsolat

Ezen a napon Kleininger Tamás tanár úr vezetésével 44 diákunk utazott a Semmelweis Egyetemre, hogy részt vegyenek a Tehetségnapon. A Semmelweis Egyetem 2008-ban választotta iskolánkat partneriskolájává, mivel sok diákunk folytatta itt felsőfokú tanulmányait. A partnerkapcsolat két nagyobb tanévközi programot foglal magában: a 11-12. évfolyamos biológia és kémia fakultációsok számára szervezett Tehetségnapot december elején és a 11. évfolyamos biológia fakultációsok Biológia Napját május elején. A Tehetségnapon a leendő medikák és orvosok részére az egyetem igyekszik bepillantást engedni a magas szintű és nemzetközileg is elismert oktatómunkájába. Az egyetem modern Elméleti Orvostudományi Központjában találkoznak az ország SOTE-partneriskoláiból érkező diákok. Innen a több mint 20 helyszínre külön csoportokba osztva indulnak el. A tanulóknak bemutatják – többek között – a gyermekklinikákat, az Élettani Intézet biofizikai műszerparkját, az Élettani, a Kórélettani és az Orvosi Mikrobiológiai Intézetet. Megnézhetik a Genetikai, Sejt- és Immunbiológiai Intézetet, a Hematológiai és Óssejt-transzplantációs Osztályt, a Fogorvos-tudományi kart, az Orálbiológiai Tanszéket, az Igazságügyi és Biztosítás-orvostani Intézetet, a Magatartástudományi Intézetet, a MTA Kísérleti Orvostudományi Kutatóintézetét, az Anatómiai Múzeum különleges gyűjteményét, a Radiológiai Klinikát, a Szemészeti Klinikát és a klinikai kísérleti intézetet. Ezeken kívül elviszik az érdeklődőket a mentők mentésirányító központjába és az Egészségügyi Főiskolai Karra is.

Az egyetemre érkező diákok ezután az egyetemi hallgatók – köztük győri bencés öregdiákok – előadásában megismerkedhetnek az egyetemi élettel, végül mindig egy neves professzor tart plenáris előadást aktuális orvostudományi témában (pl. szív- és érrendszeri betegségek, daganatos betegségek).

December 2-4. – Szegedi Tudós Akadémia

A Szegedi Orvosbiológiai Kutatások Jövőjéért Alapítvány 2013-ban indította el a tehetséggondozással foglalkozó Szegedi Tudós Akadémia Programot. Az alapítót az a cél vezette, hogy a magyar természettudományos tehetséggondozás ne csak horizontális legyen (külön általános iskolai, középiskolai, felsőoktatási versenyek és ösztöndíjak), hanem vertikálisan, 16-tól 36 éves korig (amíg „befut” a kutató) foglalkozzon a tehetségek felkutatásával, számukra nemzetközi mentorálást adjon és egy anyagilag, szakmailag vonzó tudóseletpálya-modellt kínáljon számukra – itthon. Ugyanis az OKTV előkelő helyezetteiért nyugati egyetemek és kutatóintézetek állnak sorba és ajánlanak nekik jobbnál jobb ösztöndíjakat, így a legtehetségesebbek egy része be sem kerül a magyar felsőoktatási rendszerbe. A 16 magyar vagy magyar származás Nobel-díjasra és sok világszínvonalú kutatóra (Szilárd Leó, Teller Ede, Szentágothai János) oly büszke nemzetünknek és hazánknek az eddigieknél sokkal nagyobb anyagi és szellemi erőforrásokat kell szentelni a természettudományos kutatók képzésére, hogy az innovatív ipar és az akadémiai közeg számára legyen elegendő minőségi kutató és Magyarország ne maradjon le a jövő tudományaiban. 2015 végén Magyarország Kormánya több mint 2 milliárd forinttal támogatta az Akadémiát, továbbá Szegedtől és az egyetemtől még összesen 60 millió forint jut a fiatal tehetségek képzésére. A középiskolai tehetségek felkutatására és fejlesztésére kiépült egy hálózat: 12 területi központként működő gimnáziummal és az azokban dolgozó Szent-Györgyi Vezetőtanárokkal „fedték le” az országot. Egy-egy bázisiskolához általában 50 diák tartozik. Mi a veszprémi Lovassy László Gimnázium körzetébe tartozunk. A program részei: a diákok rendszeres időközönként kapnak elektronikus tananyagokat, időnként részt vesznek előadásokon a bázisiskolában, időnként részt vesznek laborgyakorlatokon a szombathelyi Bolyai János iskolában, félévente egyszer háromnapos laborfoglalkozáson vesznek részt Szegeden, rendszeresen írnak teszteseteket és tudományos esszéket, minden évben megrendezésre kerül Szegeden a Nobel-díjasok és Tehetséges Diákok Találkozója.

Az idei tanévben december 2-4. között rendezték meg a háromnapos konferenciát, immár 14. alkalommal, amelyen három diákunk képviselte iskolánkat: Bedő Glória Vivien (11.A), Lüvi Adél (11.A) és Tarnai Csongor (11.A). A konferencián többek között a cardiffi egyetem világhírű kutatóprofesszora Ole Petersen tartott előadást. Emellett különböző biológiai kutatólaborokat tekinthettek meg a diákok a Szegedi Tudományegyetemen, ahol megismerkedtek például a stroke-betegség kórelőttanával vagy betekintést nyerhettek a bioinformatikai laborok működésébe. A tudományos programsorozat gálaműsorral és gálavacsorával zárult.

Kapcsolattartó és felkészítő tanár: Lajkóné Alasztics Zsuzsanna.

December – Jótékonyági vásár

A 11.A osztály néhány lelkes tagja decemberben jótékonyági akcióba kezdett. Létrehoztak egy sulibüfét, ahol négy tanítási napon át ízes, minőségi szendvicseket árúsítottak a diákoknak és tanároknak. A befolyt összeget és a jószívű adományokat egy balatonfüredi, négy és fél éves üvegcsontú kislúnak, Zsombok Lacikának ajánlották fel. Az iskola diákjainak az összefogása példamutató volt, rengetegen szerettek volna hozzájárulni a gyűjtéshez. Karácsony után két szervező, Bedő Glória és Csapó Hunor (11.A), meglátogatták a kislít, és átadták az összegyűlt 86.000 forintot a szülőknak.

December 5. – Mikulásműsor

Délután tartották diákjaink a hagyományos Mikulásműsort (tanár- és diákpáródia), amely ebben az évben is nagy sikert aratott.

December 7-8. – a Vox Angelorum Lánykar Somorján

Advent második hétvégéjén iskolánk lánykara, a Vox Angelorum Somorján tartózkodott a Szent Mór Bencés Perjelség és Somorja városa közötti pályázati együttműködés keretében. A kórus pozsonyi városnézésen vett részt, majd december 7-én, Nemzetközi Adventi Kórusfesztiválon lépett fel a somorjai katolikus templomban. December 8-án a szlovákiai Lég településen adtak jótékonyági hangversenyt. Kísérők: dr. Vántusné Gaál Zsófia karvezető és Pálkuti Anikó.

December 10. – Jáki Szaniszló bencés tanár, Templeton-díjas professzor emlékezete

Jáki László, aki a Pannonhalmi Szent Benedek Rendbe belépve a Szaniszló nevet kapta, Győrött született 1924-ben. Két fűtestvére is bencés szerzetes lett: Zénó és Teodóz. Szaniszló atya 1947-ben Rómába ment teológiát tanulni, majd a szerzetesrendek magyarországi feloszlásakor nem tért haza, hanem az Amerikai Egyesült Államokban lett fizikus. Neves egyetemeken tanított, több mint 50 tudományos könyvet írt. 1987-ben kapta meg a Templeton-díjat. A Jedlik-teremben tartott tudományos konferenciát Bognár Gergely öregdiákunk (2001), a Révai Miklós Gimnázium fizika-filozófia-hittan szakos tanára szervezte. A rendezvényen jeles filozófusok és tudománytörténészek (Frenyó Zoltán, Székely László, Soltész Péter, Neuman Péter, András Ferenc) adtak elő. Vizi E. Szilveszter akadémikus köszöntőbeszédét Déri Barnabás (11.A) olvasta fel, jutalmul kiváló nemzetközi filozófiai eredményéért (Baltic Sea Philosophical Essay Event – Gold Medal).

December 15-16. – a Vox Angelorum Lánykar koncertjei

Advent harmadik vasárnapján lánykarunk a kecskeméti Renaissance Consorttal (művészeti vezető: Pálinkás Albert) és a somorjai Híd Vegyeskarral együtt karácsonyi koncertet adott a bencés templomban. Másnap – hétfőn – este pedig külön adtak karácsonyi énekes-verses koncertet dr. Vántusné Gaál Zsófia és Pálkuti Anikó tanárnő irányításával.

December 19. – Adventi lelkigyakorlat

Délután Karácsonyra készülve rekollekciós előadásokon vettek részt diákjaink, majd 15:30-kor közösen adventi vesperást énekeltünk a bencés templomban. 17 órakor betlehemes játékot adtak elő a hetedik évfolyamosok a Díszteremben, majd pörgős karácsonyi pásztorénekeket énekeltünk. Az iskola folyosóján kálccsal, szaloncukorral és mandarinnal kínáltuk egymást.

December 20. – Hajnali szentmise, osztálykarácsonyok

A karácsonyi szünet előtti utolsó tanítási napon – pénteken – szokás szerint sokan részt vettek diákjaink és tanáraink közül a 6 órakor kezdődő hajnali szentmisén. Dél előtt Dr. Horváth András, a Széchenyi Egyetem docense, fizikus, csillagász tartott előadást a betlehemi csillagról. Az osztályok tagjai megajándékozták egymást.

Január 6. – Vízkereszt

Vízkereszt napján, Urunk Jézus megjelenésének ünnepén közös szentmisén vettünk részt a bencés templomban. Ez a nap egy „komplex” ünnep: a „Háromkirályok” betlehemi látogatására, egyúttal a kánai menyegzőre és Jézusnak a Jordán folyóban való alámerítkezésére, tehát a világ előtti első megjelenéseire emlékezünk. Ezért a szentmise elején vizet szenteltünk, amellyel Csóka Gáspár atya meghintette a résztvevőket.

Január 13. – Filharmóniai koncert

A 2. filharmóniai hangverseny 14:30-kor kezdődött az Evangélikus Öregtemplomban, ahol a Collegium Musicum Jaurinense lépett fel Kelemen Áron atya vezetésével.

Január 20. – Honvédelmi pályaeorientáció

Az érdeklődő diákok a katonai pályáról hallhattak előadást a győri Arrabona Légvédelmi Rakétaezred tisztjeitől.

Január 21. – A Magyar Kultúra Napja

A Magyar Kultúra Napján Radnóti Miklós-est volt a Díszeremben Tóth Péter Lóránt Radnóti- és Latinovits Zoltán-díjas versmondó, versvándor közreműködésével.

Január 22.

– Mobilis Interaktív Kiállítás Központ

Szabó Zoltán igazgatóhelyettes úr a 11. évfolyamos fizika-faktosokkal a Mobilis Központban vett részt tanulmányi napon. A diákok mérnök-témanapon vettek részt, melynek során szakemberekkel találkozhattak, kísérletezhettek, illetve betekintést nyerhettek az Audi Hungária gyárainak működésébe is egy nagyszabású látogatás formájában.

Február 1. – Bencés összetartozás fotópályázat

2020 a Kárpát-medencében és szerte a világban élő magyarság számára a Nemzeti Összetartozás Éve. A bencés közösségek és a bencés iskolák, öregdiákok számára is nagyon fontos, hogy az osztályközösség, az Alma Materhez való kötődés, a bencés szerzetesközösséggel való kapcsolat és az Istenbe vetett hit, bizalom ne csak négy vagy hat esztendeig tartson, hanem meghatározza az egykori bencés diák egész életét. A Szent Mór Bencés Perjelség és a Czuczor Gergely Bencés Gimnázium és Kollégium a mostani diákok, valamint az öregdiákok részére fotópályázatot hirdetett a BENCÉS ÖSSZETARTOZÁS témában.

Nem elsősorban az osztályközösségekről, iskolai baráti társaságokról, öregdiákok baráti csapatáról készült „szemtel szembe” képeket vártuk, hanem azokat a fényképeket, amelyek egyedi látásmóddal, mélységében, értékvilágában vagy szimbólumok által képesek megragadni az összetartó bencésdiák- és öregdiák-közösség mibenlétét, ember és ember kapcsolatát, egymás segítségét egy életen át, az Istenbe vetett hit erejét.

A beérkezett munkákat és a fotósokat a VIII. Győri Bencés Bálon méltatta Vertel Beatrix festőművész, grafikus és Püspöki Apor fotóművész.

A kiváltságos, felemelő pillanat megélése!

Az emlékvéjegyében kiírt Bencés összetartozás című fotópályázat értékelését Mátéffy Balázssal és Püspöki Apor fotóművésszel végeztük. Grafikusként kiváltságos élményt adott a Kelemen atyával és Ágoston atyával való több éves együttműködés alatt megtapasztalt bencés értékátadást a valóságban, a diákok munkáin keresztül látni: a beérkező anyag témagazdagságán át – úgymint jelek, események, küzdelem, csoportkép, mozdulatok, természeti jelenségek megörökítése

– a színvonalas kiállítás megrendezése, valamint a díjazásban a tudásmélyítés lehetőségének felismeréséig követve.

Juhász Máté öregdiáknak a Perjelség és a kollégium folyosóján elkapott képei, mint a nyitott ajtó vagy az ablakra vetett árnykereszt szép jelek, tiszta kompozíciók!

Böösy Pál öregdiák felvételei jó szemről és magabiztos technikai tudásról tesznek tanúságot. A focisták-ról készült sorozatban az érintő vagy küzdő pillanat rögzítése szépen illusztrálja a bencés összetartozást! Ilyen tudás mellett, merészebben vállalható lenne a véletlen adta pillanatok megélése!

Horváth Réka Patrícia bátran vállalva a fekete-fehér képfarmát, kizárva a színek, szemet zavaró hatását, összpontosítani tudott a csoportkompozíció részleteire, a mozdulatok, arcok, szemek, a lélek megjelenésére.

Dornstädter Áron korához képest merész, kreatív témakeresése, mint a csillagos égbolt vagy a jégbefagyott levélről készült közeli felvétele elismerést érdemel.

Dicséretre méltók **Varga Olivér**, **Tanai Csongor** és **Pados Adrián** fotósorozatai. Egymás munkáinak tanulmányozása, értékelése tanulságként szolgálhat a további fotózás során a felemelő pillanatok felfedezésében, megörökítésében.

Püspöki Apornak, a fotózások során tapasztalt és megélt gondolatai szerint a fotózás a folyamatos keresés, a helyzet felismerése, majd a megörökítése. A technikai tudás és felkészültség az egyik fele, a fennmaradó rész a szemünk által, Isten ajándékeként megélni lelkiünk szabadságát, a felemelő pillanatok rögzítéséhez, melyhez pont ott és akkor lennünk!

Négy diák ajándékutalványban részesült, az összes pályázó nyerceménye pedig egy félnapos győri fotókurzus Kékesi Donát fotóművésszel.

Február 10. – Szent Skolasztika ünnepe

Szent Skolasztika, Szent Benedek nővére ünnepén, a fiú diákok virággal köszöntötték a lányokat és a tanárnöket.

Február 13. – Farsang

A 11.A osztály által megszervezett diákfarsangról mindenki szép emlékeket őriz a szívében. A különböző tematikájú szobák színesebb és érdekesebbé tették az eseményt. Ilyen volt többek között a chill- vagy a játékszoba. A farsang témája „Filmek” voltak, ennek megfelelő jelmezekben jelentek meg a diákok. A vállalkozó szelleműek megjelmezsorolásban is részt vehettek. A döntést végül Klausz Orsolya, Némethné Pálkuti Anikó, Tárkányi-Zöld Gabriella és Sárköziné Márk Éva hozta meg. A gyülekezést követően isko-

lánk egyik zenekara, a Daytime Trip ejtett ámulatba mindannyiunkat. Ezt követően a tombola-eredményhirdetésen támogatóink által felajánlott díjaknak örülhettek a szerencsés nyertesek. A büfé egész este várta a diákokat. A rendezvényt DJ Jokó remixeivel zártuk. Ezúton köszönjük a főszervezők: Bojtor Zora Viktória, Gulyás Virág, Horváth Dóra, Szabó Maja, Schönfeld Júlia, Mikó Rebeka, Varga Mátyás, Pesztenlehrer Ákos, Takács Balázs, Szabó Ádám, Mészáros Gergő, Spissich Boróka és Földesi Ágoston munkáját, akik mindent megtettek annak érdekében, hogy a czuczoros diákoknak felejthetetlen élményben legyen részük.

Február 20-23. – Sítábor

Panykó János tanár úr beszámolója: *Hetedik alkalommal szerveztünk sítábort a Bambino Tours segítségével. A Karintia és Stájerország határán lévő Weinebene sitelepen 45 diákkal bódoltunk a síelés szenvedélyének. Horváth Artilla sioktató vezetésével heten, akik korábban még soha nem sieltek, megtanultak lesiklani a pályákon. Szállásunk a sípályától 15 km-re lévő Trabütten faluhoz tartozó Bio-Hotelben volt, amely ideálisnak bizonyult a felfrissülésünkhöz. A sportolásunkat a pénteki erős szél és a vasárnapi szokatlanul meleg idő nehezítette, de kedvünket nem szegte. A csoportot Cséfalvay Tamás tanár úr is elkíserte.*

Február 25. – A kommunista diktatúrák áldozatainak emléknapja

Az 5. óra keretében iskolánk diákjai megemlékezést tartottak a Díszteremben, ennek keretében a Veritas Történetkutató Intézet 22 tablóból álló kiállítását is megnyitottuk. Cséfalvay Tamás tanár úr kiváló előadásában mutatta be ezt a korszakot a mai fiataloknak. A dátumról: 1947. február 25-én Kovács Bélát, demokratikusan megválasztott országgyűlési képviselőt, a legnagyobb polgári párt, a FKGP elnökét a szovjet megszálló hatóságok elhurcolták.

Február 26. – Hamvazószerda

A Nagyböjti kezdetén az első órában közös szentmisén vettünk részt a bencés templomban. A bűnbánat jeleként részesültünk a hamvazás szertartásában.

Nagyböjti jótékonyág

A korábbi jótékonyági gyűjtés sikerességén felbuzdulva, a nagyböjti időszakban is összegyűlt a csapat, amint meghallották egy a Pannonhalmi Bencés Gimnáziumban tanuló tüdőbeteg társuk kiállítását. Sajben Solt Bendegúz is egy komoly genetikai betegséggel, cisztás fibrózissal küzd évek óta, amely miatt különböző kezelésekre szorul és az utóbbi évet már magántanulónak kellett elkezdenie. Támogatására újra felállították a tizenegyedikesek a büfépadokat, melegszendvicsekkel és süteményekkel felszerelve. A hasznot és az adományokat elküldték Bendegúznak, ezzel segítve a család helyzetét.

Február 26. – Őslények a Széchenyi téren

Molnár Zsolt tanár úr nagy sikerű előadást tartott a TIT Természettudományi Szabadegyetem keretében a TIT Pannon Egyesületben. Előadásának címe: Őslények a Széchenyi téren. Az előadás során a tanár úr bemutatta iskolánk őslénytárának jellegzetes darabjait, gyűjteményeinket.

Március 11. – A járványügyi veszélyhelyzet kihirdetése

A Kormány kihirdette a koronavírus-járvány miatt elrendelt rendkívüli jogi helyzetet, így a továbbiakban iskolai rendezvényeket, kirándulásokat nem lehet tartani. Emiatt már elmaradt a március 13-ára tervezett megemlékezés is az 1848-49-es eseményekről. A megemlékezésre készített műsor, amit Pálkuti Anikó tanárnő rendezett, a YouTube-csatornánkon tekinthető meg.

Március 16. – A digitális munkarend bevezetése

A Kormány március 13-i rendelkezése alapján áttértünk a digitális munkarendre. A diákok otthonukban interneten keresztül kapnak tananyagokat és küldenek vissza beszámolókat. Az átállás különösebb zökkenők nélkül történt, azonban mindannyiunknak, tanárnak és diáknak hiányzik a közösségi együttlét, a közös élmények. Ilyenkor jövünk rá, hogy az iskola nem csupán arra szolgál, hogy az előírt tananyagokat elsajátítsuk. Nagyon hiányzott az osztályonkénti lelkigyakorlat, a Szent Benedek-napi ünnepi program, a Benedek-kupa, a házi tehetségkutató, a Szent Márk-napi „karrier nap”, amikor volt diákjaink tartanak előadást életútjukról. Talán mégis leginkább a végzős osztályoknak hiányzott az iskolánkban megszokott szép ballagási ünnepség. Elmaradtak az osztálykirándulások, az ünnepélyes tanévzáró.

Egy győri végzős diák gondolatai a digitális munkarendről

Kisalföld, 2020. április 4.

Magyartanárom kezdeményezésére szedtem össze gondolataimat és ezeket szeretném megosztani minden érettségire váró sorstársammal.

Még most is hihetetlen, ami velünk történik, olyan, mintha rossz álom lenne, csak nem jön a várva várt ébredés.

2020. március 10. szerda. Reggel fáradtan ébredtem, gyors reggeli, rohanás a buszra. A buszon a szokásos tömeg, emberszag... Persze az osztálytársam nincs itt, megint késik, így egyedül kell sétálnom az iskoláig. Hideg van, mindenki rohan. Örülök, hogy beérek az iskolába, ahol ismerős, mosolygós arcok fogadnak. Poénok, nevetés, pletykák. Várjuk a tanárt. A tanóránál után rohanok nyelvtanra, majd irány haza, hiszen nemsokára kezdődik a táncdzés. Szeretek ide járni, szeretem az embereket, szeretek mozogni. Jellegzetes szaga van a tornateremnek, kicsit izzadságszagú, de mégis számomra kellemes „illat”. Fáradtan hazaérek, próbálok memorizálni a leckét másnapra, vacsorázok, fürdés, fekvés.

Ezt csináltam közel 6 évig.

Hallottuk, hogy először Kínában, majd Olaszországban egy szörnyű járvány terjed, ami lehet, hogy minket is elér, vagy már el is ért. Beszélnek iskolabezárásról, maszkokról, gumikesztyűkről, köhögésről, lélegeztetőgépről, halálról.

Mosolyt csal az arcomra, ha arra gondolok, hogy bezárják a sulit. Nem kell végre korán kelni, buszozni, én oszthatom be az időmet, számomra kellemetlen embereket nem kell elviselnem, biztos könnyebb lesz a tanulás is.

2020. március 13. péntek. Bejelentették, hogy az iskolai oktatás online keretek között folytatódik. Különös érzések lettek úrrá rajtunk. Ez az utolsó évünk... Lehet együtt nem találkozunk többé... nem lesznek közös élményeink... mi lesz az érettségivel? Szeretjük ezt az iskolát, szeretjük a régi falait, a sok időt megélt ablakait, ajtóit. Hiányozni fog... Hiányozni fognak a kiváló tanáraink, az osztálytársak, még a portás is. Hirtelen lezárult egy korszakunk.

2020. április 1. szerda. Bolondok napja van, de ma nem tudjuk egymást megviccelni. A bizonytalanság érzése van úrrá rajtunk. Még mindig nem tudjuk mi lesz az érettségivel, kevés visszajelzést kapunk a tanárainktól, hogy jó úton haladunk-e a felkészülés útján. Nem látom az oktatóink arcát, nem hallom biztató szavaikat, elvesztettek érzem magam. A bizonytalanág az egyik legrosszabb érzés, amit az ember átélhet, rosszabb, egy lesújtó hírnél, mivel nem tudom mi vár rám. Az online felületen még mindig az új anyagok jönnek, mintha nem is végzős diákok lennénk. Az anyagok begépelése, lefotóztatása, feltöltése, sok időt vesz igénybe, sok a zavaró tényező itthon. Én vagyok a segítő nagytésó. Ha nincs itthon egyik szülő sem, mivel dolgoznak, nekem kell a testvéreimet felkelteni, én figyelmeztetem őket, hogy hoppá dolgozat, ülj a géped elé.

Hiányoznak a tanáraink, most látom mennyit jelentettek nekünk. Szerencsésnek érzem magam viszont, hiszen kivételes barátaim vannak. Video chatben páran rendszeresen beszélgetünk. De tudjuk, hogy ez nem ugyanaz, mintha egymással szemben ülnénk. Nincsenek közös programok, a szituáció mindig ugyanaz, ülünk a gép előtt és nincs más tevékenység, mint korábban, pl. egy születésnap, vacsora, borozás, táncolás stb....

Tehát az életem jelentősen megváltozott 2020. március 13-a óta. Reggel keltem a testvéreimet... megreggelizünk... utasítom őket az online tanulásra...

még szerencse, hogy mindenki a saját szobájában a saját számítógépén tud tanulni. Aztán jön az ebéddő. A 65 év feletti krónikus betegséggel küzdő mamám kopogtat az ebéddel. A kiüszömről felveszem, integetünk neki és tálalom a testvéreimnek a finom ételt. Mivel az idő általában csodás, elvisszük a kutyáinkat sétálni, aminek rendkívül örülnek. Még egy hatalmas trambulint is kaptunk, hogy minél több időt töltsünk a friss levegőn. A legfőbb programunk az este 8 órai tapsolás a dolgozókért, melyet egy imalánc követ, amikor is sok más családdal együtt, ugyanabban időben, mindenki a saját otthonában imádkozik a járvány leküzdéséért. Video chaten keresztül csatlakozik hozzánk a mama, a nagyméném, és unokatesóm is. Ez jó érzéssel tölt el. Pár hét alatt megváltozott az életem. A mozgalmas hétköznapijaimat felváltotta egy nyugodtabb, azonban bizonytalansággal teli élet. Eszembe sem jut, hogy ezt az ominózus betegséget elkaphatom, ami az életemet megváltoztatta, inkább anyukámat félttem, aki az egészségügyben dolgozik. Teszem a feladatimat, tanulok, de nem tudom, jó úton haladok-e.

Sokszor eszembe jut a reggeli koránkelés, a rohanás, hogy elérjem a beringjártatot, az emberszag, a hosszú, unalmas út az iskoláig, a véget nem érő tanórák, a rohanás a különőrákra... Mennyire jó volna most izgatottan és felkészülve várni a májusi érettségit.

(Fehér Elizabet 12.A)

Április 16. – Legfrissebb hírek az érettségivel kapcsolatban

„1.) A vizsgák 8:00 helyett 9:00-kor kezdődnek, de csak az első héten (május 4-8.). Május 11-től a vizsgák reggel 8-kor, illetve délután 14 órakor kezdődnek.

2.) A kollégisták kérésre szobánként egyesével kaphatnak szállást.

3.) Az első hét (magyar, matematika, történelem, angol, német) vizsgái az eredeti időpontban május 4-től 8-ig, a kisebb vizsgák időpontja (pl. filozófia) a korábbiakban közölttől eltérő lehet.

4.) A szóbeli időpontokat a hamarosan megjelenő kormányrendelet fogja szabályozni.

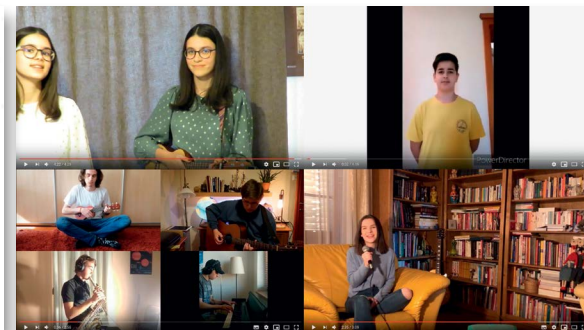
5.) Szóbeli lesz nálunk hittanból és testnevelésből, illetve, ha valaki mentességgel az írásbelit szóbelivel váltotta ki.

IGAZGATÓ”

Április 16. – Czuczor's Got Talent online

Az ápriliséra tervezett Czuczor's Got Talent rendhagyó módon zajlott. A Díszterem helyett a jelentkezők online adták elő produkcióikat, a beküldött videókat a CGT YouTube-csatornájára töltöttük fel. Összesen négyen jelentkeztek. A tavalyi tehetségkutatóhoz hasonlóan a zenés előadások voltak többségben. A győztes Kiss Anna Luca 9.C osztályos tanuló lett, második helyezést a 11.A osztályos fiúkból összeállt négytagú banda (Gondár Flórián, Környei Regős Csoma, Mészáros Gergő és Tarnai Csongor) szerezte meg. A 3. helyen a Németh Anilla (9.B) és Liána (10.C) testvérpáros, a 4. helyen pedig Nagy Csaba (7.A) végzett bűvészműtárával. A helyezettekről négytagú zsűri döntött: Pálkuti Anikó tanárnő, Vántusné Gaál Zsófia tanárnő, Kelemen Áron atya és Cséfalvay Tamás tanár úr. Köszönjük a szereplők bátorságát és előadását, a zsűrinek pedig munkáját!

Április 25. – Szent Márk ünnepe

Az első magyar bencés tanárookra emlékezünk

Szent Márk ünnepén, április 25-én emlékezünk a bencés rend visszaállítására, a magyar bencések tanítói munkájának kezdetére.

II. József 1786-ban feloszlatta a magyar bencés rendet, vagyónát a vallásalapnak juttatta. A szerzeteseknek el kellett hagyniuk kolostorukat és egyházmegyei szolgálatokban helyezkedhettek el. A császár halála után már megkezdődtek a tárgyalások az udvarral, hogy milyen módon lehetne a rendnek visszaállnia, de az ügy bonyolultsága, a sokféle ellenhang között csak lassan lehetett előre haladni.

Ferenc király trónra lépése adott igazi lendületet az ügynek, illetve József nádor készsége, aki lelkesen állt a bencések, ciszterciek és premonstreiek mellé, hogy visszakaphassák javadalmaikat, valamint új munkakört kapjanak, nevezetesen az ifjúság nevelését. 1802 tavaszán sikerült mindenben megegyezni és az új pannonhalmi főapát – Novák Krizosztom – beiktatására kijelölték az április 25-ét.

Az új pannonhalmi főapát június 4-én kelt levelében köszöni meg a királynak kegyes intézkedését és „rendje nevében bensőséges hálát mond a visszaállításért s ígéri, hogy a beiktatás napja minden évben ünnep lesz a szerzetnek, s egyben figyelmeztet a visszaállítás kegyes tényére” – mesélt a megemlékezés történelmi háttéréről Sárjai-Szabó Kelemen OSB perjel atya, a Szent Mór Bencés Perjelség elöljárója.

A 16 éves kényszerű szünet után nem kis feladat előtt állt a rend 1802-ben. A kevés rendtag is idős volt, tanárságban nem éppen jártasak, Pannonhalmi gazdaságait is újra kellett szervezni, hogy képesek legyenek támogatni a székházakat. 1802 őszén csak két helyet tudtak átvenni, Győrt és Sopront. A 19. század közepén élő Rimely Mihály főapát így dicséri az újrakezdő bencéseket: „Csodálatos, hogy ezek az emberek, akik közül egy volt 44 éves, a többi 50-en felüli, milyen buzgósággal és készséggel

A fotó illusztráció, 1927-ben készült a felvétel

vállalták a munkát, holott a felosztás idején könnyebb volt az életük. Most, előrehaladott korban a nevelői munkát mégis odaadással végezték, hogy a Fölséges Restaurátor (megjegyzés: I. Ferenc császár) bizalmára méltónak bizonyuljanak.”

Említsük meg név szerint is a Győrött 1802-ben újrakezdő bencéseket (zárójelben a születési dátumuk): Mollik Tóbiás (1751) igazgató és házfőnök, Anchely Ildefonz (1753), Horváth Péter (1747), Patsay Tibor (1751), Borsó Gellért (1758), Krasztsenis Jakab (1757).

Nem mindenkiből lesz tudós ember vagy éppen híres személyiség, de mindenképpen tudnunk kell, hogy valamilyen formában mindenki kiemelkedik a sokaságból. Bizunk abban, hogy a győri bencés közösség még sok száz, életükben eredményes, kitartó, minta és példaértékű életet élő, érett gondolkodású embert tud majd még az útjára engedni és továbbra is lesznek olyanok, akik elfogadják Isten hívó szavát a bencés életre.

(Czifrik Balázs)

Április 30. – Virtuális ballagás

Április 30-án 11.30-kor a ballagás tervezett időpontjára egy videót állítottak össze a végző diákok, ami a harangszóval együtt indult el a közösségi médiában.

Konstantin igazgató atya köszöntése

Kedves Ballagó Diákok! Szép élményekkel indult az idei tanévetek. Szeptember első hetében Erdélybe, illetve Rómába kirándultatok. Aztán készülődés a szalagavatóra, majd maga a szép ünnep november 29-én. Az iskolai munka mellett azonban már ekkor készültünk gondolatban egy még nagyobb ünnepra, a ballagásra, ami itteni éveink lezárása szüleink, rokonaink, barátaink, tanáraink és diáktársaink jelenlétében. Aztán a körülmények úgy alakultak, hogy a mai napon nem vonulunk szegfűvel a kezünkben a második emeletről a Czuczor–Jedlik-szoborhoz a búcsúbeszédet meghallgatni, az iskolai zászlót átadni az utánunk következőknek és befejezésül a templomba vonulni hálaadásra, jelképesen a szegfűket az oltárra helyezve. Ma mi bencés atyák helyeztük el rátok gondolva a szegfűt a bencés templom főoltárára! Harmincegy ballagáson vettem részt eddig ebben az iskolában. Mindig lenyűgözött bennünket az alkalom szépsége, a komoly és néha elérékenyülő tekintetek. Nekünk tanároknak is az életünk egy darabja távozik el ilyenkor veletek együtt. Az idei évben csak virtuálisan ünnepelünk, de reméljük hamarosan valóságosan is. A ballagási beszédeket úgy szoktam befejezni, hogy „Isten veletek!”, ezúttal azonban azt írom ide a végére: „Várunk vissza benneteket egy

közös ünneplésre!” Erre talán a legjobb alkalom lesz az érettségi bizonyítványok ünnepélyes kiosztása, aminek a megszerzéséhez az elkövetkező napokban komoly helytállásra lesz szükségetek. Ehhez kérjük mindnyájatok számára Isten segítségét. Szüleitek, tanáraitok mellett a bencés atyák imái is kísérik fogtok benneteket.

Ziegler Tirza búcsúztató beszéde a 11. évfolyam nevében

Kedves Ballagó Diáktársaink!

Egy újabb jelentős mérföldkőhöz érkezett az életetek, amikor elhagyjátok szeretett iskolánk és közösségünk feltöltött és gondoskodó környezetét és kiléptek az ismeretlenbe. Most bizonyára sokatoknak eszébe jut, milyen volt itt lenni az elmúlt hat, illetve négy év alatt, milyen volt az, amikor zöldfülű betedikesként vagy kilencedikesként átléptek az iskola küszöbét. Lefogadom, hogy akkor még csak nem is sejtettétek, hogy mennyi barátot, szép emléket és persze tudást gyűjthettek neves iskolánk falain belül, és hogy milyen gyorsan elfog repülni ez a pár itt töltött diákév. Mi a 11. évfolyam nevében szeretnénk tőletek méltó búcsút venni és megköszönni az együtt eltöltött éveket ennek a szokatlan helyzetnek ellenére is.

Jelentős nap a mai. Hogy miért is olyan különleges? Nekünk tizenegyedikeseknek mindenképpen azért, hiszen inntől kezdve mi leszünk a legnagyobbak a diákok között. Biztosak lehetek abban, hogy nekünk is fura lesz jövőre, hogy mi leszünk a legidősebbek és nem lesz már egy idősebb osztály, akire felnézhetünk és lelkiünk mélyén egy kicsit tarthatunk is tőlük. Mert valljuk be őszintén, amikor ide kerültünk, volt bennünk egy kis félsz az idősebb osztályoktól, ám ahogy telt az idő, úgy egyre jobban összeismerkedtünk és barátságot kötöttünk veletek, kivel lazábbat, kivel szorosabbat.

Úgy tartják, hogy a ballagás napja az elválásé és a szomorúságtól könnyes szemeké. Szerintem azonban ez csupán részben igaz. Hiszen a mai nap ünnep is, a ti ünnepetek. Ma minden rólatok szól. Ugyanakkor ez a nap kétségkívül búcsú is. Búcsú az iskolától, tanáraitoktól és diáktársaitoktól. Ám az elválást mindig egy új, egy ismeretlen megismerése követi, mely bővelkedik lehetőségekben, új kapcsolatokban. A Czuczor Gergely Bencés Gimnázium diákjaiként tanárainktól megfelelő alapokat kaptatok ahhoz, hogy a nagybetűs ÉLETben is megtaláljátok a helyeteket. De nem szabad megfélekeznetek szeretett szüleitekről sem, akik mindenben támogattak titeket. Úgy hiszem, hogy ez a nap az ő napjuk is.

Biztos vagyok benne, hogy sokatokat aggaszt az a gondolat, hogy többé nem lesztek része az itt eltöltött hétköznapiaknak, de ne csüggedjétek, mert ide bármikor – mint egy második otthonba – visszatérhettek. Ráadásul rengeteg eseményen vissza is várunk titeket, mint például a Győri Bencés Bál vagy a szentmisék.

Habár már nem tanítanak titeket iskolánk tanárai, afelől nincsen kétségem, hogy továbbra is mindenben számíthatok rájuk, velünk diákokkal pedig a szokásos törzsbelyeken összefuthattok.

Ha nem tévedek, minden évben a végzősök úgy tartják, hogy ők az utolsó normális évfolyam, mivel az újak beképzettek, szemtelenekek és lusták. Megígérem, hogy tovább visszük a hagyományokat és megpróbálunk méltó utódaitok lenni.

Most mindegyikötöknek van elképzelése a jövőjéről. Hamarosan valóra váltjátok az álmodokat, ki-ki a saját elképzelése szerint. Valakiből orvos lesz, valakiből építész és sorolhatnám még, de az biztos, hogy akármerre sodor is titeket az élet, ti egymásra találtok majd, hiszen ez az évfolyam olyan volt mint egy hatalmas család. Nem volt fontos, hogy ki melyik osztályba jár. Szeretnénk köszönetet mondani nektek, hogy itt voltatok mellettünk, segítettek minket az első napoktól kezdve, mindenben számíthatunk rátok. Mint nagytestvérek álltatok mellettünk: legyen szó az iskoláról vagy pedig a fiú-, illetve lánykollégiumról. Azt is szeretnénk továbbá megköszönni, hogy példát mutatva jártatok előttünk és megtanítottatok nekünk, hogy milyen is igazi bencés diáknak lenni.

Ez azonban már mind a múlt. Ti mostantól mindannyian az iskolánk történelmének részei vagytok. De ma még nem szakadtok el teljesen. Ha a nem is olyan messzi jövőbe tekintünk, közeleg az, amittől az elmúlt évek alatt a legjobban féltetek: az érettségi, amely minden végzős számára kihívás. Kívánjuk, hogy úgy sikerüljön ez a megmérettetés, ahogy azt megálmodtátok, hogy utána gondtalanul élvezhessétek a nyarat és az egyetemi életet!

Kívánjuk nektek, hogy a nagy betűs ÉLET útján bölcsen kiigazodjatok, és őrizzék meg azokat az erényeket, amelyeket itt magatokba szívattok. Ne keressétek tehát az igazi munka és teljesítmények nélküli csalóka világot! A sikerért, a tudásért meg kell dolgozni. Igyekezetek megérteni mindent, de egy-egy területen mélyedjétek el az átlagosnál jobban. Ettől lesztek érdekesek, különlegesekek. Sose legyetek szürke átlagemberek.

Útjaink, hamarosan elválnak, de hiszek benne, hogy valahol ismét kereszteszni fogják egymást. Engedjétek meg, hogy egy álltatok is ismert bencés mondattal búcsúzzunk tőletek: Béke az érkezőnek, áldás a távozóknak!

Miklós Réka beszéde a végzős évfolyam nevében

Főtisztelendő Főapát Úr, Perjel Atyák! Igazgató Atyák! Tanáraink! Kedves Szüleink! Diáktársaink!

Nem így képzeltük a búcsút. Március 13. péntek. Megyek haza. – „Boldog Húsvétot!” – köszönt el tőlem a barátom. – Ne hülyéskedj! Jövő héten találkozunk! – szoltam vissza... Ez a 7. hét, hogy nem látjuk egymást suliban.

Mikor ideérkezünk még a köszönést tanultuk: Laudetur Jesus Christus! Nagy betűkkel felírták a táblára, mi a kézfejükre és remegve, ügyetlenül ejtettük ki minden határozott 'Köszönj!' felszólításra. Aztán egyre jobban beilleszkedtünk, megszoktuk az iskola misztikus légkörét, a faablakok recsegéseit, a kereszt és a katedra tiszteletet parancsoló együttesét, a kémikum jéghideg levegőjét. Érezni kezdtük a falak lüktetését, amik szemtanúi voltak Deák Ferenc, Batthyány Lajos és más nemzetformáló személyek diákéveinek. Mi is meghódítottuk a Széchenyi teret. A lyukas órák lebzselései, a csengőszó kihallatszódo hangja mindig azt üzeni Győrnek, hogy ez a tér a mi udvarunk. A Lipóti, a Delikát és a Moretti pedig a mi büfénk. A lelkigyakorlatok spiritusza, az őszinte, kötetlen beszélgetések, a sok ünnep a mindennapjainkba beágyazva megtanítottak örülni, rácsodálkozni, méltó módon ünnepelni az életet. A színházlátogatásokban, kirándulásokban, közös napozásokban a Duna parton és a szürke hétköznapiok küzdelmeiben olyan barátságok fogantak, amelyek az életet hirdetik és lehetővé teszik, hogy lássuk egymást megőregedni. Azt, hogy ráncos kézzel is magabiztosan kapaszkodjunk, boruljunk egymás karjaiba. Mert mi egy örökké lüktető közösség vagyunk. És úgy, ahogy elődeink: egyszer mi is elhullunk, de ezt a bencés szellemiséget, amit örökségül kaptunk, tovább adjuk, hirdetjük és büszkén képviseljük, bárhol is járunk a világban.

Kedves Diáktársaink!

Kinek több, kinek kevesebb, de mindannyiotoknak van még időtök és lehetőségetek, hogy a Díszteremben zongorázzatok, a tetőtérben pinpongozzatok, a portán órákat beszélgetsetek és suli után együtt bicikliztetek ki Pinnyédre. Töltsétek együtt annyi időt, amennyit csak tudtok, mert semmi sem tart örökké! Azt a közösséget, amibe ajándékként csöppentetek, sziklára építsetek és erősítsétek! Erről az atyák és tanáraitok is gondoskodnak. Becsüljétek meg őket, mert rendkívüli emberek. Olyanok, akik sosem sajnálják tőletek a lelkifrócsót, a jó szót vagy az egész tanagyagot átfogó spontán agytornát a nulladik órában sem.

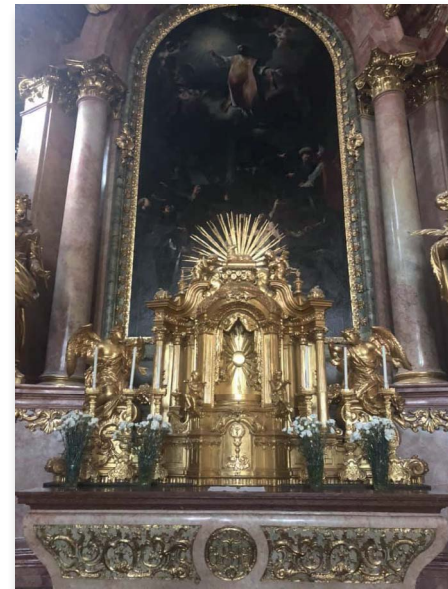
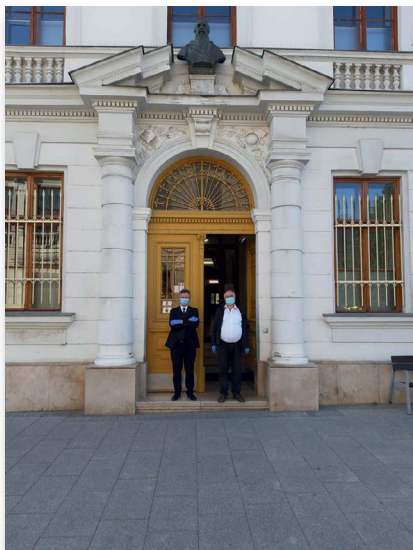

Kedves Atyák és Tanáraink!

Utólag mindenért hálások vagyunk. Köszönjük, hogy ezalatt a pár év alatt megszelídítettetek minket, bölcsébbé tettek, gyermekeik mellett gyermekeiként szerettek és olyan emberszabásúakká neveltek, akik bárhol megállják a helyüket.

Így a végére nagyon elszeparálódtunk, dehát nem lehetünk mindig egymás szájában, nem igaz? Kaptunk egy kis ízelítőt, hogy milyen lesz – majd. Szerintem kicsit korai lett, sokan tettük fel a kérdést, hogy miért történt így. Egy próba vagy inkább nyílt kérdés odafentről, hogy mennyire tartunk össze. Meg kellett fogalmaznunk, hogy nekünk a kényszeres bezártság nélkül mit jelent az összetartozás. Reméljük, hiányolják tanáraink az elmaradt óráinkat és diáktársaink a ki nem beszélt sztorikat.

Mi így maradunk meg mint a Győri Bencés „megkoronázott” évfolyama. Életünk egyik legszebb periódusát töltöttük itt, megérdemeljük, hogy ünnepélyesen lezárjuk, ha nem, akkor majd mi kárpótoljuk az életet. PAX

Május 4. – Az írásbeli érettségi vizsgák kezdete

MŰVELŐDÉSI PROGRAMOK

Ministránsok

Hála Istennek, ebben a tanévben nagyobb számban és rendszeresen jöttek ministrálni a diákok, ezért Kelemen atya úgy gondolta, hogy komolyabb ministránspróbákat kellene tartani, amelyekben besegítettem. A próbákon megismerkedtünk a szertartások menetével, mindenkivel elpróbáltuk a saját feladatát és megbeszéltük a felmerülő kérdéseket. Alkalmunk nyílt meleg tea melletti kötetlen beszélgetésre. Rózsafüzért is imádkoztunk. Eddig még csak koleszos fiúk voltak, de remélem, hogy majd a bejárások közül is lesznek, akik szeretnének majd az Úr oltáránál szolgálni. Szép szolgálatunk volt Németh Miksa testvér örökfogadalmi szentmiséje 2020. január 25-én. Még csak most kezdett kialakulni ez a kiváló csapat, de bízom benne, hogy ebből egy összetartó, iskolánk lelki életét meghatározó közösség lesz.

Ministránsok: Balatoni László (9.B), Dányi Gellért (9.B), Krutzler Bálint (9.C), Kuller Tibor (9.B), Lénárd Kenese (9.B), Maschek Bálint (9.B), Pór Benedek (9.C), Szabó Zente (9.B), Szücs Márton (9.C), Turza Máttyás (9.C), Vasas Balázs (9.C), Vasas György (12.B), Xeravits Domonkos (9.C), Zimányi Huba (9.C)
(Vasas György 12.B)

Meteo-szakkör

Az idei tanév őszi idényében szép számmal, 41-en vettek részt a PIMET (Pinnyédi Meteorológiai Állomás) 12 héten át tartó előrejelzési versenyében. Közöttük legtöbben iskolánk diákjai voltak, de mellettük öregdiákok, illetve vendégek is „ringbe szálltak”. A verseny hagyományosan sportos-tortás-süteményes eredményhirdetésére december 17-én került sor. Iskolánk diákjai közül Kasztnér Zsófia (10.C) és a tavalyi győztes Csizmadia Milán (10.B) érték el a legjobb eredményt, 2. illetve 3. helyezéssel. Az első 10 helyezett oklevélben részesült, de senki sem maradt Sportszélet nélkül. Az eredményhirdetést egy rövid előadás előzte meg a világ legnagyobb tükreéről a bolíviai magasfennsík Uyuni-sóstaváról, melyet hanghíjának köszönhetően némafilm követett. Végül sor került az Oroszországban ismeretlen oroszkrémtortára, melyen az első kapavágást Csizmadia Milán végezte el.

Szakkörvezető: Dr.Tullner Jób OSB

Negyed öt kreatívírásszakkör

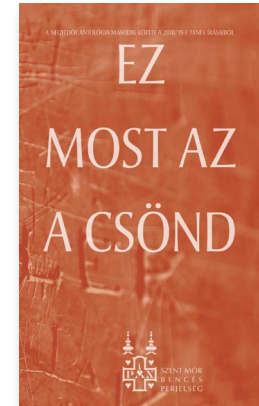
Nagy örömmre szolgál, hogy szakkörünk immáron harmadik éve töretlenül működik, és minden tanévben megújulhatunk érdeklődő és tehetséges diákokkal.

Büszkék vagyunk arra, hogy 2019 őszén megjelent a második antológiánk *Ez most az a csönd* címmel. Köszönettel tartozunk a Szent Mór Bencés Perjelségnek, a gimnáziumnak illetve a Sisa családnak, hogy támogatták a nyomtatást. A kötetet az alkotók felolvasással egybekötve mutatták be a 19. Győri Könyvsalon programsorozatán belül a Kisfaludy Károly Könyvtár Rendezvénytermében *Régit és újat* címmel. A moderátor szerepét Czifrik Balázs, a kötet szerkesztője és a szakkör vezetője töltötte be. Az új antológia abban különbözik az elsőtől, hogy az előszó után régmúlt idők bencés diákjainak írásai is helyet kaptak benne, így bátran mosolyoghatunk az álnéven aláíró Sanda Kandúr és Tolmayszolszky Muki humorán. A második fejezetben Balogh Bence (12.B), Bazsika Eszter (Gy/2019), Bruckner Bernadett (11.B), Brunauer Petra (11.B), Fekete Tamara (12.A), Gulyás Dávid (12.B), Karcagi Ágnes (11.B), Ludván Attila (11.B), Miklós Réka (12.B), Paksa Boglárka (Gy/2019), Radziwon Vica (Gy/2018), Takács Dóra (11.B), Takács Zsófia (12.B) írásait találjuk.

A felolvasáson Benke Kolos (11.B) is szerepet vállalt, Balogh Bence (12.b) pedig gitárszólóval járult hozzá a lírai hangulathoz.

A szakkör tagjai november 15-17. között három napon át a Kisfaludy Károly Nemzeti Színház előcsarnokában felállított standon árusították a Szent Mór Bencés Perjelség kiadványait, így a saját antológiájukat is. Örülünk, hogy sok látogatónk és vásárlónk volt! Köszönjük a nem szakköri tagok önzetlen segítségét is!

(Némethné Pálkuti Anikó)

Vox Angelorum Lánykar

December 5-8. között a Szent Mór Bencés Perjelség és Somorja városa közötti pályázati együttműködés keretében Somorján tartózkodott iskolánk lánykara, a Vox Angelorum. Az énekkar pozsonyi városnézésen vett részt, majd december 7-én, Nemzetközi Adventi Kórusfesztiválon lépett fel a somorjai katolikus templomban. December 8-án a szlovákiai Lég településen adtak jótékonyági hangversenyt. Kísérők voltak: dr. Vántusné Gaál Zsófia és Pálkuti Anikó.

Kórusunk december 15-én Győrben a Szent Ignác Bencés Templomban a kecskeméti Renaissance Consorttal (művészeti vezető: Pálkás Albert) és a somorjai Híd Vegyeskarral együtt muzsikálva tette szebbé advent 3. vasárnapját kórusunk.

December 16-án karácsonyi énekes-verses koncertet adott lánykarunk a bencés templomban dr. Vántusné Gaál Zsófia és Pálkuti Anikó tanárnő irányításával.

A vírushelyzet megakadályozta, hogy a tavaszi terveiket meg tudják valósítani, amelyek a következők lettek volna:

- március 15. – Tihany, 10 órai szentmise
- március 20. – Szent Benedek-nap, iskolai ünnepség
- április 17.-19. – Máriacell
- április 23. – Éneklő Ifjúság minősítő hangverseny

Collegium Musicum Jaurinense

A Collegium Musicum Jaurinense a 2019/20-as tanévben 42 énekessel látta el a liturgikus szolgálatokat. Nagy öröm volt számunkra, hogy az elmúlt tanév sok elballagója után az újonnan érkező osztályokból 20-an csatlakoztak együttesünkhöz.

A tanévet már jócskán szeptember 1-je előtt elkezdtük előkészíteni. A szokásos nyári kurzusunk idén a valenciai Pastrana városában volt 2019. július 13. és 20. között. A mesterkurzuson, amelyet a Hágai és a Madridi Zeneakadémia tanárai tartottak, hét diákkal vettünk részt.

Július 27-én, egykori ösztöndíjas előénekesünk, Lukács Áron esküvőjén énekeltünk a győri székesegyházban, augusztus 15-én a Tihanyi Apátságban léptünk fel annak búcsúnapján, Nagybaldogasszony ünnepén.

Az idei tanévben is folytattuk az Ignatius-hangversenybérlet koncertjeit.

November 8. és 12. között folytatódott a nyári mesterkurzus, Jan Janovcik és Isaac Alonso de Molina tanár urak vezetésével a Hágai Zeneakadémiáról, akikkel együtt érkezett a kurzusra Bruckner Máté, egykori első énekesünk, a Hágai Zeneakadémia régizene-ének szakos végzős hallgatója és Hegyi Barnabás nemzetközi hírvé énekművész. A kurzus keretében énekeltünk a november 9-én megrendezésre került Halmos-konferencián, 10-én vasárnap este a szentmisén, hétfőn pedig két koncertet adtunk, egyet az Evangélikus Öregtemplomban gimnáziumunk diákjainak és tanárainak, egyet pedig este a bencés templomban az Ignatius Bérlet keretében. A második koncert Becket Tamás históriájából december 9-én volt a bencés templomban, amit diákjainknak január 13-án adtunk elő.

Februárban felléptünk a VIII. Győri Bencés Bálon, 22-én pedig Sopronhorpácson jártunk, ahová az Eucharisztikus Kongresszust előkészítő sorozat keretében kaptunk meghívást.

Márciusban Nagyöbjt 3. vasárnapján még énekeltünk az esti hetes misén, utána azonban kényszerű hallgatás következett. A karantén idején 15 fellépésünk és szolgálatunk maradt el: a Savaria Barokk zenekarral közös Jónás-oratórium két koncertje, a tavaszi kórustalálkozó, a bajorországi turnénk, a teljes Nagyhét a passiókkal és az óromai koncert, az Éneklő ifjúság, szentmise és koncert Tihanyban május 24-én, hogy csak a legfontosabbakat említsem. Így is 40 alkalommal énekeltünk gregorián misét, reneszánsz többszólamú tételekkel, és reméljük, hamarosan folytatni tudjuk szolgálatunkat.

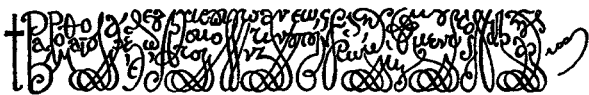
Most, a korlátozások idején már a következő kihívásokra készülünk, és reméljük, hogy szeptembertől újult erővel tudunk nekivágni a következő tanévnek, évadnak.

Az idén 13. évadunkat énekeltük végig Soós Gábor orgonaművész úrral, öregdiákkal, és 3. évünket Farkas Domonkos tanár úrral a budapesti Zeneakadémiáról. A liturgikus szolgálatainkat immáron tizedik éve Giczi Balázs kíséri. Ezúton szeretnénk köszönetet mondani, mindazoknak, akik munkánkat lehetővé tették és segítették, de mindenek előtt: DEO GRATIAS!

Az énekkar tagjai: Bakos Hunor (7.B), Balatoni László (9.B), Bartha Ábel (9.B), Bóka Zalán (7.A), Bognár Martin (8.B), Boldizsár Bálint (12.C), Boldog Manó Attila (11.A), Brányi Péter (9.C), Dornstädter Áron (9.A), Fórián-Szabó Zsigmond (9.A), Földesi Ágoston (11.A), Gottwald Zalán (9.A), Horváth Gergő (12.C), Horváth Máté (10.A), Horváth Mátyás (8.A), Kovács Ármin (9.B), Környei Regős Csoma (11.A), Krutzler Bálint (9.C), Lajkó András (10.A), Linnert Ádám (külsős), Mithay Barnabás (külsős), Mithay Benedek

(10.A) első énekes, Monostori Bálint (12.C), Móricz Vince (7.B), Nagy Ábris (7.A), Pór Benedek (9.C), Radics Marcell (9.C), Steszli Botond (7.B), Szabó Zalán (9.B), Szücs Márton (9.C), Tamási Márton (7.B), Tarnai Csongor (11.A), Thurza Mátyás (9.C), Tóth Benedek (8.A), Tóth Zétény (7.B), Varga Benedek (10.B), Vasas Balázs (9.C), Vasas György (12.B), Xeravits Domonkos (9.C), Ziegler Tízrusz (9.A), Zimányi Huba (9.C), Zsoldos Barnabás (11.B).

Ehrwürdigen
P. Áron Kelemen, O.S.B.
Benediktinerpriorat S. Maurus in Győr
Ungarn

Ehrwürdiger Pater,

Χριστός ανέστη! Christus ist auferstanden!

Mit großer Freude haben wir Ihr wertvolles Geschenk erhalten. Gute Musik eröffnet immer die Dimension der Tiefe, sie verweist auf das Wesentliche, wo das ewige Licht der Wahrheit scheint.

Wir schätzen sehr die erhabene und erhebende kirchliche Musik des Westens. Für uns Orthodoxe ist die byzantinische liturgische Hymnologie und Musik „gesungene Dogmatik“, eine reiche theologische Sprache, die das Leben der Kirche, in seiner gottmenschlichen Fülle, zum Ausdruck bringt.

In diesem Sinne, preisen wir den Allgütigen Herrn für seine Segnungen, auch für die kostbare Gabe der geistlichen Musik, wir wünschen Ihnen Gottes Segen in Ihrem spirituellen Leben und in Ihrem besonderen Amt als Chordirigent, bedanken uns herzlichst für den Brief und das Andenken und verbleiden mit aufrichtiger Verbundenheit und Liebe im auferstandenen Christus.

Im Ökumenischen Patriarchat, am 14. Mai 2020

✠ BARTHOLOMÄUS

Erzbischof von Konstantinopel-Neues Rom
und Ökumenischer Patriarch

**Őszentsége Bertalan Konstantinápoly-Új Róma érseke, ökumenikus pátriárka
köszönete Kelemen Áron atyának az ajándékba küldött hanglemekért**

Főtisztelendő
P. Kelemen Áron OSB
Győri Szent Mór Bencés Perjelség
Magyarország

Főtisztelendő Atya!

Χριστός ανέστη! Krisztosz aneszt! Krisztus feltámadt!

Nagy örömmel fogadtuk értékes ajándékát. A jó zene mindig megnyitja a mélység dimenzióját, a valóságosra mutat, ahol az igazság örök fénye világlik.

Nagyra értékeljük a Nyugat méltóságteljes és felemelő egyházzenejét. Nekünk ortodoxoknak a bizánci liturgikus himnológia és zene „énekelt dogmatika”, gazdag teológiai nyelv, amely az egyház életét a maga istenemberségi teljében fejezi ki.

Ebben a szellemben dicsérjük a mindenkor jó Atyát áldásaiért, köztük a vallásos zene értékes adományáért és Isten áldását kívánjuk Önre lelki életében és különleges karnagyi hivatásában, szívből megköszönve levelét, az emléktárgyakat. A feltámadott Krisztusban őszinte közösségben és szeretetben maradunk.

Az Ökumenikus Patriarchátusban 2020. május 14-én:

+ BERTALAN
Konstantinápoly-Új Róma érseke
Ökumenikus Pátriárka

Október 21. – Bencés Szabadegyetem Rátóti Zoltánnal

Rátóti Zoltánt, a Nemzeti Színház művészt október 21-én a Bencés Diákok Györi Egyesülete és a Szent Mór Bencés Perjelség által közösen szervezett Györi Bencés Szabadegyetem vendégeként kérdezték. A beszélgetés rövidített változatát adjuk közre Czifrik Balázs szerkesztésében.

– Az életéről az interjúk révén sok mindent megismerhetünk, de hogy pontosan miért lett színész, arról keveset tudni.

– *Vélkey Imre, aki nagyszerű magyartanárom volt a gimnáziumban, sokszor megbízott az- zal, hogy tartsak előadásokat a különböző irodalmi korokról. A sűrű tanári felkérések motivá- cióját azért árnyalja, hogy többnyire azok tartottak előadásokat, akik valamiképpen zavarták az órák menetét. Nekem akkor persze fogalmam sem volt, hogyan kell előadást tartani, így megtanultam a szövegeket. Imre bácsinak nagyon imponált, hogy nem olvasva adok elő, és néhány produkció után azt mondta: „Rátóti, te legyél jogász, neked jó kiállásod van!” Termé- szetesen ez hízelgett nekem, de, ellentétben a tanárommal, egyáltalán nem láttam magamban a jogászt.*

– Mit látott magában fiatalemberként, ha a jogászt nem is?

– *Hosszú ideig semmit sem, egyáltalán nem tudtam eldönteni, mi legyek, éppen ezért több helyre is beadtam a jelentkezésemet. Például az akkori Szovjetunióba történelem–orosz szak- ra, mert a diplomáciában is találtam vonzó dolgokat, de megjelöltem a katonai főiskolát is, és hogy a szüleim se idegeskedjenek, a tanárképzésre is jelentkeztem. Addigra azonban már annyira lelkes voltam, Imre bácsi hatására, azt illetően, hogy én jól adok elő, hogy a színmű-vészeti főiskolára is felvételiztem.*

– A szülei tudtak Önnel együtt lelkesedni?

– *Valójában a színművészetre készültem igazán, éjjel-nappal verseket tanultam. Apám mindig megjegyezte, minek foglalkozom ennyit a versekkel, készüljek inkább oroszból és tör- ténelemből. Abban az időben először voltak a külföldi felvételik, aztán következtek a magyar egyetemek, és utána jött a színművészeti. Meg kell mondjam, mind a külföldin, mind a hazai egyetemeken csúfosan elvéreztem, és ettől nagyon elkeseredtem. Így mentem a színművészetre felvételizni, ahol túljutottam az első fordulón, mindenki nagy meglepetésére a másodikon is, végezetül a harmadik rosta is sikerült, így a Színművészeti Főiskola hallgatója lettem.*

– Milyen színészi pályát vizionált magának a főiskolai évek alatt?

– *A sikeres felvételi után végtelen önbizalommal voltam, és hatalmas színpadi sikereket és filmes karriert láttam magam előtt. Aztán elég ha- mar rá kellett jönnöm, hogy rengeteg munka, és még annál is több munka vár rám abhoz, hogy bármit is elérhessek. Vágytam az ismertségre, és nyugodtan mondhatom, erre jó sokáig várni is kellett. Horvai István és Kapás Dezső voltak a főiskolai mestereim, ők akkoriban a Vígszínház rendezői is voltak. Az ábrándozásomból ne- gyedéves koromban jőzanított ki Horvai, aki az évváró vizsgaelőadás után azt mondta: „Rátóti, magának várni kell, maga egy későn érő típus”. Huszonhárom éves koromban ennél rosszabbat nem hallhattam volna. Akkor még egyáltalán nem értettem, hogy a siker és az értékkel bíró siker között óriási különbség van. Kérdeztem,*

hogy akkor mit kell tennem. Ne akarjak szerepet? – kérdeztem. De akarjak – felelte Horvai –, csak fogadjam el, hogy az értékes sikerek később fognak jönni.

– Felmerült valaha Önben, hogy rosszul döntött? Jobb lett volna diplomatának vagy tanárnak menni?

– *Sosem éreztem azt a pályám során, hogy nem vagyok a helyemen. Ha így lett volna, akkor váltottam volna. Mindig voltak olyan munkák, amelyek során nem biztos, hogy a kritika vagy a közönség erősített meg, hanem belül éreztem, hogy ismét sikerült valami saját magamban lévő határt áttörni, és haladok abba az irányba, amelyikbe haladnom kell.*

– Ha csak a nagy csomópontok mentén nézzük a pályáját: színészet, polgármesterség, színi igazgatói állás, aztán ismét „csak” színészet, többször független színész, akkor az az érzése az embernek, hogy ön folyamatos keresésben élte, éli az életét.

– *A folyamatos keresés bizonyos intervallumoknál jött elő. Szükségem van az új kihívá- sokra, és tudnom kellett azt is, hogy fel tudok mondani egy színházban, ha ott nem érzem jól magam. A pályám elején elkényeztetett helyzetben voltam. A József Attila Színházban olyan darabokban játszottam, amelyek minden színész álmai, mégis hat év után egyik nap*

bementem, megnéztem a próbatáblát, és amit láttam, az nem tetszett. Akkor miért maradtok itt? – tettem fel magamnak a kérdést, és váltottam. Lehet, hogy ez másnak tűnhet úgy, hogy menekülőre fogom, nekem azonban ez mindig is feladat volt: ha valami nem tetszik, akkor tudjak változtatni.

– Ilyen változtatások eredménye, hogy Magyarország polgármestere lett, majd pedig egy fatemplom megálmodója és megvalósítója?

– Amikor az Őrségben telket vásároltam, az ottani életben nagyon megragadott, hogy a döntéseknek más súlyuk van, mint a színházi életben. Kétkézi munkával kellett és kell ott nagyon sok mindent megvalósítani. Ha ott egy döntést rosszul hoz meg az ember, akkor annak kézzel foghatóan látja a következményeit, de ha jól, akkor azt is. Nagyon felszabadított, hogy míg a színházban minden a múltó pillanat része, addig egy kis közösségben a döntések többségének maradandó lenyomata van.

– Amikor a templomépítést a fejébe vette, azt hogyan fogadta a környezete?

– Akkor már fölépítettünk Magyarföldön egy haranglábat az őrségi építészeti stílusnak megfelelően, és ott állt mellette üresen egy terület. Egyszerűen a hely adottsága olyan volt, hogy oda egy templom kívánkozott. Érdekes, hogy nem szülővárosom és gyerekkorom helyszínére, Ceglédre szerettem volna templomot építeni, hanem az Őrségben. Úgy hiszem, ez pontosan lefedi azt, hogy mit jelent a hely szelleme. Természetesen többen kinevettek, volt, aki durván elhajtott, míg mások azzal jöttek, hogy már nem tudok mivel feltűnni, sikertelen a színészi pályám, ezért építek templomot. Ezek a gondolatok azonban nem fékeztek, hanem nagyon nagy alázatra neveltek, mert majd tíz évet ölelt fel az az idő, amíg a gondolatból megvalósult épület lett.

– Aztán a kaposvári színház vezetése következett. E színház abban az időben nem igazán tartozott a meghatározó színházak közé.

– Ez valóban így van, és majd az idő eldönti, hogy igazgatásom alatt mennyit és milyen irányban változott. Ez nagyon nehéz időszak volt, és be kell valljam, sok-sok dologba beletört a bicskám. Ma már nagyon sok mindent másképp csinálnék. Ma már nem lennék akkora tisztelettel az ott kialakult színházi hagyományra, hanem a saját terveimet és gondolataimat igyekeznék megvalósítani az első perctől, mert amíg nem így tettem, csak saját magammal szúrtam ki. Körülbelül három év után ismerem ezt fel, és utána már kezdett szélirányba állni hajó.

– És miután szélirányba állt az a bizonyos hajó, elköszönt, változtatott. Miért?

– Születőben volt a második gyerekiünk, és sokat szerettem volna vele lenni. Ugyanis az elsőnél elkövettem azt a hibát, hogy életem első másfél évében hetente 2-3 napot láttam csupán. Megtuntam, ilyet nem lehet tenni, nincs az a karrier, amiért ezt én megtehetném a családommal.

– A 21. század gondolkodása, a művészvilág pedig különösen nem arról bír, hogy a karrier háttérbe szoruljon a család javára.

– Valószínűleg senki nem érezte, hogy a csúcson vagyok, én sem éreztem úgy. Sokkal inkább azt éreztem, hogy egy örjítő mókuskerekben forgok. Egy biztos: a feleségem megkönnyebbült, a családom megkönnyebbült. Persze nagyon sok más hang is volt; voltak, akik azt mondták, biztosan valami gond van Kaposváron, és ezzel a családi fedősztorival menekülök. Erről azt gondolom, nekem ezekkel a felvetésekkel nincs dolgom, a lelkiismeretem tiszta.

– Az életében, a döntései mögött az istenhit mindig jelen volt?

– Amíg eljutottam a hithez, elég hosszú út volt. Ateista családba születtem, és szüleim nem is nagyon támogattak, amikor középiskolás koromban ezekkel a kérdésekkel foglalkozni kezdtem. Egyedül kellett megküzdenem, hogy a kapaszkodókat megtaláljam. Az első komoly tapasztalásom az első házasságomban volt. Az első feleségem vallásos családban nevelkedett, és

általuk éltem meg, hogy mekkora erőt jelent a hit, és valójában mivel is jár. Akkor 28-30 éves fiatalemberként nagyon nehéz volt nekem, hogy tulajdonképpen két tűz között álltam, mert szüleim ugyan elfogadták, de igazán nem értették, hogy mi is történik velem. Engem viszont a megtapasztalt lelki élmények, a belső változások arra vezettek, hogy felismerjem, hozzám a kereszténység áll közel.

– Hogyan lehet képviselnie az embernek a hitbéli meggyőződését a saját környezetében, különösen a művészvilágban?

– Nem érzem a külvilággal a konfrontációt, mert mindenki ismeri és tiszteletben tartja az értékrendemet, és az is igaz, hogy senkit sem próbáltam eddig meggyőzni arról, hogy járja az én utamat. A vívódásaim sokkal inkább belül, önmagammal vannak. Gyakran felmerül bennem a kérdés, vajon elég-e az, amit én megteszek az Istenért. Tehetnék-e többet? Az állandó kétkedés persze ott van bennem. Úgy érzem, nem vagyok feljogosítva arra, hogy prédikáljak, míg másrésről persze tudom, mindenki fel van erre jogosítva. Én talán a példammal tudom a leghitelesebben képviselni az értékrendemet, de ezt sem hivalkodóan, hanem szűk körben.

– Az utóbbi időben megszorodtak azok a színházi szerepei, amelyekben papot, egyházi embert alakít. Nem érzi ezt egyfajta skatulyának?

– Sokkal inkább skatulyának éreztem a fiatalkori bonviván szerepeket; valójában nagy örömmel játszom ezeket az egyházi szerepeket. Amikor még csak az istenkeresés állapotában voltam, és még semmi sem dölt el bennem, megkaptam a Velencei kalmárban Shylock, a bigott ortodox zsidó szerepét. A rendező azt találta ki, hogy megmutatja Shylockot akkor is, mikor egyedül van otthon, megmutatja, hogyan imádkozik. Ehhez meg kellett tanulnom zsidó imákat, így belekóstolhattam abba az ősi hitéletbe, amelyből a zsidó és a keresztény vallás ered. Most a Nemzeti Színházban Péter apostolt játszom a Csiksomlyói passióban, Morus Tamás az Egy ember az örökkévalóságnak című darabban, és ugyanazt ismerem fel a karakterekben vallásuktól és időtől függetlenül: a hit mélységét, és azt a rendíthetlenséget, amely színészként, emberként egyaránt elkápráztat. Azt kell megélnem, és viszonyulnom hozzá, hogy amikor a saját életemben valamit elrontok, megfutamodom, elyengülök, akkor ezt én nem tudom megvalósítani. Azzal vigasztalhatom magam, hogy lám, azért léteztek ilyen emberek, akik erre képesek voltak, és ha én nem is vagyok ilyen, törekedni még törekedhetek a mélységre és a rendíthetlenségre.

(Szöveg: www.magyarokurir.hu. Fényképek: Gulyás Dávid 12.B)

November 9. – Halmos László-émlékkonferencia

Halmos László zeneszerző születésének 110. évfordulóján a Szent Ignác-templom, valamint a Czuczor Gergely Bencés Gimnázium és Kollégium adott otthont annak az egész napos konferenciának, amelynek ötletgazdája és főszervezője Katona Tibor zeneszerző, a Palestrina Kórus karnagya, kiváló egyházzeneész, a Halmos-örökség lelkiismeretes ápolója.

Katona Tibor a délutáni egyházzenei áhítaton nemcsak az 1909. november 10-én született Halmos Lászlóról, hanem az ő mesteréről és későbbi barátjáról, az 1899. október 1-jén világra jött Bárdos Lajos zeneszerzőről is megemlékezett.

A megnyitón köszöntőt mondott Dr. Fekete Dávid alpolgármester úr, Sári-Szabó Kelemen OSB perjel atya és Dr. Pápai Lajos nyugalmazott megyéspüspök úr. A délelőtti 10 órától délután 5 óráig tartó rendezvényen előadók és kórusok felváltva adták át egymásnak a szót.

Az előadók között Kelemen Áron OSB, a Czuczor Gergely Bencés Gimnázium és Kollégium tanára, a Collegium Musicum Jaurinense művészeti vezetője, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem végzős doktorandusz hallgatója Nagy Szent Gergely és az órómai énekesek pedagógiájáról tartott előadást, majd a gimnázium fiúkórusával és a hágai zeneakadémia vendégelőadóival szólaltatott meg gregorián énekeket.

A nap záróeseményeként a bencés templomban felcsendült az egyházi áhítat, amelyen három kórus lépett fel. A teltházas publikumot elvarázsolta hangjával a győri karmelita templom Szent Cecília Kórusa, a Győri Palestrina Kórus és a budapesti Szent László-templom kórusa. A műsor végén a három kórus együtt adta elő Halmos László *Minden földek Istent dicséritek!* című motettáját.

(Szöveg és fényképek: www.bencesgyor.hu, Némethné Pálkuti Anikó)

Február 27. – Bencés esték Lackfi Jánossal

Iskolánk vendége volt Lackfi János író, Bárdos Oresztész atya távoli rokona: rendkívüli irodalomórát tartott diákjainknak.

Ezen a napon indult el a Szent Mór Bencés Perjelség szervezésében egy új kulturális sorozat itt, Győr szívében, a bencés gimnázium Dísztermében, *Bencés esték* néven.

Első alkalommal Lackfi János József Attila- és Prima Primissima-díjas „író, költő, műfordító, tűzoltó, katona és vadakat terelő juhász” volt az est vendége, akivel Czifrik Balázs író, tanár beszélgetett írói, közéleti és közösségi szerepvállalásáról, a nagycsaládosok mindennapjairól, felvállalt kereszténységéről, a hit megéléséről.

Sokan tudják, hogy Lackfi János „fennállásának” alig fél évszázada alatt negyvenöt kötettel, (huszonöt gyerek, húsz felnőtt), harmincöt műfordításkötettel (kétszáznál is több írótól), hat gyermekkel, évi több mint száz fellépéssel büszkélkedhet. És nem említettem

még a számtalan kreatív megnyilvánulását, tanárként való tevékenységét. Valóban büszke lehet, de erről nem dicsekvéssel, viszont őszintén, színesen és sziporkázó humorral beszélt a hallgatóságának. Nehéz összefoglalni, hogy miről is szólt, mert a másfél órában rengeteg személyes történetet hallhattunk, fűszerezve egy-egy remekbe szabott verssel.

Arról biztosan meggyőződhattünk, hogy Lackfi többféle versbeszédet űz, szereti mások stílusait kipróbálni, vagy az élet kisebb-nagyobb mozzanataira reagálni. Így verseiről is elmondhatjuk, hogy százfélék, ezer dologra reflektálnak, és millió hangon képesek megszólalni. Pedig állítása szerint az íróember élete nem túl érdekfeszítő, a legtöbb izgalom akkor éri, amikor valami egyáltalán nem hétköznapit talál ki, vagy mások rendkívüli történeteit veti papírra. Szerencsére neki mégis van miről mesélnie! Például arról, hogy milyen érzés, amikor egy gyerek úgy indul az életben, hogy Kossuth-díjas költők dobálják neki a labdát (művészcsaládból származik, szülei: Oláh János és Mezey Katalin, mindketten írók, költők), vagy hogy milyen terheket, nehézségeket ró az egyéni hangját kereső alkotó számára a „halmozottan előnyös” helyzet, hogyan sikerült ettől elszakadni.

Hallhattunk arról, hogyan történt a névváltoztatása, az első publikáció megjelenése, mi az „Ady-buildingezés”, és mit jelent az „olvasó népet szolgálni”. Lackfi János a közösségi médiában 80 ezres követőtáborral rendelkezik, s elmondható, hogy rajongói napról napra minőségi tartalmat kapnak az online felületen. Színes, bulvármentes és mégis hiteles, szerethető, értékadó. Ő úgy hívja ezt a fórumot, hogy „virtuális kispad”, ahol bárki „kiszól, hozzászól, beszél” valamit, vagyis beindul a kommunikáció, működésbe lép a szó „varázsereje”, ami szerinte óriási ajándék. Természetesen öt sem kerülik el a napi kisebb-nagyobb konfliktusok, de hittelt vallja, hogy minden krízis után megtisztulás, extázis jön, érdemes vasakarattal kitartani, mint egy hegymászonak. Bár gyermekkori istenképét „toldott-foldottnak” tartja, a felnőttként bekövetkező megtréése, a hit megélése annál egyszerűbb élményt jelent számára, ebből fakadóan számos zsoltár írt az utóbbi időben, melyekből ízelítőül hallhattunk is néhányat. Aki nem látta még élőben előadni Lackfit, az lényegesen szegényebb annál, mint aki ezt az élményt már birtol-

kolja, hiszen a ragyogó „szöveg-szabász” egyben remek előadó, aki a pódiumon is igazán elemében van.

A nagyszerű estét Lackfi János így jegyezte be Facebook-oldalán: „rengeteg remek ember, lelkihő-termelő percek”. A résztvevők ezzel valószínűleg mind egyetértenek.

(Szöveg: www.gyoriszaalon.hu, SzaSzi. Fényképek: Balogh Bence 12.B)

Március 1-7. – Kovács Ármin Krisztián (9.B) moszkvai sikere

Kovács Ármin Krisztián 9.B osztályos diákunk Moszkvában a III. Magyar-Orosz Nemzetközi Komolyzenei Fesztiválon második helyezett lett kategóriájában és elnyerte a Leghitelesebben előadott magyar darab különdíját is. Tanárnője Pálné Rác Edina különdíjat kapott. Gratulálunk Árminnak és örülünk, hogy iskolai munkája mellett ilyen szép művészeti eredményei vannak!

AZ OSZTÁLYOK ÉLETE

7.A

Osztálynévsor: Bakonyi Ajsa, Panna, Bóka Zalán, Budai Flóra, Lilla, Csiba Maja, Csik Róza, Julianna, Dobos Áron, Erdei Katalin, Erős Benedek Ferenc, Faragó Bence Zsolt, Farkas-Bede Réka Georgina, Fazekas Anna Léna, Ferenczi Dorka, Fodor Levente, Horváth Adrienn, Horváth Luca, Juhász Mihály, Karsai Bence Attila, Kobán Emese Mária, Konarik Endre Bulcsú, Koncz Dorka, Kovács Tamás, Kretz Hedvig, Makk Péter, Makk Tamás, Marton Máté Attila, Marusinszky Anna, Máté Sára, Nagy Ábris, Nagy Csaba Marcell, Nyári Dániel, Pápai Máté, Szabó Bianka, Szabó Csenge, Szabó Emese, Takács Bálint Marcell, Tóth Anna Flóra, Váci Balassa Tamás, Varga András Bendegúz, Varga Nóra, Weiser Wolfgang

Osztályfőnök: Nagy András

2019. augusztus 30-án találkozhattunk egymással először, az iskola által szervezett „nulladik” napon. Mindenki bemutatkozott, azután pedig egy igazgatói tájékoztatót hallgattunk meg. Szeptember 2-án – az első napon – részt vettünk a Veni Sancte évnitő szentmisén. Évfolyamunk az első hét csütörtökén ellátogatott Pannonhalmára, ahol jobban megismerhettük egymást és az ottani bencés iskolát is. Körbevezettek minket a kollégiumban, a Pannonhalmi Főapátságban, és a Lombkorona Tanösvényen is végigmentünk. Összességében egy nagyon jó napot zárhattunk. Szeptember 6-án tartottuk az első rekollekciós napunkat, így kíváncsian vártuk, mi fog ott történni. Jártuk a templomokat, voltunk a karmelita, az orsolyita, a Szentháromság- és a bencés templomban.

A pinnyédi kiruccanásunkra az első hetekben került sor. Nagyon jól éreztük magunkat, sokat kosaraztunk, fociztunk és sütögettünk is. Nagyon várjuk már, hogy újra mehessünk. A decemberi Mikuláshét sok programján részt vettünk és a csütörtöki Mikulásműsoron is ott volt osztályunk nagy része. December 19-én ismét rekollekciós napot szervezett iskolánk. A karmelita templomba látogattunk el, ahol Kelemen atya várt minket. Az évfolyamunk adta elő a karácsonyi műsort, amelyre Pákovics Enikő és Böröndy Tímea tanárnők készítettek fel minket. Ezúton is szeretnénk megköszönni munkájukat! A jól sikerült előadást pizzázással ünnepeltük. Tanárainknak a szünet előtt egy kis meglepetéssel kedveskedtünk, ahogy egymásnak is: karácsonyi ajándékozást is tartottunk az osztályban. A szünet előtti utolsó napon mindenki hozott a húzótjának egy kis apróságot. A tanév folyamán kétszer is volt lehetőségünk együtt korszolyáznia a Dunakapu téri jégpályán. Mindkettő örömteli hangulatban telt, reméljük, a 8. osztályban is megismételjük majd.

Január 2-án Bakonyszentlászlóra indultunk osztályfőnökünk vezetésével, Nagy András tanár úrral. Február 13-án a 11. osztály szervezésében részt vehettünk az első gimnazista farsangunkon. Az osztályból mindenki jól érezte magát, így biztosan jövőre is ott leszünk. Márciusban sajnós félbeszakadt a tanévünk, és digitális oktatásra kellett átállnunk. Ez sokaknak kisebb-nagyobb nehézséget jelentett, de mára már mindenki megszokta és jól megy interneten keresztül is a tanulás. Sajnos így nagyon sok programunk elmaradt, többek között a Benedek-kupa, a ménfőcsanakai lelkigyakorlatunk és még sok előre tervezett kirándulás. Reméljük, minél hamarabb visszatérhetünk a régi kerékvágásba és május végén vagy június elején már a suliban tölthetjük a napjainkat és találkozhatunk újra egymással. Addig is PAX! (Szabó Bianka)

7.B

Osztálynévsor: *Alföldi*

*Laura Melitta, Angster Zsófia,
Bakos Hunor, Brányi Zoltán,
Cser Hédi, Csiza-Pák Luca,
Daszkalopulosz Zenina Kyra,
Demeter Zsombor, Esztergályos
Ella Ibolya, Farkas Réka
Fruzsina, Febérváry Lili,
Gombos Bálint Zalán, Hadarics
Fanni Borbála, Harnisch Zoltán,
Horváth Dorottya Katalin,
Horváth Gergely, Horváth Gergő
Norbert, Horváth Liza, Iványi
Boróka, Jakab Albert, Kovács
Dániel, Kovacsics Bence, Kovács-
Varga Balázs, Kováts Boldizsár,
Kozma Kristóf, Létai Dóra,
Mihály Panna, Móricz Vince,
Mosonyi Dóra, Németh Márton
Hunor, Pálinskás Emma, Radics
Luca Róza, Rochat Máté Kolos,
Sághy Péter, Szeszli Botond,
Sztanity Róza, Tamási Márton,
Tasi Anna, Tóth Emese, Tóth
Zétény Károly*

Osztályfőnök: *Faber Ildikó*

A 7. B osztály a 2019-2020-as tanévet 40 fővel kezdte meg. Szeptember első hetében részt vettünk a már hagyományos pannonhalmi kiránduláson. Ennek keretében megtekintettük az apátságot, az internátust, a gimnázium épületét, az új tornacsarnokot, valamint az arborétumot. Délben együtt ebédeltünk a pannonhalmi diákokkal és tanáraikkal, majd fergetegesen küzdelmes futballmeccset játszottunk az iskola sportpályáján. A lányok nemcsak kiválóan szurkoltak, hanem még be is szálltak a játékba. A szeptemberi jó időt kihasználva egy kellemes csapatépítő délutánt töltöttünk el a pinnyédi sporttelepen. Tűzet raktunk, szalonát sütöttünk, grilleztünk, kosaraztunk, fociztunk, íjászkodtunk és jókat beszélgettünk, ismerkedtünk egymással.

A tél Mikulás-ünnepséggel, ajándékozással, pizzázással telt, de a tanulásra is rá kellett kapcsolni. Azért szorítottunk időt a Dunakapu téren felállított korcsolyapályán egy hatalmas korizásra is, amit baleset nélkül megúsztunk. Tavaszi terveinket – a kétnapos rekollektiót Zircen, a tihanyi osztálykirándulást, a pinnyédi délutánokat, a kerékpártúrákat – sajnos megakadályozta a járvány miatt kialakult rendkívüli helyzet, de ígérjük, ősszel mindent bepótolunk!

8.A

Osztálynévsor: *Anda Júlia
Míra, Bakonyi Tamara Dóra,
Bátay Fanni Flóra, Bojtor
Csongor Marcell, Bulkai Dóra
Veronika, Csídey Csongor, Füzi
Boglárka, Galló Ákos Norbert,
Gilicze Tamás, Gyertyás Csaba,
Hancz Kristóf, Holy Gréta,
Horváth András, Horváth
Mátyás, Kakassy Szilvia, Katona
Ágota, Kecskés Kamilla, Kovács
Illés Paszkál, Kovács Lea,
Kozma Humor Kerecsen, Lehner
Luca Mária, Máj Réka Míra,
Milanovich Márton, Molnár
Liza Dorottya, Nagy Panna,
Neszmélyi Barnabás, Novák
Eszter, Orbán Regina Flóra,
Oroszi Dóra, Proity Kinga, Putz
Zsófia, Skaliczky Éva, Sován
Vivien, Spissich Karolin, Szabó
Luca Johanna, Takács Bence
Dávid, Tóth Benedek Máté, Tóth
Veronika, Varga Mátyás András,
Várszegi Balázs*

Osztályfőnök: *Csonka László*

Ez a tanév a világban megjelenő koronavírus-járványnak köszönhetően sajnálatos módon hirtelen véget ért, így második félévünk rövide sikerült, és ezzel együtt sok programunkat el kellett halasztani. Az addig eltelt idő, a tavalyi évhez hasonlóan viszont tartalmas volt.

Szeptemberben kisételtünk Pinnyédre, ahol sütögettünk, fociztunk, beszélgettünk és tollasoztunk. Szeptember 6-án pénteken, a rekolleksiós napon idén is több helyszínen vettünk részt, és érdekes előadásokat hallgathattunk: Mogyorósi Ányos tihanyi bencés atyától a bencés életéről, Áron atyától a zsolozsmáról, Mihályi Jeromos tihanyi perjel úrtól a gyónásról, Barkó Ágoston atyától pedig a szentmiséről.

Ebben a hónapban néhányan közülünk részt vettek Somorján az ottani magyar iskola diákjaival egy programon, aminek keretében megismerkedhettek a Duna természeti szépségeivel és kincseivel, olyan érdekes dolgokat csinálhattak, mint például a kajakozás és az aranymosás.

Évfolyamunk egy része november 20-án ellátogatott a Pesti Színházba Molière: *A képzelt beteg* című művének megtekintésére. Előtte megnéztük egy körbevezetés keretében a Petőfi Irodalmi Múzeumot is.

A Mikuláshét idén is szórakoztató volt, szerdán például a 8.A minden tagja piros pulóverben és fekete nadrágban jött iskolába.

Nagyon sajnáljuk, hogy a várva várt osztálykirándulásunk is elmarad, amelyet júniusra terveztünk osztályfőnökünkkel. A két napos balatoni utazás jó mókának ígérkezett. Még inkább megismertük volna egymást iskolai környezetén kívül, és vicces, felejthetetlen élményekkel gazdagodhattunk volna. Reméljük, hogy minél hamarabb találkozunk!

(Bátay Fanni Flóra és Bakonyi Tamara Dóra)

A 8.B osztály az idei tanévben is sokat formálódott. Nemcsak a tanítási időben és az óráközi szünetekben, hanem délutánonként, vagy éppen a hétvégeken is számos közös program szerveződött kisebb-nagyobb csoportokban. Gondolok itt a közös kerékpározásokra, a filmklubunk délutánjaira vagy éppen a Pinnyéden töltött közös játékra, sütögetésre. A szülőkkel is rendszeresen találkozunk, még a nyári szünetben volt egy nagyszabású rendezvény a pinnyédi sporttelepen, ahol közel 120-an gyűltünk össze. Istenek hála, a szülők közül is sokan vesznek részt a szervező munkában, nagy lelkesedéssel.

Az elmúlt tanévben megkezdett filmklubunk az idén is folytatódott. Minden hónapban egy előre megbeszélte szerda délutánon néztünk végig egy-egy igényes, ugyanakkor a diákok életkorára szabott alkotást, amelyre az osztályfőnöki órákon felkészültünk, megismertük a film cselekményének korrajzát és a fontosabb eseményekhez igyekeztem háttérudást adni a srácoknak. A film után pedig megbeszélés következett, amelyet időnként írásbeli reflexió is követett. Nagyon tanulságos olvasmányok kerültek ki a diákok kezéből, amelyeket nem ritkán nagy örömmel olvastam.

Sajnos március közepén megtorpantak ezek a programok. Remélem, hogy szeptembertől újra folytathatjuk közösségünk építését, és hogy a tervezett prágai osztálykirándulásra is sor kerülhet majd, amelyre már eddig is sokat készültünk, és amelyben a szervező kedves szülőknek is sok munkája van! Köszönet érte! Örültem, hogy a gyerekek hősiessen helytálltak a digitális munkarendben is, és a lehetőségekhez képest erősítették az egymás közötti kapcsolatokat. Jó néhány alkalommal magam is részt vettem online beszélgetéseikben, amelyeket – reményeim szerint – hamarosan személyesen folytathatunk!

(Kelemen Áron OSB of.)

9.A

Osztálynévsor: *Alföldi Petra, Szerafina, Bagó Csenge Mária, Bagó Virág Anna, Battyányi Bence, Bella Blanka Rita, Bognár Dóra, Böhm Patrik, Csongrádi Flóra, Dalányi József Ákos, Dávid Áron Zoltán, Dornstädter Áron, Fórián-Szabó Bernát Zsigmond, Gottwald Zalán, Hernádi Bence, Hoffer Bulcsú, Horváth Donát, Józsa Csenge, Kemecei Kornél, Kiss Domonkos, Konarik Attila Kende, Kontz Kármén Sztella, Kutrovics-Horváth Anna, Ladocsi Dorka Fanni, Marczali Gerda, Nagy Kristóf, Némédi-Varga Áron, Nikodém Pál, Nyilas Roxána, Paksa Boróka Margit, Pongrácz Ágnes Laura, Pongrácz Anna Benedikta, Sándor-Bint Bendegúz, Stier Ferenc, Szabó Benedek, Szabó Júlia Írisz, Szabó Száva Anna, Szatmári Olivia, Tar Olivér, Ureczky Bátor, Ziegler Tírzus*

Osztályfőnök: *Panykó János*

Nagy lendülettel indult a tanév, amikor már szeptemberben az első héten – kihasználva a jó időt – együtt voltunk a pinnyédi sporttelepen. A következő héten ugyanitt láttuk vendégül a pannonhalmi iskola IX.A osztályos tanulóit, akik Dobszay Balázs osztályfőnök vezetésével teljes létszámban eljöttek. A sporttelepen a kenuzástól kezdve, a focin keresztül sok-sok játék, beszélgetés zajlott. Az október és november a tanulással és a nyári külföldi nyelvtanulás szervezésével telt. Decemberben egymás megajándékozásával ünnepeltük az év utolsó tanítási napján a karácsonyt. Februárban a 10.B-vel együtt voltunk sítáborban, amelyen az osztályunkból 14-en vettek részt. Márciusban már egy hét választott el a tavaszi lelkigyakorlatunktól, amikor a pandémia elkezdődött és egyik napról a másikra átálltunk a digitális tanrendre, amikor otthon kellett maradnunk és nem tudtunk személyesen találkozni. Fáj a szívünk, mert terveztünk további pinnyédi délutánt, közös kirándulást a pannonhalmi testvérosztályunkkal, színházlátogatást és a háromnapos osztálykirándulásunkat a Dunakanyarba Csattogó-völgyi szállással. Sajnos a nyári külföldi nyelvtanulási lehetőség és a nyári túrák is sutba estek... Reméljük, hogy szeptemberben megint új lendülettel tudjuk a tanulás melletti együttléteinket is szervezni.

(Panykó János of.)

9.B

Osztálynévsor: *Balaton*
László, Barta Ábel Nándor,
Beke Dalma Dorottya, Beke
Gréta Friderika, Bucsubázy
Gergő Arnold, Czuppon Luca,
Csöngé Botond Levente, Dányi
Gellért Gábor, Dobos Levente
Tamás, Ferenczy Károly Péter,
Győrvári Géza Marcell, Halász
Mátyás, Horváth Sára, Horváth
Veronika, Kelemen Márta
Flóra, Kelemen Zsófia, Király
Balázs Benedek, Kovács Ármin
Krisztián, Körtvélyesi Jázmin
Ibolya, Kuller Tibor Márk,
Lászlóffy Eszter, Lénárt Kenese
Gábor, Maschek Bálint, Németh
Anilla, Németh Ella Magdolna,
Németh Laura, Nyári Márk,
Oláh Réka, Oros Hanna Málna,
Pénzes Johanna, Pitkó Gréta,
Reznayák Máté, Sipos Anna,
Smuk Maja Réka, Szabados
Magor, Szabó Zalán, Szabó
Zente, Szalai Anna Etelka, Tóth
Gréta, Zsebedics Ákos
Osztályfőnök: *Tóth Sándor*

Nagy lelkesedéssel vágott neki osztályunk 40 fővel szeptemberben a tanévnek. Tradicionális év eleji kiránduláson vettünk részt a 9.C osztállyal karöltve Pannonhalmán. Megtekintettük az apátságot, a gimnáziumot, a lombkorona tanösvényt és a levendulást. A két osztályból álló lelkes focicsapatunk szerény győzelemmel végzett a kezdő 9. pannonhalmi évfolyam ellen. Október 1-jén délután közös pikniket szerveztünk Pinnyédre, ahol az osztály rendkívül jól érezte magát. Halat és szalonnát sütöttünk, grilleztünk, fociztunk és élveztük az indiánnyár adta meleg napsütést.

A karácsony előtti héten Tóth Kristóf tanár úrral voltunk korszolyázní. A karácsony előtti utolsó napot közös teázással, ajándékozással, beszélgetéssel koronáztuk meg. Biztos vagyok abban, hogy az osztályból remek, összetartó közösség formálódott, és formálódik. Jóllehet, sok tervünk kiaknázatlan maradt a koronavírus veszélye miatt.
(Tóth Sándor of.)

9.C

Osztálynévsor: Barta Milán, Simon, Birkás Lili, Bodó Laura, Brányi Péter, Csaplár Miklós Máté, Cser Anna, Demény Luca, Gottlieb Rebeka Fédra, Horváth Nóra, Izer Márta, Kalinics Szófia, Kállay Erzsébet, Keszei Hanna, Kiss Anna Luca, Kiss Imre, Kiss Míra, Kocsis Dorka, Kovács Kristóf, Kozma Zakariás, Kövecses Zsófia, Krutzler Bálint, Lukács Eszter Flóra, Miholics Márton Gellért, Murvai-Kiss Gertrúd, Nyári Dóra, Pör Benedek, Radics Marcell, Rauchwarter Dorka, Rochat Benedek Bendegúz, Szücs Márton, Takács Orsolya, Tolnai Emma Inez, Tóth Johanna, Tóth Réka, Tóth-Kunos Virág, Turza Mátyás, Váradi Csilla Katalin, Vasas Balázs Barna, Xeravits Domonkos Anzelm, Zimányi Huba

Osztályfőnök: Schnur Máttyás

Azt hiszem, izgalommal vegyes várakozással kezdődött az idei tanév a 9.C osztály 40 tanulója és osztályfőnöke számára egyaránt, hiszen minden újnak a kezdetekor az első mondatok, benyomások sokat számíthatnak egy formálódó közösség életében. Aztán valahogy megteltek a padok, mindenki kézhez kapta a tankönyveit, s nagy lendülettel nekivágtunk az új tanévnek a hagyományos Veni Sanctét követően.

Mindjárt az első héten a 9.B osztállyal közösen ellátogattunk Pannonhalmára. A verőfényes kora őszi időben közösen felsétáltunk Szent Márton hegyére, s tartalmas napot tölthettünk együtt bejárva a bencés apátság főbb érdekes helyszíneit, délután pedig megmérkőzve a pannonhalmi új 9-es osztállyal. Nem vallottunk szégyent az eredményt illetően.

Október elején egyik délután – szintén a 9.B osztállyal közösen – felkerestük a pinnyédi sporttelepet, a többség kerékpárral vagy gyalog, s úgy érzem, mindenki jól érezte magát: volt lehetőség sportolni, focizni, vagy csak egyszerűen jókat beszélgetni. Hogy éhesek se maradjunk, arról jó pár zacskó virsli és egyéb finomság gondoskodott.

Még szintén októberben az Operakaland keretei közt felvonatoztunk fővárosunkba, ahol is az Erkel Színházban a kakasülőről szemléltettük végig Erkel Ferenc *Hunyadi László* című operáját. Színvonalas előadást láthattunk. Remélhetőleg a diákok jó része a jövőben is élvezni fogja ezt a műfajt. Kísérőtanárként Böröndy Tímea tanárnő tartott velünk.

December utolsó tanítási napján az osztálytermünkben tartottunk közös ajándékozást a karácsonyra készülve, amikor is kiderült, hogy közösségünknek még bőven van hová fejlődni egymás ismeretében.

Március idusán aztán közbeszólt az élet, a koronavírus-járvány miatt átálltunk a digitális oktatásra, amihez mind a tanároknak, mind a diákoknak hozzá kell(ett) szoknia. Sajnos a közös osztályprogramoknak így 'de facto' lőttek (márciusi lelki-gyakorlat, osztálykirándulás), de jobb híján csütörtökönként videóhívás segítségével az osztályfőnöki órákat igyekszünk megtartani. Most világossá válhatott mindenki számára, hogy mennyi minden hozzátartozik az iskola légköréhez. Abban bízom azért, hogy mihamarabb visszatérhet az oktatás iskolánk falai közé, valamint hogy Aeneasszal együtt mi is elmondhatjuk: „talán majd egykor örömmel emlékszünk vissza mindezen dolgokra” („forsan et haec olim meminisse iuvabit”).

(Schnur Máttyás of.)

10.A

Osztálynévőr: *Czakó Sára, Csik Hanna Antónia, Farkas Bendegúz, Farkas Domonkos István, Fehér Anna, Gombik Máté, Gyertyás Réka, Hadarits Fanni, Holy Veronika, Horváth Máté, Hucker Liliána Barbara, Iványi Zsombor, Kaczur Balázs, Katona Borbála, Kispál Anna, Kovács Karolina, Kovacsics Gréta, Kvasz Barnabás Balázs, Lajkó András, Lieb Liza Mária, Mithay Benedek András, Molnár Lilla, Molnár Mátyás Benedek, Nemes Orsolya, Novák Benedek, Papp Katalin, Pintér Gréta, Pócze Tamás, Radziwon András, Rum Dániel, Ruttmayer Bettina, Schebek-Most Virág Anna, Szabó Márk, Szabó Sarolta Erzsébet, Szeenci Dániel Attila, Tóth Boglárka, Varga Éva Emese, Varga Rebeka, Varga Réka, Vastag Boróka*

Osztályfőnök: *Csonka István*

Londoni kirándulás – 2019. szeptember 5-9.

Csonka István of. úr szervezésében egy meghosszabbított hétvégét London megismerésére szántunk. Kísérőtanárként Csonkáné Hernádi Zita segítette a csoportot. Mikor először hallottam, hogy hova utazunk az osztállyal, nem akartam elhinni. Az indulás napján először busszal Pozsonyba mentünk, majd bő egy óras repülést követően Londonban landoltunk. London hatalmas város, amit rögtön megtapasztalhattunk, hiszen minden helyszínre gyalog mentünk, ennek következtében számos városrész bejártunk, s kicsit közelebről is megfigyelhettük a nagyvárosi forgatagot. Ráadásul a szállásunk a City-ben volt, így London legpatinásabb negyedének hangulatát is megtapasztalhattuk. Programjaink között szerepelt a London Eye nevű óriáskerék, amiről jó kilátásunk nyílt az egész városra. Ezután a London Dungeon-ba látogattunk el, ami London történetét mutatta be interaktív, rendkívül ijesztő és horrorisztikus formában. A Harry Potter rajongók kedvéért útba ejtettük a King's Cross 9 és ¾ vágányát, Madame Tussaud's panoptikumát, ahol hírességek élethű viaszmodelljeivel fényképeztük magunkat és egymást. Meglátogattuk a Westminster-apátságot, ahol olyan emberek sírjait tekintettük meg, mint Galilei vagy Newton, az esti szertartás keretében pedig hallhattuk az Apátság világhírű fiúkarát. A Szent Pál-székesegyház híres sírjainak megtekintését követően, a kupola magasából gyönyörű kilátásban részesültünk. Ízelítőt kaptunk a Natural History Museum és a Science Museum gazdag kiállításából, például láttuk a dinoszaurusz-csontvázat. A British Múzeum is szerepelt programunkban, ahol többek között megtekintettük a Rosette-i követ és az egyiptomi múmiákat. Lazításként ellátogattunk a világ legnagyobb játékboltjába, a Hamley's-be, ahol a hangulatnak köszönhetően újra kisgyerekeknek éreztem magam. Sétánk közben érintettük London nevezetes parkjait, a Buckingham-palotánál megtekintettük a medveszőr sapkás királyi örök őrsváltását. Élménydús négy nap után érkezünk vissza Magyarországra. Örülök, hogy ennyi mindent megnézhattünk.

(Pöcze Tamás)

10.B

Osztálynévsor: *Bangó-Fi Boldizsár Levente, Berényi Rúben, Biró Zsófia, Diénes Csenge, Ferenczy Noémi Nóra, Fonyó Liliána, Fridli Ákos, Gergely Bence László, Győr Anna, Hancz Flóra, Horváth Lili, Horváth Zsuzsanna, Károly Virág, Kasztner Zsófia, Kicsák Miklós, Kiss Balázs, Kiss Bence, Kovács Krisztina, Lindemann Gergő, Maráz Míra Anna, Markó Csanád, Máthé Kristóf Szabolcs, Mátis Dárius, Mikl Marcell, Molnár Attila Benjámin, Nagy Kálmán, Németh Anna, Neuberger Jázmin, Olasz-Kiss Lóránt, Póda Anna, Rozsos Emőke, Rumi Gergő, Schreyer Elizabet, Szabó Dóra, Szabó Inez, Vaday Katalin, Varga Benedek Gábor, Varga Jázmin Viktória, Weber Vivien, Zolnai Éva Anna*

Osztályfőnök: *Cséfalvay Tamás*

Ez a tanév hasonlóan indult, mint a 9. osztály, mivel új osztályfőnökünk lett Cséfalvy Tamás tanár úr személyében és elbúcsúztunk két osztálytársától. Nem kellett sok idő hozzá, hogy összeszokjunk és megismerjük egymást. Alig kezdődött el a tanév, s már közös programokon vettünk részt, mint például az első pinnyédi kiruccanásunk, ahol sütogettünk, csapatjátékokat játszottunk és közösen énekelünk Tamás tanár úr gitárkíséretével. Itt csillogtattuk meg először gyönyörű énektudásunkat.

Október 22-én elutaztunk Budapestre a Rákóczi Szövetség által szervezett Gloria Victis rendezvényre, melynek keretében részt vehettünk egy ebéddel összekötött hajókiránduláson, ezután fáklyás felvonulás következett a Műegyetemről a Bem térig, melyet egy megemlékező műsor követett. Az est zárásaként a Bagossy Brothers Company koncertjén tombolhattunk, ami felejthetetlen élmény volt mindenki számára. Ebben a tanévben kétszer is megmutathattuk, hogy a 10. B tagjai a koripálya ördögei. Először a Dunakapu téren felállított koripályára mentünk ki egy dupla testnevelés óra keretében, ahova Szilvia tanárnő kísérte el csapatunkat. Másodszor (december 18-án) Budapestre látogattunk a városligeti korcsolyapályára, ahol mindenkinek lehetősége nyílt kihasználni a pálya nyújtotta lehetőségeket. A mozgástól mindenki megéhezett, ezért ezután következhetett a várva várt ebéd. Miután mindenki jóllakott, folytattuk utunkat a Szépművészeti Múzeumba, ahol megtekinthettük a Rembrandt-kiállítást egy kedves idegenvezető hölgy kíséretével. A hazautazás – mint mindig – most is remek hangulatban telt. Az osztály nagy része rendszeres színházlátogató, ám novemberben lehetőségünk nyílt megtekinteni a Nemzeti Színházban Madách Az ember tragédiája című alkotását, melynek értelmezése nem volt könnyű feladat, de tanáraink készségesen válaszoltak a felmerülő kérdéseinkre. Közösen ünnepeltünk az osztállyal a karácsony előtti utolsó tanítási napon, mikor is a hajnali szentmise után együtt reggeliztünk és megajándékoztuk egymást apró meglepetésekkel a délelőtti folyamán. Mindez remek hangulatban telt.

Nem csupán kulturális programokban volt részünk ebben a tanévben, lelki- leg is gyarapodtunk, hiszen havonta egyszer osztálymisén vettünk részt a reggeli órákban, roratória mentünk az adventi időszakban, remek lelkigyakorlatokon vettünk részt. A húsvéti lelkigyakorlatot a tervek szerint Gyarmaton töltöttük volna Szabolcs atya vezetésével, akit osztálytársaink egy része egy római utazás során ismert meg, ám vírus miatt ez nem valósulhatott meg. Az online-tanulás újabb kalandot hozott az osztály életében, hiszen nem találkozhatunk egymással, s tanárainkkal személyesen. Mindezt sikeresen leküzdjük sok-sok osztálycsoportos beszélgetéssel, videóhívással és egymás munkájának segítségével.

10.C

Osztálynévsor: *Angyalics János, Birkás Bálint, Czapáry-Martincsevics Klára Elvira, Csákvári Marcell, Cszizmadia Milán Márk, Décsi Gergő, Füzi Zsófia, Gurdon Anna Dóra, Hancz Virág Dóra, Horváth Zsófia, Izsák Gyula Ágoston, Karácsonyi Nóra, Kersei-Opra Hanna, Kertész Kata, Kiss Márton, Kocsis András Zalán, Kocsis Dóra, Kormos Veronika, Kosányi Máté László, Kovács Adrienn, Krizsák Gergő, Lunczer Dávid Máttyás, Miholics Anna Dorka, Mónus Dóra Mária, Németh Flóra, Németh Liána, Ott Krisztina, Palkovics Zsombor Máttyás, Pércsy Dóra, Pintér Máté Aron, Rábai Klára, Szabó Bendegúz, Szilágyi Anna, Szűcs Ágoston János, Tolnay Sarolta, Turner Bálint, Ungvárszky Martin Alex, Varga Anna Zsófia, Varga Réka, Vida Boglárka*

Osztályfőnök: Molnár Zsolt

A félévente szokásos fakultatív kirándulásunkat Fenyőfő térségében tartottuk. Természetesen a szokott módon most is némileg eltértünk a tervezett útvonaltól. A karácsony előtti utolsó tanítási napon a gyerekek részt vettek a rorátén. A farsangi diákbálon az osztály több tagja is részt vett előadóként. Az évvégi osztálykirándulást Zala és Vas megyékbe terveztük. Bízom benne, hogy ezek a programok hozzájárulnak ahhoz, hogy az osztályközösség minél gyorsabban ki tudjon alakulni.

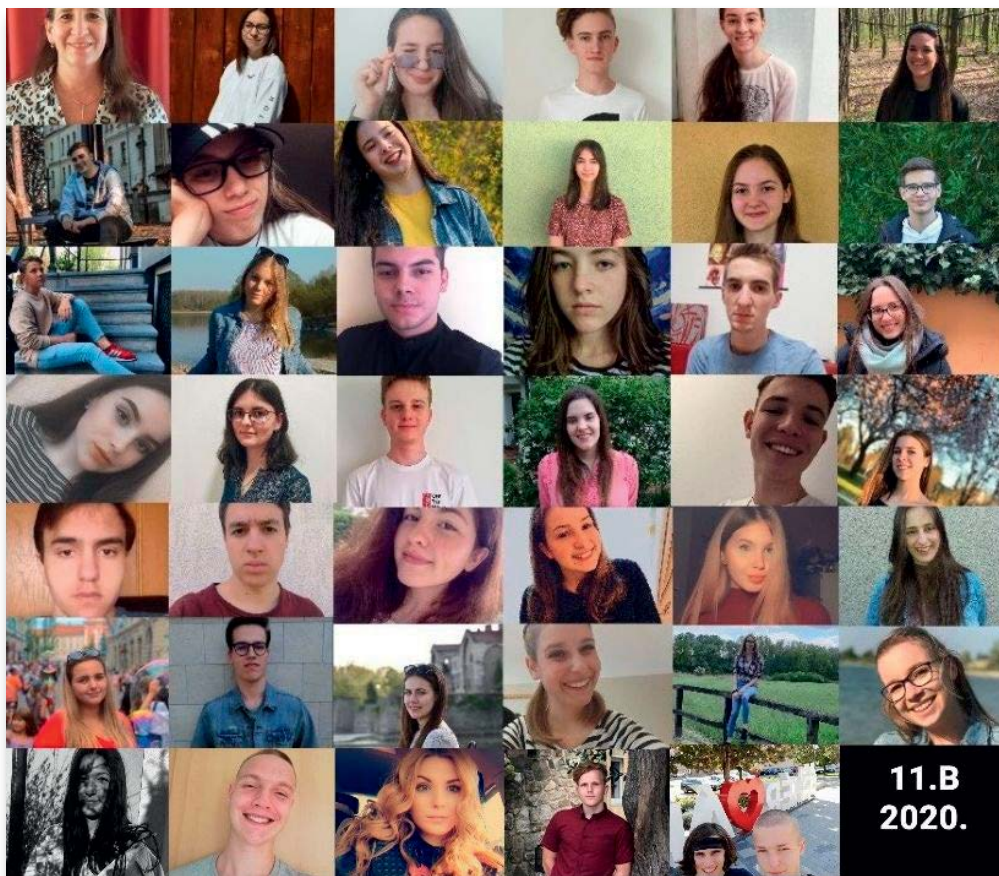
11.A

Osztálynévsor: *Bedő Glória, Vivien, Beszprémi Dorka, Bodnár Lilla Angéla, Bojtor Zóra Viktória, Boldog Manó Attila, Csapó Hunor, Csik Soma Gergely, Csongrádi Anna, Dénes Máté, Déri Barnabás, Foltányi Réka, Földesi Ágoston, Gondár Flórián, Gulyás Virág, Hegedüs Réka, Horváth Dóra, Horváth Dorottya, Kecskeméti Orsolya, Kovács Balázs, Kovács Bulcsú, Környei Regös Csoma, Lábszky Gergely, Láng András István, Lüvi Adél, Mészáros Gergő, Mikó Rebeka, Nagy-Raffay Benedek, Németh Csanád György, Pesztenlehrer Ákos, Rózsavölgyi Klára, Sándor Előd Attila, Sönjfeld Júlia, Spissich Boróka, Szabó Ádám, Szabó Maja Orsolya, Takács Balázs, Tarbay Júlia, Tarnai Csongor, Varga Kristóf, Varga Mátyás*

Osztályfőnök:
Sárköziné Márk Éva

A tanévet osztályunk egy pinnyédi összejövetellel kezdte. Augusztus utolsó hetében együtt töltöttünk egy napot a megújult Luif Ottmár Sporttelepen, ahol nagy örömünkre az alvási lehetőség is biztosított volt. Az osztálylétszám ebben az évben egy fővel növekedett, nevezetesen egy olasz vendégtanulóval. Francesco az AFS-en keresztül érkezett és pár héten belül összebarátkozott új osztálytársaival. Reméljük, hogy mindig szívesen fog visszaemlékezni az itt töltött időre. Idén osztályunk néhány tagja nagyban hozzájárult a Mikulásműsor sikeréhez, szereplőként és szervezőként, de a remek főcímzene is nekik köszönhető. A téli időszak elmaradhatatlan programjaként két alkalommal is sor került közös korcsolyázásra. Adventben játékonysági gyűjtést szerveztünk egy beteg kisfiú számára. Az összegyűlt adományt az osztály két tanulója személyesen adta át a család otthonában. A szünet előtti héten rendezett osztálykarácsonyt vetélkedők és a diákok által előadott zeneszámok színesítették. A februárban megtartott Diákfarsang programjait osztályunkból egy lelkes csapat szervezte, de a lebonyolításban a többiek is részt vettek: helytállva a büfében, a ruhatárban és a takarítás során. A vidám rendezvényen tanárok és diákok egyaránt jól érezték magukat. Február hónapban egy újabb adománygyűjtést is végeztünk, ezúttal egy beteg gimnazista számára. Az osztály számos tagja csatlakozott a tanév során a budapesti színházlátogatókhoz. Sajnos a többi tervezett programot a koronavírus-járvány miatt nem tudtuk megvalósítani.

11.B

Osztálynévsor: *Andrónyi Réka, Balogh Balázs Ádám, Barabás Anna, Benke Kolos, Böhm Ákos, Brunauer Petra, Gáspár Lina, Gergye Miklós Bendegúz, Gyarmati Sára, Harnisch Róbert, Horváth Panka, Jubász Anna, Kalász Bálint, Karcagi-Mészáros Ágnes, Kiss Cecília, Komjáthy Zsolt, Kunz Anna, Lőrincz Eszter, Ludván Attila, Márhoffer Balázs, Mezől Bianka, Nagy Kristóf, Németh Csanád, Pintér Kamilla, Pongrácz Eszter, Ruisz Barnabás, Sebők Luca, Stift Kata Terézia, Szalay Áron, Szentesi Dóra, Szepesvári Dóra, Takács Dóra, Tóth Bettina Anna, Török Teodóra, Váradi Franciska, Varga Jolán Mária, Varga Nóra, Zsoldos Barnabás*

Osztályfőnök:
Laki Beáta Mária

Nagyon jól indult a 2019-20-as év. Már a tankönyvek szétosztására sokan összejöttünk, így nem az első nap volt az első találkozó. Aztán Pinyéden töltöttünk el egy éjszakát. Nagyon sokat beszélgettünk, főztünk. Tényleg összekovácsolta az osztályt. És a munka is megkezdődött az iskolában. Mindenki megtalálta a neki megfelelő faktot, megszokta az új tanárokat és persze a háttérben folyt a Mikulásműsor előkészítése is. Ebben tényleg majdnem mindenki szerepelt és hihetetlen színészi képességek jöttek elő. Ennek is vége lett, múltak a sűrű hétköznapiak, és vártuk a tavaszi szünetet. De az már nem úgy jött el, ahogy vártuk. Csak a képernyők előtt találkozhattunk, persze közösen készültünk órákra és dolgozatokra, mondván most úgysem látható, ha összedolgozunk. De így mégsem az igazi. Vártuk az osztálykirándulást is, hogy ismét együtt legyünk kötetlenül, mint év elején keretet adva az évnak, de ez most nem így lesz. Mindenesetre bízunk a jövőben, hogy ősszel egy hosszabb kirándulással kezdjük testileg és lelkileg is felkészülve az érettségire. Nehéz év volt, sokkal nehezebb mint gondoltuk, de reméljük, hogy megerősödve térünk vissza ősszel az iskolapadokba.

11.C

Osztálynévsor: Bajner Katalin,
 Barth Rozália, Bíró Ágota,
 Borbély Dávid, Csonka Ágnes,
 Egres Aliz, Fábíán Mihály
 József, Farkasházi Csenge
 Jázmin, Gonda Ferenc, Gyenese
 Anna, Győry Eliza Mária,
 Kállay Blanka, Karikás Anna
 Eszter, Kaszás Dominik Márk,
 Kele Viktória Boglárka, Kiss
 Ágoston, Kovács Gergely, Kun
 Anna Terézia, Léner Emma
 Lujza, Máj Renáta, Malasits
 Maja Mandula, Mózsa Sára,
 Nagy Benedek, Oláh Georgina,
 Pongrácz Péter, Pór István,
 Rácz László Bulcsú, Ruzsics
 Emőke, Ságghi Virág, Sárai
 Anna, Szentesi Réka, Szilli Flóra
 Janka, Takács Gellért Zsigmond,
 Tantalics Péter, Udvardy Zsolt,
 Varga Boglárka, Varga Júlia,
 Vincze Barna Benedek, Xeravits
 Villő Sára, Ziegler Tirza
Osztályfőnök: Szabó Zoltán

A 2019-2020-as tanév első része a már megszokott színes módon zajlott a 11.C osztály számára. Újdonság volt mindenkinek a fakultációk beindulása, az, hogy az órákon a korábbiakhoz képest sokkal többen voltak együtt az évfolyam különböző osztályainak tagjai. Az első félévben kitűnő közös programjaink voltak. Két alkalommal is tartottunk pinnyédi osztálydélutánt, többen részt vettünk a pannonhalmi Diákbálon, voltunk korszolyázni együtt a Műjégpályán, emellett decemberben egy emlékezetes bécsi kirándulást is lebonyolítottunk, ahol a Dürer-kiállítás mellett a belváros adventi hangulatába is betekintést nyerhettünk. Végül szép osztálykarácsony zárta 2019-es közös évünket az utolsó tanítási napon.

Sajnos a második félévre tervezett programjaink a rendkívüli helyzet következtében meghiúsultak, az osztályközösség az online térbe költözött. Itt is igyekeztük tartani a kapcsolatot, és törekedtünk közös tevékenységekre, de nagyon reménykedünk benne, hogy a következő – számunkra igen különleges – utolsó tanév már valamennyire a szokott rendben fog lebonyolódni.

12.A

Osztálynévőr: Bella Karolina
 Dóra, Czako Ágnes, Czinger
 Dániel Csaba, Fehér Balázs,
 Fehér Elizabet, Fekete Tamara
 Panna, Gaál András Gábor, Giftó
 Mátyás, Herczeg Kevin, Horváth
 Adél, Horváth Eszter, Kállai
 Karolin, Kaufmann Eszter,
 Kertész Anna, Kiss Borbála,
 Kovács Réka, Lajkó Anna,
 László Renáta, Lehner Kata
 Ágnes, Magyar Ágnes, Mayer
 Gergő, Páll Kamilla Boglárka,
 Péter Barnabás, Petrikó Sarolta,
 Polócz Patrícia, Rábai Kinga,
 Schlakker Áron, Sebestyén Máté,
 Szabados Szandra, Szücs Aliz,
 Takács Gergely, Udvardi Milla
 Hanna, Varga Olivér, Vincze
 Márk

Osztályfőnök: Wölfinger Ildikó

Végzős bencés diákként visszatekintve az elmúlt egy, illetve hat évre, számos eseménnyel és élménnyel lehettünk gazdagabbak. Az elmúlt évek végzős osztályainak hagyományát folytatva a tanévet egy ötnapos, élményekkel teli erdélyi és moldvai osztálykirándulással kezdtük, amely a Határtalanul! programban elnyert pályázat keretében valósult meg. Osztályfőnökünkön Wölfinger Ildikón kívül Ágoston atya és Dömötör Mihály (Gy/2012) bencés öregdiák kísért el bennünket. Az első nap végállomása Koltó volt, ahol Petőfi Sándor és Szendrey Julianna „mézes heteit” töltötte. Az est folyamán részt vehettünk a helyiek által szervezett úgynevezett Petőfi-bálon, ahol megünnepeltük Máté 18. születésnapját. Ezen a napon különösen jól éreztük magunkat, úgy érzem az utolsó évre egészen jól összekovácsolódott az osztály.

A következő napon, átkelve a Kárpátokon a Székelyföld fővárosába, Székelyudvarhelyre érkezünk, ahol a Szent Miklós-plébániatemplomban szentmise keretében megnyitottuk a tanévet. Ezután Csíkszentsimonba látogattunk el, ahol betekintést nyerhettünk a híres Csíki Sör Manufaktúra rejtelmeibe. A napunk gazdag kemencés vacsorával zárult, sokat beszélgettünk, nevtünk.

A harmadik napon Csángóföld felé vettük az irányt, útközben megálltunk az Ezeréves határnál. A Magyar Házban csángó kisgyerekek műsorát tekintettük meg. Szeretetteljes fogadtatásban volt részünk, finom ebéddel vártak bennünket. A következő állomásunk testvériskolánk, az Árpád-házi Szent Erzsébet Liceum volt Gyimesfelsőlokon, ahol Berszán Lajos atya, az iskola alapítója tartott érdekes és élménydús beszámolót az iskola történetéről és céljairól. Lelki élményekben és kikapcsolódásban egyaránt részünk volt, valamint hasznos tanácsokat kaptunk útravalóul.

Másnap megtapasztalhattuk a csíksomlyói búcsú helyszínének békés csendjét, majd buszra szállva a Gyilkos-tóhoz mentünk, és éltünk a csónakázási lehetőséggel a félelmetes fatörzsek között. A kirándulást születésnapjal kezdtük, és azzal is zártuk. Ezen a napon ismét egy osztálytársunk – ezúttal Reni – lépett a felnőtt sorába. Örülünk, hogy megismerhettük Erdély csodálatos világát, hegyeit, különleges kultúráját. Ezúton is szeretnénk megköszönni Ágoston atyának a kirándulás megszervezésében nyújtott segítségét.

A következő időszakot a szalagavatóra való felkészüléssel töltöttük. A kezdeti nehézségek és aggodalmaink ellenére ünnepségünk rendkívül jól sikerült, fantasztikus érzés volt együtt táncolni az osztállyal, és ezt a sikert köszönhetjük tánctanárunknak is.

Az adventi időszakban többen részt vettünk a hajnali szentmiseken, valamint az adventi lelki felkészülésünket nagyban segítette a Miksa testvér által vezetett lelkigyakorlat is, így lélekben megerősödvé vártuk a karácsonyt. Az utolsó évünket különlegessé tettük egy közös karácsonyi ajándékozással, amikor is tartalmas délelőttöt töltöttünk együtt.

Az új év a felsőoktatási intézménybe való jelentkezés izgalmaival kezdődött. Reméljük, hogy mindenki a számára legjobb döntést hozta.

Tavaszi lelkigyakorlatunkat Lébényben töltöttük volna, de a koronavírus-járvány miatt erre nem kerülhetett sor, ugyanúgy, mint a szerenádra, a győrújbaráti lelkigyakorlatra és az április 30-i ballagásra sem. Igaz, hogy sok olyan élményben nem lehetett részünk mint az eddigi évek végzős diákjainak, de az elmúlt hat évben kapott lelki felkészülésből tudunk töltekezni és erőt meríteni a ránk váró nehéz feladatokhoz. Hiszen tudjuk, hogy mindig bencés diákok maradunk.

(Fehér Elizabet)

12.B

Osztálynévsor: *Almer Zsófia, Balogh Bence Bendegúz, Balogh Fanni, Beszprémi Judit, Bodó Bettina, Bruckner Bernadett Mária, Bruckner Lilla Ilka, Czyntula Dóra Petra, D. Nagy Virág, Gulyás Dávid, Gyimóthy Bálint, Horváth Petra, Kaczor Daniella, Kocsis Bálint, Laki Anna, Laux Natália, Mangó Máté András, Márhoffer Nóra, Máté Martin, Miklós Réka, Nemes Boldizsár, Oross Éva, Papp Boróka, Pálincás Kristóf Csaba, Parcsami Bálint, Samu Dóra Anikó, Surányi Kincső, Szabó Fanni, Szalczinger Dominika, Szász Napsugár, Szűcs Regina Anna, Takács Zsófia, Üveges Nóra, Vás Dominik, Vasas György, Zics Máté*

Osztályfőnök: *Pálkuti Anikó*

Csodálatosan kezdődött a tanév, hiszen a 12.B osztállyal 2019. szeptember 2-8. között Itáliában, Szent Benedek nyomában jártunk. Útvonalunk Győr–Ravenna–Castel Gandolfo–Rimini–Róma–Subiaco–Montecassino–Róma–Assisi–Padova–Győr volt. Az osztálykirándulás és egyben zarándokút megvalósulásáért köszönettel tartozunk szüleinknek, akik a felejthetetlen utazást nagyvonalú felajánlásokkal tették lehetővé, és Kelemen atyának, aki lelkipapunk volt. A kirándulást az osztályfőnökünk szervezte a Gál Busz Utazási Iroda segítségével.

Emlékeim a sok fotón kívül egy közösen készített zarándokfüzetet is őrzünk, melyben a bencés atyák úti levelei, lelkeségi írások, irodalmi, történelmi, földrajzi ismeretek és nem utolsósorban várakozásaink, fohászaink szerepelnek:

„Azt szeretném, ha az én Rómám kalandos lenne és felejthetetlen. Hogy én is azt a ritka és szavakban ki nem fejezhető értelmet érzem, amit Mihály az Utas és Holdvilágban, hogy azokon a köveken sétáljak, amiken a letűnt korok nagy uralkodói. Hogy együtt fűrdjünk a barátokkal a tengerben, amíg már túl hideg nem lesz a víz és együtt együnk a kánikulában igazi olasz pizzát. Hogy legyen ez az egyik legszebb, de nem az utolsó gimnáziumi élményem. Utazni és látni szeretnék.” (Takács Zsófia)

„Köszönjük neked, Uram, hogy épségben eljuthattunk Rómába, hálásak vagyunk, hogy most itt együtt lehetünk. Add áldásodat erre a zarándokútra, hogy mindenki felfelé tudjon tekinteni Rád, és add meg mindenkinek azt, amire legjobban szüksége van.” (Bruckner Bernadett)

„Köszönöm, Istenem, hogy másodsorra is eljuthatok Rómába! Kérlek, vigyázz ránk az úton!” (Vasas György)

„Csak szeretném leírni, hogy mennyire várom a római utat! Én csak egyszerűen várom. Nincs különösebb oka annak, hogy már végre ott akarok lenni Rómában, csak annyi, hogy szerintem jó móka lesz. És persze műveltető is!” (Zics Máté)

Hazatérés után az alábbi élménybeszámoló fogalmazódott meg bennünk (részletek):

„A Szent Péter tér közepén olyan érzés állni, mintha egy focista lennék a Stadio Olimpico gyepén. Beszippant a város, az épületek nagysága és a templomok sora. Számomra az a leghihetlenebb érzés, hogy olyan helyen járhatok, ahol a történe-

lem már 2000 évvel ezelőtt tróditott. Úgy gondolom, hogy osztályunk 4 éves történetét a lehető legszebb helyen koronázhatjuk meg és ez egy nagy lökést fog adni az utolsó évre. Valóban igaz a római himnusz egyik sora, miszerint „lelke van ennek a városnak.” (Kocsis Bálint)

„Egész nyáron nagy izgalommal vártam a római utazást. Aztán eljött a szeptember 2-a, amikor az egész osztály felszállt a buszra. Már inentől kezdve jókedvűek voltunk, de fokozni tudtuk Riminiben az esti tengeri fürdőzésnél és összességében az egész út során. Kelemen atya diktálta a tempót a gyalogos városnézés közben, napi 12-18 km-t is képesek voltunk megenni. Erre a hétre egy picit átvettük az olasz életérzést, de amikor beléptünk egy monumentális bazilikába, hát, a szánk tátva maradt! Ilyen pillanatokban jön rá az ember, hogy milyen jó közösséghez tartozni! Ez az út még sok érettségi találkozón téma lesz!” (Máté Martin)

„A szüleim 23 évvel ezelőtt Rómában töltötték a nászútjukat és nagyon sok helyen megfordultak, köztük a Trevi-kútnál is! Ők is dobtak be érmét, hogy egyszer oda visszatérnek, de még nem volt rá alkalmuk és örültek, hogy én eljutok arra a helyre, ahol ők nagyon boldogok voltak. Mikor azt a hatalmas kutat megláttam, rájuk gondoltam. A pénzt bedobva pedig remélem, hogy a kívánságom teljesül és egyszer a családommal együtt visszatérhetek oda!” (Bodó Bettina)

„A Szent Péter bazilika a katolikus egyház szíve és lelke. Monumentalitásával méltó módon tükrözi Isten dicsőségét. A gyönyörű oltárok, freskók és szobrok jelképezik az egyház hatalmas műveltségét és egyetemességét. Nagyszerű élmény volt részt venni a magyar kápolnában megtartott misén, közvetlenül Szent Péter sírja mellett!” (Mangó Máté András)

„Kirándulásunk 4. napján ellátogattunk a gyönyörű hegyekkel határolt Subiaco, hogy megnézzük a Szent Benedek-monostort és a benne található barlangot, ahol egykor a rendalapító élt a külvilágtól elvonulva remeteként. Felemelő érzés volt, ahogy közel negyvenen egyszerre énekeltük a Szent Benedek-himnuszot, és hallgattuk, ahogy a fal visszaveri a hangunkat. Számomra ez volt a hét egyik fénypontja!” (Szabó Fanni)

(Összeállította: Pálkúti Anikó osztályfőnök)

12.C

Osztálynévsor: *Auer Kitti, Bajner Márton, Bella Ámon, Boldizsár Bálint, Frankó Luca, Fuli Klaudia, Gábor Adél, Gáli Luca Eszter, Gáspár Judit Lilla, Hollós Bálint, Horváth Antónia Petra, Horváth Gergő, Horváth Júlia Boglárka, Hutvágner Regina, Járóka Zsanett Pálma, Kanizsa Orsolya, Kása Fanni Laura, Kende Bence, Király Valentina Virág, Koller Klaudia, Kovács Bianka, Kovács Levente András, Kovács Maja, Mátis Kíra Anna, Máyer Tamara, Meizner Patrícia, Michl Zsófia, Monostori Bálint, Rozsics Anna, Sárai Zoltán, Stéger Zsombor Barnabás, Szücs Izabella, Takács Amira, Tavasz Tia*

Osztályfőnök:

Németh Anita Gabriella

Osztályunk az utolsó, izgalmasnak és tartalmasnak ígérkező tanévet egy erdélyi kirándulással kezdte. Az öt napból az első leginkább Petőfiről szólt, hiszen jártunk Nagybányán, ahol a Fekete Sas fogadóban szállt meg Petőfi és Szendrey Julianna, majd Koltón „mézesheteik” helyszínén próbáltunk méltó módon emlékezni. Azon a helyszínen bálozhattunk, ahol „*még nyílnak a völgyben a kerti virágok*”. Ahogy a fiúk táncoltattak minket, sőt a helyieket... – erős kezdése volt ez együttlétünknek! Miután Székelyudvarhelyen kértük a Szentlélek segítő erejét, folytattuk utunkat, melyen hihetetlen egységet alkotott irodalom, történelem, nemzettudat (Ezeréves határ, Pusztina), lelki elmélyülés, testedzés (Gyilkos-tavi csónakázás), kapcsolatépítés. Volt mikor a történelemóra dominált, hiszen emlékeztünk Madéfalván, megidéztük Márton Áron püspök atya alakját Csíkszentdomokoson. A csíksomlyói lelkigyakorlat és imádság nélkül – ahol Szűz Mária elé vihettük kéréseinket – elképzelhetetlen lett volna az erdélyi út, de Berszán Lajos atya gondolatait is jó volt hallgatni! A hosszúra (vagy túl rövidre) sikerült esték pedig ötvözetet adtak mindennek! Mindez nem jöhetett volna létre Ágoston atya és Dömötör Misi nélkül, őrölkük pluszba még nyelvezeti érdekességek, legendák (Drakula), magyar vonatkozások (Illy kávé) tucatjait hallgathattuk, és persze vicctudásunkat is gyarapíthattuk! Hálával énekeltük nekik a búcsúesten az Isermős Arcok sorait, hogy elmeséljük „*milyen jó, hogy itt vagyunk!*”!

Végigkísért minket a tudat, hogy több szempontból is úttörő évfolyam vagyunk. Először kell nyelvvizsga, ill. emeltszintű érettségi az egyetemre való bejutáshoz, sőt először áll rövidebb idő a rendelkezésünkre a szalagavató felkészüléshez! Így hát nagy kedvvel és lelkesedéssel vágtunk bele. Ünnepeinket megéltve azt mondtuk, akár a ballagásunk is lehetett volna... Akkor még nem tudtuk, hogy mindez, ill. az osztályfőnöki köszöntő 1-1 gondolata újraértelmeződik majd, hiszen „*szeretnénk gyorsítani, sőt már célba érni, hiszen*

ez az út sokszor áttekinthetetlen...” Több programunk elmaradt, így a tihanyi lelkigyakorlat, a Pesti Színház *Mondjad csak Atikám!* c. előadására sem jutottunk el már együtt. De alig várjuk, hogy ezeket az együttléteket pótolhassuk!
(Németh Anita of.)

VERSENYEK

Sajnos a március 11-én kihirdetett rendkívüli járványhelyzet miatt sok versenyt töröltek, illetve a döntőket sem rendezték meg. A befejezett versenyeken azonban ebben a tanévben is szép eredményeket értek el diákjaink.

Nemzetközi eredmény

Déri Barnabás (11.A) angol nyelvű nemzetközi filozófiai esszépályázaton (*Baltic Sea Philosophy Essay Event*) aranyérmet nyert. A verseny 2014-es meghirdetése óta magyar résztvevő sohasem nyert aranyérmet eddig. Szívből gratulálunk ehhez az egyedülálló eredményhez!

Országos Középiskolai Tanulmányi Verseny (OKTV)

Döntőbe jutottak:

Gyenesé Anna (11.C) vizuális kultúrából 27. helyezést ért el, tanára: Tárkányi-Zöld Gabriella,
Déri Barnabás (11.A) francia nyelvből 30. helyezést ért el, tanára: Sárköziné Márk Éva,
Déri Barnabás (11.A) filozófiából 3. helyezést ért el, tanára: Tóth Konstantin.

Második fordulóba jutottak:

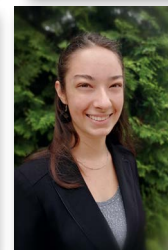
Mangó Máté András (12.B) történelemből, tanára: Csonka István,
Lüvi Adél (11.A) biológiából, tanára: Kleininger Tamás,
Déri Barnabás (11.A) angol nyelvből, tanára: Nagy András,
Csapó Hunor (11.A) Informatika I.-ből, tanára: Panykó János.

Varga Tamás Matematikaverseny

Az országos döntőben **Molnár Liza Dorottya** (8.A) a gimnáziumi kategóriában 5. helyezést ért el. Tanára: Csonka László.

Dugonics András Matematikaverseny a katolikus iskolák számára

Molnár Liza Dorottya (8.A) az országos döntőbe jutott. A döntőt a tervek szerint 2020 szeptemberében rendezik meg.

Cornides István Matematika-Fizika Emlékverseny (Selye János Gimnázium, Komárom – SK)

Fehér Balázs (12.A) megosztott 3. helyezést ért el.

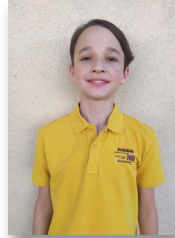

Zrínyi Ilona Matematikaverseny

A megyei fordulóban **Molnár Liza Dorottya** (8.A) 6. helyezést ért el, tanára: Csonka László; **Varga András Bendegúz** (7.A) 10. helyezést ért el, tanára: Lukács Emma.

A csapatversenyben 4. helyezést értünk el: **Steszli Botond** (7.B),

Takács Bálint Marcell (7.A), **Varga András Bendegúz** (7.A). Tanáraik: Lajkóné Alsztics Zsuzsanna és Lukács Emma.

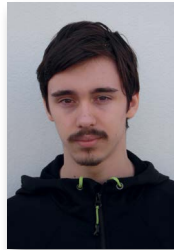
Bonus Intra Országos Történelemverseny

Bedő Glória Vivien (11.A) bejutott a döntőbe, ahol 4. helyezést ért el.

Kazinczy Szép Magyár Beszéd Verseny

A kisgimnazisták kategóriájában **Varga Nóra** (7.A, tanára: Pákovics Enikő) a regionális fordulóban 1. helyezést ért el és beju-

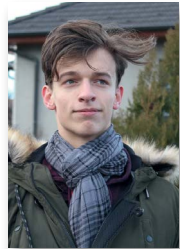
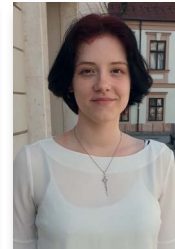

tott a balatonboglári országos döntőbe. **Frankó Gergő** (8.B, tanára: Pálkuti Anikó) 3. helyezést ért el.

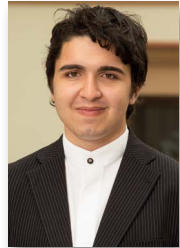
A nagygyimnazisták versenyében **Stift Kata** (11.B, tanára: Pálkuti Anikó) bejutott az országos döntőbe.

A „Jogod van hozzá” versenyen a Széchenyi Egyetem szervezésében idén is kiválóan szerepeltünk. Első helyezést ért el **Hegedűs Réka** (11.A), különdíjat kapott **Gábor Adél** (12.C) és **Kovács Balázs** (11.A). Mentortanáruk: Tárkányi-Zöld Gabriella.

A francia DELF B2-es junior nyelvvizsgán iskolánk tanulója **Déri Barnabás** (11.A) országosan a második legjobb eredményt érte el, így részt vehetett azon a díjátadó ünnepségen, amelyet a Francia Nagykövetség és a Budapesti Francia Intézet szervezett a DELF Junior és DELF Prim nyelvvizsgákon legjobb eredményt elért gimnazistáknak. A díjátadón Mme Pascale Andréani nagykövetasszony gratulált a díjazottaknak.

A Magyarországi Franciatanárok Egyesülete által kiírt **Passerelles Interculturelles** (Interkulturális átjárók) című projekten iskolánk csapata a legjobb videóért járó díjat kapta, amely egy belépő volt az Au Revoir című fotókiállításra. A csapat tagjai voltak: **Gyertyás**

Réka, Kispál Anna (9.A), Krutzler Bálint, Rochat Benedek, Tolnai Emma (9.C), Kocsis Dóra, Tolnay Sarolta (10.C), Bodnár Lilla, Déri Barnabás, Horváth Dorottya, Kovács Balázs, Rózsavölgyi Klára, Takács Balázs (11.A).

Bolyai Anyanyelvi Csapatverseny
Iskolánk csapata (Barth Rozália, Tantalics Péter, Xeravits Villó Sára – 11.C; Horváth Dorottya – 11.A, tanáruk: Németh Anita) az országos döntőben 6. helyezést ért el.

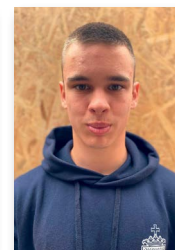

Bolyai Természettudományi Csapatverseny

Az Észak-Pannónia körzeti fordulóban iskolánk 8.A-s csapata (Báttay Fanni Dóra, Katona Ágota, Molnár Liza Dorottya, Nagy Panna) 3. helyezést ért el. Tanáruk: Csonka László.

Bolyai Matematika Csapatverseny

Iskolánk csapata (Gonda Ferenc – 11.C, Gondár Flórián – 11.A, Kovács Bulcsú – 11.A, Kovács Gergely – 11.C; tanáruk: Lukács Emma) az országos döntőben 7. helyezést ért el.

Irinyi János Országos Kémiaverseny a 9-10. évfolyam részére

Nikodém Pál (9.A) az országos döntőbe jutott, tanára: Molnár Zsolt. Katona Borbála (10.A) és Lajkó András (10.A) a verseny megyei fordulójába jutottak, tanáruk: Laki Beáta.

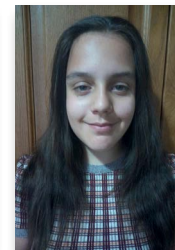
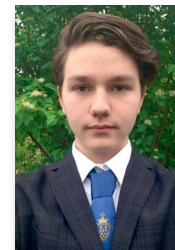
Hevesy György Kémiaverseny a 7-8. évfolyam részére

A megyei fordulóba jutottak: Molnár Liza Dorottya (8.A), Czakovics Júlia (8.B), Nagy Panna (8.A), Gyertyás Csaba (8.A), Czank Csenge Dorka (8.B), Kozma Hunor Kerecsen (8.A), Katona Ágota (8.A), Spissich Karolin (8.A), Kocsis Gréta (8.B), Kovács Ádám (8.B). Tanáruk: Laki Beáta.

Megyei Angolverseny

7-8. évfolyamosok részére

Faragó Bence Zsolt (7.A) 7. helyezett, Máté Sára (7.A) pedig 11. helyezett, tanáruk: Nagy András.

Cziráki Lajos Megyei Képzőművészeti Verseny

Hancz Virág Dóra (10.C) 3. helyezést ért el.

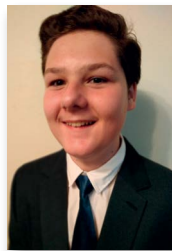
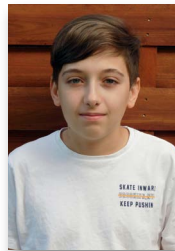
**Teleki Pál Kárpát-medencei
Földrajz-Földtan verseny**

A megyei fordulójába jutottak:

Eörös Benedek Ferenc (7.A),

Nyári Dániel (7.A),

Tamási Márton (7.B).

„Földgömb” Nemzetközi Középiskolai Földrajzverseny

Az országos döntőbe jutottak **Déri Barnabás** (11.A), **Pesztenlehrer Ákos** (11.A). A döntő megrendezését elhalasztották.

Bencés összetartozás fotópályázat győri bencés diákoknak és öregdiákoknak

1. helyezett: **Juhász Máté** öregdiák (Gy/2014)

2. helyezett: **Böősy Pál** öregdiák (Gy/2019)

3. helyezett: **Horváth Réka Patrícia** (8.B)

Palatin Gergely fotópályázat 2020 bencés diákoknak

3. helyezett **Hernádi Bence** (9.A), dicséretet kapott **Giflo Mátvás** (12.A).

Elismerő oklevél az „Utóhatás” csapatnak (**Csapó Hunor, Kecskeméti Orsolya, Rózsavölgyi Klára** – 11.A), akik az 1956-os forradalom és szabadságharc emlékére létrehozott 2019-es időkapuk applikációs játékban kimagasló eredményt értek el.

Új Kisfaludy Nap Összművészeti Fesztivál

2019. november 8.

Díjazottjaink:

A.) Fotó

Paksa Boróka (9.A)

Rauchwarter Dorka (9.C)

Kakassy Szilvia (8.A)

Czank Csenge Dorka (8.B)

Angyalics Lena (8.B)

Horváth Réka Patrícia (8.B)

Hadarits Fanni (10.A)

Lajkó András (10.A)

Czapáry-Martincsevics Klára Elvira (10.C)

kiemelt arany minősítés

arany minősítés

ezüst minősítés

ezüst minősítés

ezüst minősítés

ezüst minősítés

bronz minősítés

dicséret

dicséret

B.) Képzőművészet

Gyenes Anna (11.C)

Kovacsics Gréta (10.A)

Hancz Virág (10.C)

Hegedüs Réka (11.A)

Horváth Panka (11.B)

kiemelt arany minősítés

ezüst minősítés

ezüst minősítés

dicséret

dicséret

Összességében iskolánk megkapta **A legeredményesebben szereplő gimnázium** címet.

Mentortanár: Tárkányi-Zöld Gabriella.

Új Kisfaludy Nap
Összművészeti Fesztivál

LABDARÚGÁS

Győr városi középiskolák közötti bajnokság (Barátság Park)

Iskolánk focicsapata a tavalyi év negyedik helyezése után teljesen átalakult csapattal és szolidabb reményekkel vágott neki az idei bajnokságnak. Az idényt jól kezdtük, ugyanis mindjárt az első meccsünkön a tavalyi dobogós Krúdyt sikerült megverni. Aztán tavasszal az a cél lebegett a szemünk előtt, hogy a csoportunk első 4 csapata között legyünk, hogy bejussunk a nyolcas döntőbe. Ez végső soron sikerült is, viszont közbeszólt az élet, a koronavírus-járvány miatt félbeszakadt a bajnokság, így csoportunk negyedik helyén zártuk az évet. Köszönöm főleg Máté Martin (12.B) segítségét, aki a csapatszervezésben végig lelkiismeretesen közreműködött.

A csapat tagjai: **Kocsis Bálint** (12.B), **Máté Martin** (12.B), **Vasas György** (12.B), **Nagy-Raffay Benedek** (11.A), **Szabó Ádám** (11.A), **Balogh Balázs** (11.B), **Komjáthy Zsolt** (11.B), **Ruisz Barnabás** (11.B), **Borbély Dávid** (11.C), **Fábián Mihály** (11.C), **Mithay Benedek** (10.A), **Tóth Adorján** (10.B), **Dányi Gellért** (9.B).
Edző: Schnur Mátvás

Focikupa

A Széchenyi Egyetem és az Újvárosi Művelődési Ház szervezésében 2019. szeptember 28-án megrendezett futballtornán I. helyezést ért el a 'kis' bencések Czuczor csapata, a III. helyen végeztek a valamivel 'öreggebbek'.

Köszönjük a részvételt: **Fábián Mihály**, **Nagy-Raffay Benedek**, **Pesztlenlehrer Ákos**, **Radics Marcell**, **Szabó Ádám**, **Szabó Dávid**, **Leitner Pál**, **Czakó Lajos**, **Radics János**, **Horváth Bertold**, **Pintér Kolos**, **Hegedűs Marcell** és **Mohácsi Szilárd!**

KOSÁRLABDA

Az idei tanévben a lányoknál sajnos csak mi nevezünk a városi bajnokságra, így nem rendezték meg.

A fiúknál öt csapat részvételével indult a bajnokság. Mi egy fiatal, de tehetséges csapattal vettük fel a küzdelmet ellenfeinkkel. Nagyon sikeresek voltak a fiúk, hiszen hét lejátzott mérkőzésből hatot megnyertek. Nagy meglepetésre hazai pályán meg tudtuk verni a pannonhalmi csapatot, amire már nagyon régóta nem volt példa, ez hatalmas bravúr volt. Sajnos a kialakult helyzet miatt az utolsó meccsünket nem tudtuk lejátítani hazai pályán a Jedlik ellen, ha azt megnyerjük, akkor bajnokok vagyunk...

Sajnáljuk, hogy így ért véget a bajnokság, de minden elismerésem a fiúké, végig jól játszottak a bajnokság során.

A csapat tagjai: **Sebestyén Máté** (12.A), **Benke Kolos** (11.B), **Ruisz Barnabás** (11.B), **Pesztlenlehrer Ákos** (11.A), **Kicsák Miklós** (10.B), **Kiss Balázs** (10.B), **Mikl Marcell** (10.B), **Olaszy-Kiss Lóránt** (10.B), **Máthé Kristóf** (10.B), **Radziwon András** (10.A), **Horváth Máté** (10.A). Edző: Cziczó Péter.

Kovács Imre volt diákunk (2005) két kosárlabdát adományozott a csapatnak.

RÖPLABDA

Edző: Göbl Ferenc.

Ebben a tanévben iskolánk lány röplabdacsapata a következő eredményeket érte el:

Pálfy Kupa: I. hely

Bercsényi Mikulás Kupa: II. hely

Diákolimpia: megyei II. hely

Városi Alapfokú Bajnokság: I. hely

A csapat tagjai: **Barth Rozália** (11.C), **Katona Borbála** (10.A), **Lehner Kata Ágnes** (12.A), **Kecskeméti Orsolya** (11.A), **Lehner Luca Mária** (8.A), **Kállay Blanka** (11.C), **Kertész Anna** (12.A), **Kutrovits-Horváth Anna** (9.A), **Póda Katica Bíborka** (8.B), **Németh Ella Magdolna** (9.B), **Esztergályos Ella Ibolya** (7.B), **Kertész Kata** (10.C), **Mózsa Sára** (11.C), **Rutmayer Bettina** (10.A).

SAKK

Országos döntőbe jutottak:
versenyző kategóriában **Molnár Liza** (8.A) és **Csiley Csongor** (8.A);
csapatban: **Bakos Hunor** (7.B), **Csiley Csongor** (8.A), **Katona Ágota** (8.A) és
Molnár Liza (8.A);
amatőr kategóriában:
Papp Boróka (12.B).

KÜLSŐS EREDMÉNYEK**ASZTALITENISZ**

Lieb Liza (10.A) megyei 1. hely, az országos Diákolimpián 3. helyezett lett a Lány Egyéni V-VI. korcsoportban.

EVEZÉS

Vincze Barna Benedek (11.C) a Diákolimpián (Sukoró) egypárevezős kategóriában 3. helyezett; Őszi Hosszútávú (Szolnok) egypárevezős kategóriában 5. helyezett; Ergométeres Országos Bajnokság (Székesfehérvár) 8. helyezett.

Kétpárevezésben **Vaday Katalin** (10.B) és **Czapáry-Martincsevic Klára Elvira** (10.C) 6. helyezést, **Csiza-Pák Luca** (7.B) és **Kecskés Kamilla** (8.A) 8. helyezést, **Gottlieb Rebeka** (9.C) és **Karácsonyi Nóra** (10.C) 10. helyezést ért el.

Varga Éva Emese (10.A) Olimpiai Reménységek versenyen 4. helyezést ért el.

KAJAK-KENU

A Diákolimpián **Rumi Gergő** (10.B) U16 kenu egyesben 200 m-en aranyérmes lett, **Tóth Adorján** (10.B) kajak egyes 500 m-en ezüstérmes, 2000 m-en pedig 5. helyezést szerzett.

Ez az év elég érdekesre sikerült, senki nem számított erre. Ráadásul pont akkor jött a világyárvány, mikor kezdett tavaszodni és a legtöbb programot ide terveztük, mint például a Benedek-kupát, a tavaszi röplabda- és focikupát, a Czuczor's Got Talentet, a pinnyédi banzájt és rengeteg mozizást a Díszteremben.

Szerencsére így is bővelkedtünk programokban, hála a szorgos DÖK-tagoknak. Az első nagyobb program az őszi röpi-kupa volt, ahol 8 csapat indult. Zsibongtak a szurkolótáborok, nagyon jó hangulatban telt az egész délután. Sok év után október 19-én újra megrendezésre került a pannonhalmi bencés diákbál, amelyre két busznyi diákunk ment. Havonta moziztunk a Díszteremben, popcorn és szörp kíséretében. Volt süteményvásár, Kahoot-bajnokság, csúnyapulcsi- és zokni-nap, és persze a Mikulás is meglátogatott minket decemberben. A Pannonhalmával való kapcsolatunkat sporteseményekkel is szorosabbá tettük: közös kosárlabdát szerveztünk december 7-én. A 11. A-sok vezetésével megnyitott a sulibüfé, aminek a bevételét jótékony célra adományozták. Szintén nekik köszönhetjük a szuper farsangi délutánt is, amin nagyon sokat dolgoztak. A Negyed Öt kreatívírásszakkör tagjainak segítségével idén megrendeztük az első könyv-csereberét.

Sajnos pont a Benedek-kupa előtt egy nappal vezették be a rendezvényekre vonatkozó szigorításokat, így ez idén elmaradt, de remélem, szeptemberben pótolni tudjuk, mint ahogy a tavaszi kispályás focibajnokságot is. A Czuczor's Got Talent házi tehetségkutatónkat sem rendezhettük meg a hagyományos módon, a diákok felvételeket küldtek a produkcióikról és kreatív megoldások születtek.

Remélem, szeptembertől be tudjuk pótolni az elmaradt eseményeket és tovább tudjuk erősíteni iskolánk közösségét.

(Xeravits Villő Sára 11.C)

DÖK-elnök: Xeravits Sára (11.C). Tagok: Pálinkás Emma (7.B), Bulkai Dóra Veronika (8.A), Kakassy Szilvia (8.A), Ziegler Tirzusz (9.A), Kovács Ármin Krisztián (9.B), Demény Luca (9.C), Tóth Johanna (9.C), Xeravits Domonkos Anzelm (9.C), Farkas Domonkos István (10.A), Diénes Csenge (10.B), Neuburger Jázmin (10.B), Pércsy Dóra (10.C), Németh Liána (10.C), Mikó Rebeka (11.A), Szabó Maja Orsolya (11.A), Karcagi-Mészáros Ágnes (11.B), Varga Nóra (11.B), Bajner Katalin (11.C), Lehner Kata Ágnes (12.A), Giflo Mátyás (12.A), Máté Martin (12.B), Tavasz Tia (12.C).

A Diákönkormányzatot segítő tanár: Nagy András igazgatóhelyettes.

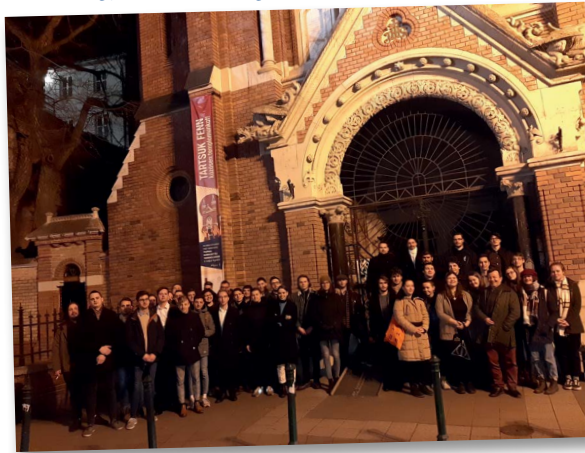

ÖREGDIÁKOK

Október 4. és február 21. – Szemeszterkezdő nagy budapesti öregdiák-találkozó

Október 4-én és február 21-én Budapesten került sor a győri bencés egyetemista, valamint már a felsőoktatásban is végzett, fiatalabb öregdiákok szokásos féléves találkozására. A Mária utcai jezsuita templomban 18 órakor szentmisével kezdődött a program, amit Barkó Ágoston atya celebrált, majd kötetlen együttléttel folytatódott az Akácfa utcában. Iskolánk tanárai is képviselték magukat. Mindkét alkalommal több mint 150 volt diákunkkal találkozhattunk. Köszönjük a szervezést Szabó Gábornak (Gy/2014)!

November 21. – Emléktábla Szemelliker Antal és Wohlmuth Ferenc tiszteletére

A Szent Mór Bencés Perjelség és a Bencés Diákok Győri Egyesülete emléktábla-állítással emlékezett a Tanácsköztársaság idején kivégzett Szemelliker Antal füles és Wohlmuth Ferenc császári plébánosra.

Az 1919-ben koholt vádak alapján kivégzett két győri bencés öregdiákra, Szemelliker Antal füles és Wohlmuth Ferenc császári plébánosra emlékeztek Győrben. A Czuczor Gergely Bencés Gimnázium falán elhelyezett emléktáblát Sárjai-Szabó Kelemen OSB perjel, a győri bencés közösség elöljárója áldotta meg.

„Emlékezés és főhajtás ez a mai alkalom e két vértanú atya előtt. Példák ők nekünk, és példaként állítjuk a jelenkor emberei elé, hogy hűek voltak hitükhöz, vállalt hivatásukhoz, hűek voltak Istenhez. Antal és Ferenc atyák vértanúhalála és emléktáblája emlékeztessen minden erre járóat a hűség és kitartás erejére, a másokért adott élet végtelen értékére” – hangsúlyozta Sárjai-Szabó Kelemen. Biczó Zalán, a Széchenyi István Egyetem könyvtárosa, a vértanú plébánosok élettörténetének kutatója arról a hasonlóságról beszélt, amely Szemelliker Antal és Wohlmuth Ferenc életsorsában és halálában megmutatkozik. Mindketten burgenlandi (várvidéki) településen születtek, Sopronban tanultak, majd onnan kerültek a győri bencés főgimnáziumba. Már diákként rendkívüli szorgalomról tettek tanúbizonyságot. Az érettségi után a győri szemináriumban folytatták tanulmányaikat. Győrben szentelték őket pappá.

Lelkipásztori szolgálatuk során kiemelt figyelmet fordítottak a karitatív tevékenységre, a szegények támogatására. Utolsó szolgálati helyükön, híveik körében nyugszanak.

(Szöveg és fényképek: www.gyorplusz.hu, Földvári Gabriella)

Február 1. – VIII. Győri Bencés Bál

Immár nyolcadik alkalommal rendezték meg a Győri Bencés Bált február 1-jén szombaton 18 órai kezdettel. Az eseménynek idén is az 1626 óta Győr szívben működő bencés gimnázium épülete adott otthont.

A VIII. Győri Bencés Bál védnöke Simon Róbert Balázs Győr-Belváros országgyűlési képviselője volt. Számos, a kulturális, a gazdasági és a politikai életben fontos szerepet betöltő győri bencés öregdiák volt a vendégek között. Jó házigazdaként várta a már közel 450 (!) résztvevőt – öregdiákokat, a győri bencés közösség barátait, támogatóit – Sárai-Szabó Kelemen perjel, a gimnáziumot fenntartó Szent Mór Bencés Perjelség elöljárója és Tóth Konstantin gimnáziumi igazgató.

A Bál különlegessége volt, hogy a Nemzeti Összetartozás Évében Bencés összetartozás címmel meghirdetett rangos fotópályázat eredményhirdetésére is ekkor került sor. A beérkezett fényképeket Vertel Beatrix festőművész, grafikus, Mátéffy Balázs és Püspöki Apor fotóművész bírálta el.

A bála ezúttal a bencés székház, a perjelség épületének felszított főbejratán keresztül lehetett érkezni. A vendégek a 2019. október 25-én megáldott felújított barokk ebédlőben koccinhattak a köszöntőitallal, miközben a Baranyai Quartett fenséges muzsikával töltötte be a közönséget a 18. századi Győr hangulatával megígéző teret.

18 órakor becsongették: hagyományainknak megfelelően a Szent Benedek-himnuszt énekeltük el. Az alaphangulatot az intézmény gregorián éneket és régizent éneklő híres fiúkórusa, a Collegium Musicum Jaurinense adta meg. A vacsora után a 12. évfolyam legjobb táncos diákjai keringővel hívták az első táncra a vendégeket. A Díszteremben és a folyosókon Baranyai István cigányzenekara gondoskodott kellemes, elegáns cigányzenéről. A tánczenét idén is a Pesty Party Showband szolgáltatta a Díszteremben, mely hatalmas „táncteremmé” alakult erre az estére. A Rómer-teremben Mészáros Tamás hangulatos dzsesszmuzsikával szórakoztatta a fiatalabb közönséget. Az iskolaépület földszintjén ezúttal nem a „Retro Dohányzó” került kialakításra, hanem 53 gyönyörű fényképet csodálhattak meg az érdeklődők, amelyeket diákjaink és öregdiákjaink a Bencés összetartozás pályázatra küldtek be.

A bencés bál kiváló keretet biztosított osztályok, évfolyamok éves találkozóinak, baráti és céges társaságok, győri és környékbeli érdeklődők farsangi összejövetelének.

A tombolából befolyt összeggel a Czuczor Gergely Bencés Gimnázium és Kollégium oktató-nevelő munkáját támogatták! Köszönjük szépen a diákok nevében!

A szervezők reményei szerint 2021. február 6-án is sok szép találkozás hely lesz a IX. Győri Bencés Bál!

Jegyek 2020. október 25-től a www.gyoribencesbal.hu oldalon.

Kövessenek minket a Facebook-on!

Sárai-Szabó Kelemen perjel úr megnyitóbeszéde a VIII. Győri Bencés Bálon

Tisztelt Országgyűlési Képviselő Úr! Tisztelt Frakcióvezető-helyettes Úr! Tisztelt Kormány megbízott Urak!
Tisztelt Alpolgármester Úr! Főtisztelendő Jeromos Perjel Úr! Főtisztelendő Konstantin Igazgató Úr! Főtisztelendő Atyák! Kedves Öregdiákjaink, Diákjaink Szülei, Tisztelt Vendégeink, Kedves Barátaink!

Nagy tisztelettel és örömmel köszöntök mindenkit a VIII. Győri Bencés Bálon! Nagy öröm és megtiszteltetés, hogy évről évre nagyobb az érdeklődés a bál iránt: idén rekordgyorsasággal elfogytak a jegyek, így jelentősen bővíteniünk kellett a létszámot – lehetőségeinkhez képest! Ugyanezt az óriási érdeklődést tapasztaljuk iskolánk iránt is. Mutatja ez a létszám a bál színvonalát, amiért köszönet Konstantin és Agoston atyának, Nagy András igazgatóhelyettes úrnak, a szervezői öregdiák-stábnak és a rengeteg segítőnek: diákjainknak, öregdiákjainknak, akik nélkül nem lenne ez a bál az, ami. És mutatja az igényt, hogy mennyire kell, hogy legyen ilyen alkalom az évben, amikor vidáman együtt vagyunk, felhőtlen az örömünk, megünnepeljük összetartozásunkat.

Nagy öröm a győri bencés közösségnek, hogy megmutathattuk ma nektek a megújult ebédlőnket, és hogy szépen fokozatosan haladnak a templom restaurálásának munkái. Köszönet ezért a fokozatos megújulásért Magyarország Kormányának és különösen is Szijjártó Péter külügyminiszter úrnak, öregdiákunknak és Simon Róbert Balázs országgyűlési képviselőnknek, aki egyengeti útjainkat.

A közösségünk élete és tervei elsősorban az iskola, a kollégium és a templom körül forognak, de szeretnénk, ha a jó és értékes bencés hagyományoknak megfelelően ez a bencés közösség is egyre sokoldalúbban tudna bekapcsolódni a város életébe, a diákok, öregdiákok, szülők, hívek, jóakarató emberek mindennapjaiba: legyen lehetőség elcsöndesedésre, személyes elvonulásra, lelki és szellemi feltöltődésre – előadásokon, koncerteken, lelki programokon, szentmiseken, szolozsmákon. Itt nagyon számítunk öregdiákjaink, barátaink támogatására, jelenlétére!

Nagy öröm, hogy közösségünkben január 25-én örökfogadalmat tett Németh Miksa testvér, aki sikeresen végzi tanulmányait Budapesten és ha minden jól megy, akkor egy év múlva már itthon kapcsolódik be a mindennapjainkba. Isten éltesse és tartsa meg őt szent hivatásában! Minden bétén imádkozunk közösségleg új hivatásokért és bízunk benne, hogy lesznek olyan fiatalok, akik nagylelkűen mernek válaszolni Isten hívó szavára!

Kedves Barátaink! Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepének előestéje van: hagyományosan gyertyát szentel a mai napon római egyházunk. Manapság a szent fényre, a világosságra nagy szüksége van közösségeinknek, társadalmunknak. Kérjük Istent, hogy a Boldogságos Szűzanya közbenjárására segítsen bennünket, hogy világosság tudjunk lenni és a világosság útján járjunk! Segítsük egymást, segítsük a rászorulókat, építsünk együtt egy olyan összetartó közösséget, ahol a keresztény és bencés értékek mentén élünk! Imádkozunk ezért: Üdvözlégy Mária... Kedves Mindannyian! Kívánok egy nagyon szép és tartalmas estét, jó beszélgetéseket, sok vidámságot! Laude tur Jesus Christus!

A VIII. Győri Bencés Bál támogatói

Kiemelt támogató:

Riegler Antal és a Riegler Autófórum (Győr)

A VIII. Győri Bencés Bált anyagilag és eszközökben támogatták:

Árgyelus Grafikai Stúdió (Budapest), Benkó András (Gy/1986) orvos dr., Broadmax Mérnöki Szolgáltató és Kereskedelmi Kft. (Budapest), Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Kar – Borbarátok Köre, Czuczor Gergely Bencés Gimnázium és Kollégium, Kardirex Egészségügyi Központ (Győr), Klastrom Hotel (Győr), Kovács Zoltán 1978-ban végzett győri bencés öregdiák (Páka), Moretti Cupcake&more (Győr), Patent Security (Győr), Radio Systems Global Kft. (Budapest), Rizmajer Sörház (Budapest), Solar 360 Áramtermelő Kft. (Győr), Szent Máté Klub – a győri bencés öregdiákok iskolánkat támogató köre, Szent Mór Bencés Perjelség, Virág Center (Győr)

Támogatói jegyet vásároltak:

Dr. Cseh Sándor győri bencés öregdiák (1973) és felesége, Dutka Imre győri bencés öregdiák (1966) és felesége, Kádár Csaba és Dr. Czompó Márta, Dr. Kamocsai Márta győri bencés öregdiák (2012), Komáromy Krisztián győri bencés öregdiák (1992) és felesége, Dr. Molnár Zsolt és Dr. Molnárné Póda Bernadett, Dr. Vasvári Gergely Pál pannonhalmi bencés öregdiák (1998) fül-orr-gégész, allergológus

Értékes tombolanyereményt ajánlottak fel:

Aphrodite**** Hotel Venus*** Superior (Zalakaros), Barla Ferenc (Gy/1980) fizikus, Bella Vencel és Belláné Vitéz Gyöngyi szülők (Győr), Bencés Bolt Kft., a Szent Mór Bencés Perjelség ajándékboltja (Győr), Bogisich Ferenc, Győr város díszpolgára, a győri QP Zrt. tulajdonos-vezérigazgatója, Bohém Tanya Borbár és Kávézó és Kis Bohém söröző (Győr), Czuczor Gergely Bencés Gimnázium és Kollégium (Győr), Csücsök Reggeliző és Kávézó (Győr), DiVino Borbár (Győr), Fekete Dávid Dr., Győr város alpolgármestere, Földesi Ferenc (Gy/1980) az Országos Széchényi Könyvtár különgyűjteményi igazgatója, Gál-Busz Kft. (Kapuvár), Gyenes Mária dr. fogorvos (Győr), Herendi Porcelánmanufaktúra Zrt., Horváth Ottó (Győr), Hotel Margaréta (Balatonfüred), Jáky Gábor győri bencés öregdiák (1986), HonTours Utazási Iroda (Budapest), Jelencsik Barnabás asztalosüzeme (Mórichida), John Bull Pub (Győr), Kádár Csaba és Dr. Czompó Márta, Solar 360 Áramtermelő Kft. (Győr), Körösi Tamás (Ph/1973) dr., a Bencés Diákok Győri Egyesületének elnöke, Kuglóf Art Cukrászda (Győr), Marton Judit szülő: BiroM Kft., Stihl és Viking Szakkereskedés (Kisbér), Méhes Károly, M+T Copy Kft. (Győr), Németh József és Némethné Besenyei Erika szülők: Besenyei Apartman (Sárvár), Németh László: Nelan-Food Kft. (Győr), Pálma Bt. – Tejivó (Győr), Pihokker Faipari Bt. (Győr), Pintér Péter és Prauer Nóra szülők (Győr), Rábai László győri bencés öregdiák (1986), a Kárásztelek Pezsgőpincészet társtulajdonosa, Radó László győri bencés öregdiák (1991), a Tihanyi Bencés Iskola igazgatója, Sárvári Gyógyfürdő, Simon Róbert Balázs Győr-Belváros országgyűlési képviselője, Szalai Vendéglő (Győr), Széchényi Gyógyszertár, a Szent Mór Bencés Perjelség patikája (Győr), Szent Mór Bencés Perjelség (Győr), Tihanyi Bencés Apátság, Tihanyi Vinarius Borárium, Gasztrobár és Rendezvényház, Tóth József Péter: Lipóti Pékség, lipóti Orchidea Hotel, Zöldfa Étterem és Bár (Győr), Zsoldos Gábor győri bencés öregdiák (2006) orvos dr. és felesége (Székesfehérvár)

Segítő diákok és öregdiákok

A bencés összetartozás, az Istenbe vetett hit és az önzetlenség lelkületéről tett tanúságot az a közel **70 győri bencés diák és öregdiák, akik önkéntesként buzgón segítettek** az iskolaépület péntek-vasárnapi teljes átpakolásában és visszarendezésében, a bál alatt a különböző szolgálatokban, a műsorokban fellépőként, hogy nekünk, „elődeiknek” és a bencések barátainak minél kellemesebb esténk legyen. Ők adták a legjobb példát a bencés lelkiségről: a csendes, alázatos szolgálatról és a testvéri szeretetről. Köszönjük szépen!

Szervezők: Barkó Ágoston atya Gy/2004, Dömötör András Gy/2016, Kulcsár Dominik Gy/2017, Nagy András Gy/1999 igazgatóhelyettes, Németh Miksa OSB Gy/2015, Németh Zsófia Gy/2016, Panykó Ágota Gy/2016, Szalmási Dániel Gy/2015, Tóth Zsófia Gy/2016

Rendezők: András Ádám Gy/2019, Bajner Attila Gy/2019, Bojtor Bogáta Gy/2019, Dóka Boldizsár Gy/2019, Fehér Elizabet 12.A, Fekete Tamara 12.A, Fördös Bence Gy/2019, Giflo Mátyás 12.A, Horváth Adél 12.A, Horváth Gergő 12.C, Jáni Kornél Gy/2019, Kállai Karolin 12.A, Lehner Kata 12.A, Méhes Levente Gy/2019, Mersits Vivien Gy/2019, Mészáros Dorottya Gy/2019, Mészáros Zsófia Gy/2019, Ruzsovits Máté Gy/2019, Sebestyén Kristóf Gy/2019, Söfnfeld Zsuzsanna Gy/2019, Szabados Szandra 12.A, Tarcsai Emese Gy/2019, Vajda Balázs Gy/2019, Vincze Márk 12.A

Műsorvezetők: Hajdu Orsolya Gy/2016, Tóth András Francois Gy/2010

Collegium Musicum Jaurinense fiúkórus: Földesi Ágoston 11.A, Gottwald Zalán 9.A, Horváth Máté 10.A, Környei Regős Csoma 11.A, Lajkó András 10.A, Mithay Benedek 10.A, Monostori Bálint 12.C, Vasas György 12.B, Zsoldos Barnabás 11.B

Nyitótánc: Bella Ámon 12.C, Horváth Júlia 12.C, Kanizsa Orsolya 12.C, Kiss Dominik (SZE), Koller Klaudia 12.C, Monostori Bálint 12.C, Rozsics Anna 12.C, Stéger Zsombor 12.C, Tavasz Tia 12.C, Zsoldos Barnabás 11.B

Az iskola átrendezésében segítettek pénteken és vasárnap: Bajner Kata 11.C, Földesi Ágoston 11.A, Kovács Balázs 11.A, Környei Regős Csoma 11.A, Mikó Rebeka 11.A, Sándor Előd 11.A, Spissich Boróka 11.A, Szabó Maja 11.A, Takács Balázs 11.A, Tarnai Csongor 11.A, Török Teodóra 11.B, Varga Mátyás 11.A, Varga Nóra 11.B, Vincze Barna Benedek 11.C, Xeravits Villő Sára 11.C, Ziegler Tirza 11.C

Tombolanyeremények beszerzése és minden más: Dömötör Mihály Gy/2012, Horváth Bertold Gy/2013, Komálovics Barna Gy/2013

Szörföző: Rizmajer András

Média: Dallos Ákos tanár úr, Böösy Pál Gy/2019, Pados Adrián Gy/2019, Tarnai Csongor 11.A

Honlap: Molnár Ákos Gy/2008

Ruhatár építése: Dobos György karbantartó

Takarítók: Kolonics Mária, Visiné Terike, Végh Balázs Gy2009

Február 7. – Győri bencés diáklányok találkozója

A gimnázium vezetőségének szervezésében pénteken este érettségizett diáklányaink találkozóját tartottuk Szent Skolasztika ünnepéhez kapcsolódva. A résztvevők bekapcsolódtak a bencés atyák vesperásába a templomban, majd székeny fogadás keretében jó hangulatú beszélgetésen vettek részt a diákebédldőben.

Február 8. – Holczinger Gergely (Gy/2000)

Mindig örömmel fogadjuk öregdiákjainkat! Február 8-án meglátogatt bennünket népes családjával Holczinger Gergely, aki 2000-ben érettségizett iskolánkban. Nem maradhatott el a fotó az érettségi tablő előtt.

A Bencés Diákszövetség Győri Egyetemi Tagozata

Immár négy éve annak, hogy egyetemi tagozatunk újjá alakult. Az évek során számos programmal sikerült formálnunk és egyben tartanunk a közösséget, amelyre lehetőségeink szerint a jövőben is törekszünk. Vasárnap összegyűlünk a 19 órákor a bencés templomban kezdődő szentmiséken, igyekszünk szolgálatunkkal segédkezni. A Perjelségben is szoktunk segíteni a kertrendezéstől a bútorkelésig. Köszönjük támogatóinknak és tagjainknak a sok segítséget. Fontos kiemelni, hogy bencés diákként lehetőségünk van segíteni egymást a világban bárhol is vagyunk. Sok szeretettel látunk minden bencés öregdiákot rendezvényeinken és találkozásainkon, melyekről további információk találhatóak a BDSZ Győri Egyetemi Tagozat Facebook-oldalán, valamint kérhetők a bertoldhorvath@gmail.com email címen.

(Horváth Bertold Gy/2013 elnök)

Öregdiák-foci Budapesten

2016 őszén alakult meg focicsapatunk a **More Czuczor More Party**, mely túlnyomórészt győri bencés öregdiákokból áll.

Az elmúlt 3,5-4 év alatt végigjártuk a BME Villanyfényes Bajnokság ranglétráját és idén már az első osztályban játszik a csapatunk.

A mérkőzéseinkre előszeretettel látogatnak ki nagy számban öregdiákok, megalapozva ezzel a meccsek remek hangulatát. Szeptembertől várunk minden bencés öregdiákokot megmérettetéseinkre és a mérkőzések utáni kötetlen beszélgetésekre. Az előre menetelésről és a mérkőzések időpontjáról a csapat Facebook-oldalán (More Czuczor More Party) tudnak az érdeklődők tájékozódni.

Csapattagok: Csikós Gábor (2013); Goda Domonkos (2013); Mészáros Gergő (2016); Goda Zsombor (2016); Szabó Mátyás (2016); Marton István (2016); Csikós Dominik; Kaszoni Péter; Móczár Botond; Tóth Balázs.

Az idei évtől a 2019-es öregdiákokból megalakult második csapatunk **No Czuczor No Party** néven. Csapattagok: Bajner Attila, Balogh Zsombor, Dóka Boldizsár, Fördös Ben-ce, Józsa Máté, Méhes Levente, Pákai Norbert, Ruzsovits Máté, Varga Mátyás, Wennesz Gyula.

Véleményem szerint sokunknak ez nemcsak egy focicsapat, hanem egy kis szalmaszál, ami összetartja hétről hétre azt a közösséget, ami a gimnázium és a kollégium falai közt alakult ki. (Marton István Gy/2016)

**A 2020-as nagy győri bencésöregdiák-találkozó
előreláthatólag szeptember 19-én
szombaton kerül megrendezésre!**

Igazgatói iroda: Göbl Éva (iskolaittkár), Dallos Ákos (rendszergazda, informatikus)

Gazdasági iroda: dr. Molnárné Póda Bernadett (gazdasági vezető), Lukács Andrea (könyvelő)

CMJ-adminisztráció, rendezvényszervezés: Bódis Ildikó.

Porta: Ács Norbert, Bakos Piroska, Gulyás Andrásné, Győri Gáborné.

Műszaki felügyelet, karbantartás: Dobos György, Nagy Kálmán

Könyha: Horváthné Pusztai Ágota (élelmészvezető), Fekete Katalin, Gábrriel Sándor, Harsányiné Németh Anita, Hatos Jánosné, Horváth Lászlóné, Szántóné Varga Éva, Takács Ferencné, Szalai Éva, Bónyai Mária (hétvégi kiségitő).

Takarítás: Bősze Gyuláné, Horn Mária, Jankóné Molnár Szilvia, Kolonits Lajos, Kolonits Mária, Nagy Katalin, Varga Tivadarné, Visi Mártonné, Vízi Tímea.

Mosoda: Sebestyén Dezsóné, Tóth Gáborné

Sekrestye: Limmer Jánosné

Bencés Bolt: Váradi Tiborné, Sára-Szabóné Szilber Mária.

A GYŐRI BENCÉS KÖZÖSSÉG

A magyar bencések 5 házban élnek: a Pannonhalmi Főapátságban, a hozzá tartozó Bakonybéli Szent Mauríciusz Monostorban és a budapesti Szent Benedek Tanulmányi Házban; továbbá a Tihanyi Bencés Apátságban és a győri Szent Mór Bencés Perjelségben. Közösségünk 2012-től önálló. Saját növendékképzésünk van. Jelenleg 12 szerzetes él Győrött. A legfiatalabb 23 éves, a legidősebb 92 éves. Munkaterületeink: tanítás és kollégiumi nevelés a gimnáziumban; lelkipásztori munka a bencés templomban, Vének községben és kisegítés Győr templomaiban; gyóntatás, lelkivezetés és lelkigyakorlatok tartása; kulturális és művelődési programok, konferenciák, találkozók szervezése. Néhány fontos esemény az életünkből:

2019. június 6. – Könyv Rómer Flóris bencés tanárról, a magyar régészettudomány atyjáról

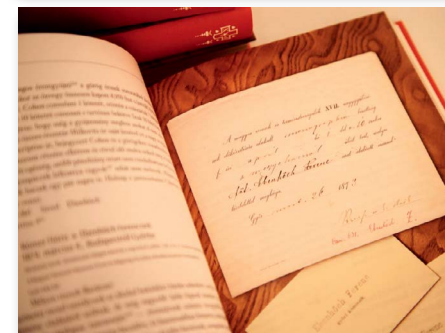
Egy gyümölcsöző barátság írásos emlékeit rendezte kötetbe a Rómer Flóris Művészeti és Történeti Múzeum munkatársa, Csécs Teréz. A Szent Mór Bencés Perjelség, a Nemzeti Kulturális Alap és Győr Megyei Jogú Város támogatásával kiadott könyv találó címet kapott: *„Romert sokan, Floriánt csak kevesen ismerik”*. A kiadványt Sárai-Szabó Kelemen OSB perjel, Csécs Teréz, a kötet közreadója és Horváth József, a Dr. Kovács Pál Könyvtár és Közösségi Tér általános igazgatóhelyettese mutatta be a közelmúltban a győri Esterházy-palotában.

A 2014/15-ös Rómer-évkönyvhöz kötődik a magyar régészet atyjaként ismert bencés szerzetes naplójának és levelezésének feldolgozása. Rómer Flóris tiszteletű és életművének kutatói ugyanis ekkor emlékeztek a bencés szerzetes születésének 200., halálának 125. évfordulójára. Rómer és Ebenhöch Ferenc koroncói plébános, kanonok 1845 és 1888 között folytatott levelezésében a tudományos érdeklődés mellett szó esik családi és baráti kapcsolatokról, paptestvérekről, valamint a korabeli múzeumalapítóról, régészeti gyűjteményekről. A kötet nem egyszerű forrásközlés, a szövegek mellett gazdag illusztráció – a levelekről készült igényes felvételektől a Rómer és Ebenhöch számára fontos tárgyi emlékeket ábrázoló fotókig – juttatja közelebb a befogadót a levelek szerzőinek alaposabb megismeréséhez.

Sárai-Szabó Kelemen OSB kiemelte, hogy a levelezésben a két tudós pap lelki rokonsága is megmutatkozik. A beszédes cím egy, az ifjú Rómertől vett idézet, amellyel a bencés szerzetes utal saját személyének háttérbe állítására, arra, hogy nehezen nyílik meg mások előtt. Ezért is különleges, hogy paptestvérét, Ebenhöch Ferencet – a levelek tanúsága szerint – bizalmába tudta fogadni. Sárai-Szabó Kelemen atya köszönetet mondott Csécs Teréznek a Rómer-életmű gondozása és bemutatása iránti elkötelezettségéért, valamint Vertel Beatrix tervezőgrafikusnak, Mátéffy Balásznak, a Mátyás-templom gyűjteményvezetőjének és Püspöki Apor fotóművésznek a kötet létrehozásában nyújtott segítségért.

A gyűjtemény 296 levelet tartalmaz, a levelekhez átlagosan öt lábjegyzet csatlakozik, továbbá 312 irodalmi jegyzet, 573 tételes név- és 288 tételes helynévmutató segíti az olvasót a levelek értelmezésében – hangsúlyozta Horváth József, méltatva az igényes szerkesztői munkát.

Csécs Teréz elmondta, Rómer Flóris akkor ismerkedhetett meg a nála hat évvel fiatalabb Ebenhöch Ferencel, amikor a szerzetes a győri bencés gimnáziumban tanított, de barátságuk egy Ferenc-napi ünnepséghez kötődik, a levelezésükben többször utalnak vissza erre az alkalomra mint barátságuk kezdetére. A kötet alapját a korábban Forster Központ néven működő örökségvédelmi intézet és

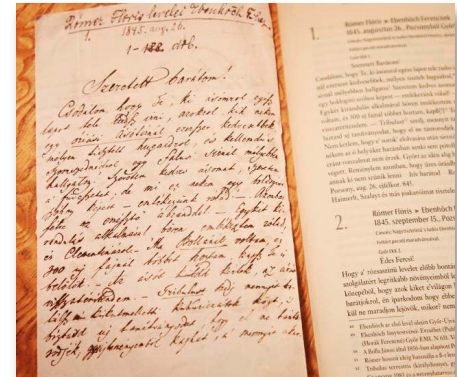

a Győri Egyházmegyei Kincstár és Könyvtár gyűjteménye képezi. Rómer Flóris Nagyváradon halt meg, hagyatékának jelentős része az akkori műemlékvédelmi központba került. Több levél maradt fenn az Ebenhöch-örökségben, amely ma a Győri Egyházmegyei Kincstár és Könyvtár tulajdonában áll. További leveleket őriz még az Országos Széchényi Könyvtár Levelestára is.

A Rómer-életmű kutatója arról is beszélt, hogy a naplókából – amelyek a romer2015.hu honlapon digitális formában elérhetőek – és a levelekből egy rendkívül aktív, nagy munkabírású, sokat utazó személy képe rajzolódik ki elének. Ha a tudományról van szó, mindig határozott volt a fellépése, ugyanakkor feltűnik szerénysége, önmaga számára szinte sohasem kért, folyton azt kereste, hogy miként szolgálhatja családtagjai, barátai, és általában véve embertársai javát. Rómer Flóris elengedhetetlenül fontosnak tartotta a papság képzését, műveltségének gazdagítását. Ebenhöch Ferenc mesterként tekintett Rómerre, igyekezett „szellemileg felnőni” idősebb paptestvérehez. Ebenhöch Ferenc nem csupán műkedvelő és régészeti leletek gyűjtője volt, szakértelmét a káptalani levéltár rendezésében és szemináriumi előadások során is kamatoztatta.

A kiadványt a győri Szent Mór Bencés Perjelségen lehet megvásárolni.

(Szöveg: gyor.ehazmegye.hu – Győri Egyházmegye Sajtóirodája. Fényképek: MekliZ Fotóstúdió, Győr Plusz)

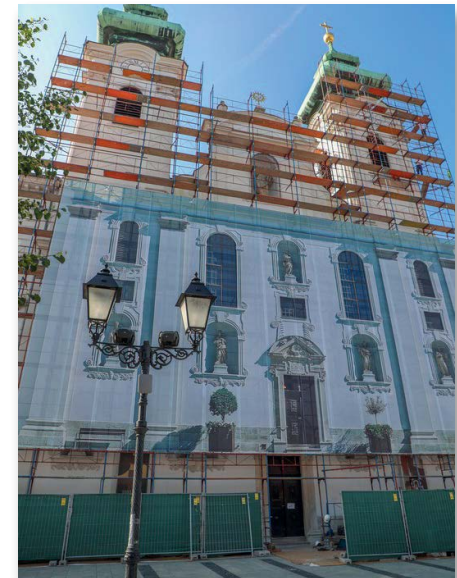

Július 15. – Új toronysisakok kerülnek a bencés templomra

Újabb látványos szakaszához érkezett a Loyolai Szent Ignác bencés templom és rendház felújítása. A Széchenyi téri épületet felállványozták, ezt jelenleg a templom lenyomatát ábrázoló molinó takarja.

A templom két toronysisakjának teljes részlemezését cserélik le a következő napokban. Ez 400 m² vörösréz-lemezt jelent. A jelenlegi toronysisakok sérültek, több helyen lyukak, így beáznak és a vízesedés kárt okoz a bádogosmű alatti gerendákban is – tájékoztatott Most Balázs projektmenedzser. A legnagyobb réztáblák, amelyeket lecserélnek, 2×3 métereseek, így bizonyára nem mindennapi látvány lesz a Széchenyi térről végigkísérni a munkálatokat.

A rendház bejáratánál is zajlik az átépítés. 2020 szeptemberétől ugyanis egy átalakított, többfunkciós porta és látogatóközpont fogadja majd az érkezőket. Itt kap helyet a bencés bolt, itt fogadják a turistákat, a zarándokokat, jegyértékesítés ugyancsak zajlik majd, valamint a későbbiekben itt lesz a beléptetőrendszere a templomi koncerteknek, rendezvényeknek. „Az átalakítás középpontjában a bencés lelkiség szerinti vendégfogadás feltételeinek megteremtése, javítása áll, mely a bencések Regulájában kiemelt helyet foglal el. A kialakítás nehezégét az adta, hogy a házat felkeresők igényeit és számos, jelenleg még nem kiépült funkciót kellett egymáshoz csiszolni nemcsak térben, de a műszaki háttérüket tekintve is, ugyanis a jelen beruházásban készül el az összes házközponti vezérlő-, felügyeleti és elosztórendszer alapja is, melyek e tekintetben véglegesen meghatározzák a későbbi fejlesztések mozgásterét is” – mondta a projektvezető. A szerzetesi ebédlő és a patika megújítása is folyamatosan zajlik az Interreg Szlovákia–Magyarország Együttműködési Program keretében. A nagyebédlők oldalfalain a legrégebbi helyreállítható réteggént a klasszicista oldalfali díszítést restaurálják, ez fog visszaköszönni harmonizálva a mennyezet és az „ablakbélletek” eredeti állapotában fennmaradt barokk elemeivel. A szomszédos kisbéd-

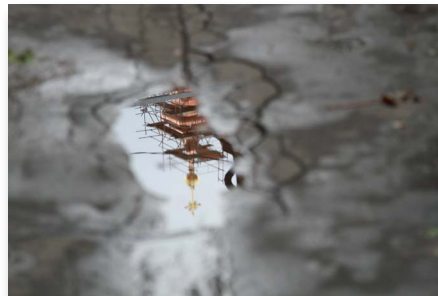
lőben maradt meg a legnagyobb felület a 17. századi készítés idejéből, itt a műmárvány felületek helyreállításán dolgoznak.

„Korábbi útikönyvek és művészettörténeti kiadványok több helyen Magyarország legszebb kora barokk szobácskájának nevezték a kisebbdlőt, melyre minden bizonyonnyal a helyreállítása után ismét rászolgálhat” – hangsúlyozta Most Balázs.

A templomba lépve megtudjuk, a négyéves felújítás első évének záró feladatai következnek. Ezekben a hetekben az elkészült hangosítás, a világítás, a biztonságtechnikai rendszerek kiépítésének utolsó feladatai zajlanak, hamarosan elkezdődik a rendszerek beszabályozása, finomhangolása is.

Felújítják a kápolnákat is. Az első évben a Rozália-kápolna és a Missziós-kápolna, valamint azok oltárainak helyreállítása kezdődött el, most pedig az összes további földszinti restaurátori munkálatok zajlanak. Egy oltár kivételével mindent elszállították restaurálásra, a legtöbb kápolnában már beállványozták a festőrestaurátorok, hamarosan a padok is egyesével a műhelyekbe kerülhetnek. Az ütemtervnek megfelelően zajlik az orgona építése, különleges hangszer két év múlva szólhat meg először.

(Szöveg: gyorplusz.hu – Földvári Gabriella. Fényképek: O. Jakócs Péter, Földesi Ágoston)

Október 25. – Átadták a Szent Mór Bencés Perjelség refektóriumát

Szent Mór ünnepén, október 25-én ünnepélyes keretek között átadták és megáldották a győri Szent Mór Perjelség felújított refektóriumát. Az épületszárny az 1640-es, míg a freskók az 1840-es években készültek el. A felújítás költsége a *Modern Monasteries* határon átnyúló pályázat keretében valósult meg, illetve ugyanennek a pályázatnak köszönhetően folyamatban van a rentházhoz tartozó műemlékpatika restaurálása is.

Az átadó ünnepségen jelen volt Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter, a győri bencés gimnázium egykori diákja, valamint Veres András püspök, aki az ünnepi szentmisét celebrálta. A prédikáció egyik fontos gondolata volt, hogy ma olyan világban élünk, ahol a jót nem könnyű felismerni. Különösen megnehezíti az ember dolgát az, hogy minden relativizálódik, és a világ azt állítja, semmi sem örök. Látható azonban, hogy minden korban voltak olyan emberek, akiknek erkölcsi értékrendje kiemelkedett, és örök példát ad. Ilyen életpélda Szent Mór élete. A ma emberének a rossz felismeréshez és legyőzéséhez, legyen az önmagunkban vagy a környezetünkben, a legjobb eszköz az imádság – zárta prédikációját Veres András püspök.

Sárai-Szabó Kelemen, a Szent Mór Bencés Perjelség perjele avatóbeszédében kiemelte, *„a győri bencések közössége nagyon is megtapasztalja azt, hogy kicsoda erő rejlik abban és milyen csodák tudnak létrejönni, amikor kapcsolatokat építünk, amikor megszólítunk, meghívunk jószándékú, jóakarató embereket, amikor*

jó ügyekért közösen küzdünk. Az épületek újjászületésén túl különösen jó látni, hogy sok-sok közös program zajlik a felvidéki és a győri fiatalok között: közösen kirándulnak, énekelnek, ismerkednek a szerzetesség hagyományával, értékeivel.”

Szijjártó Péter köszöntőbeszédében többek közt elmondta, hogy az itt megkapott stabil értékrenddel és versenyképes tudással rendelkező fiatalok hozzájáruljanak az ország fejlődéséhez. Erre azért is van szükség – emelte ki a miniszter –, mert a bencések különös értékrendet képviselnek Magyarországon, a keresztény hit és erkölcs megőrzése pedig sokkal fontosabb ma, mint bármikor. Európa ugyanis csak akkor lehet erős, ha visszatér a keresztény értékrendhez – zárta gondolatait Szijjártó Péter.
(Szöveg: bencesyor.hu. Fényképek: Külgazdasági és Külügyminisztérium)

November 15. – a Szociális és Gyermekvédelmi Főigazgatóság megyei munkatársainak látogatása

Korunk létmódja a stressz és az állandó sietség. Győr-Moson-Sopron megyei kollégáinkkal a győri bencés rendházban tartottunk találkozót, hogy tanuljunk belőle: milyen a bencés rend lelkigondozói hagyománya, stílusa, üzenete.

A megye intézményeiből érkezett huszonöt fős csoportot a kirendeltség részéről Funtek Balázs igazgatóhelyettes vezette és kísérte a programon több hivatali munkatársával együtt, akikkel együtt szervezték az eseményt. A Széchenyi-téren álló rendház és gimnázium atmoszférájával is méltó környezetet teremtett az Osztozó-programhoz, Sárjai-Szabó Kelemen perjel atya pedig kedves, vendégszerető személyiségével lopta be magát kollégáink szívébe, miközben az épületkomplexum minden pontján végigvezetett, röviden bemutatta a teljes történelmet és a mai rendi, gimnáziumi életet.

Először a gimnázium Jedlik-termében találkoztunk vele, a híres tanár és feltalálónak és utódainak egykori műszerei, készülékei között, ahol rögtön meglevenedett a történelem. „*Alapvető világszemléletünk: a türelem*” – mondta. „*A mi rendünk 1500 éves, és mindenféle emberi-lelki élethelyzetre van bőséges tapasztalatunk, ráérünk kivárni, amíg a ránk bízottak – most*

éppen a 620 diákunk – felnőnek, kiforraják magukat és bitük is beérik. A legegységjebbat szeretnénk adni nekik, de nem sietünk, van időnk, mert Isten sem türelmetlen az emberhez, és ez meghatározza az alapbeállítódásunkat” – tette hozzá. Majd hosszan sorolta a rendi és iskolai élet nagy alakjait, aztán a mai tanárok és növendékek lelki tapasztalatait: hogy miben több a kereszténység a pusztá humanizmusnál, hogy miben segítene az oly nagyon szükséges belső csönd, olvasnivalót is ajánl a hallgatóknak, és biztat, hogy tartsuk be életvitelünkben a szükséges szellemi-fizikai-kulturális minimumokat, beleértve az alvás és az étkezés természetes ritmusát. „Szent Benedek regulája végelentlenül bölcs, nem vár el irréalís dolgokat, ismeri az embert, ezért emberközelí, és ez a mi lelkigondozásunk stílusa ís, amit másokkal meg tudunk osztani. Reális, hogy vétkezünk, reális, hogy mások sem tökéletesek, és korunkban, amikor a nárcízmus a korszellem, vállaljuk a tökéletlenségeinket, amit a diákjainknak ís módunk van nap mint nap bemutatni” – teszi hozzá.

Kelemen atya gondolatai a Jedlík-terem után – némi idegenvezetéssel fűszerezve – a Makovecz-diákkápolnában folytatódta, ahol az önismeretről, a másik ember túl korai megítélésének bűnééről, a csend forrásairól és a személyes kapcsolat jelentőségéről beszél még – komoly, elmélyült hallgatóná téve kollégáinkat.

A kápolnában módunk volt találkozní Zajovicsné Vizer Bernadettel, aki a győri Lurkó Alapítvány alapító elnöke, és a kórházban tartózkodó, bent fekvő gyermekek segítését, lelkigondozását tekintí fő profiljának. A vele való fél óras interaktív párbeszéd nyomán nemcsak az ő érzékenységet és egyúttal praktikus tehetségét ismerhetjük meg, hanem azt ís, milyen örömforrás a város és a környék önkénteseivel és szakmai segítőivel működtetni egy ilyen rendszert az egészségügyi intézményekben.

A nemrég átadott gyönyörű barokk ebédlő és a most felújítás alatt álló templom, valamint a közös ebéd és a szerzetesekkel egyúttal végzett gregorián imaóra végén egy igen gazdag tartalmú nap részeseiként köszöntünk el győri vendéglátónktól. Köszönet érte a szervezőknek és a megjelenteknek.

(Szöveg és fényképek: szgyf.gov.hu – Késmárki Zsolt)

December 16. – Gyémánt Esték: Kelemen atya a Kisalföld szerkesztőségében

„Még amikor a fogadalmam előtt megfogalmaztam más életterveket, hogy a civil életben fogok dolgozni, megházasodom, akkor minden bizonytalannak tűnt. S amikor arra gondoltam, hogy pap leszek, megnyugodtam” – vallotta a Kisalföld második Gyémánt Estjének vendége, Sári-Szabó Kelemen atya, a győri Szent Ignác-templom templomigazgatója, a Czuczor Gergely Bencés Gimnázium kollégiumért felelős igazgatóhelyettese, a Szent Mór Perjelség perjele. A szerzetes életéről, hitvallásáról mesélt.

Werner Krisztina megbízott főszerkesztő kérdésére válaszolva a gyerekkornál kezdtek, s az atya is sokat és jóízűeket nevetett a hallgatósággal. Sári-Szabó Kelemen Bakonyszombathelyen élt, családja nem volt vallásos. A 20 kilométerre fekvő Pannonhalmát akkor látta először, amikor a gimnáziumba felvételizett.

A szomszéd kislány vitt a templomba

– Nem is voltam megkeresztelve. Szorgalmas, jó fiúnak számítottam, aki mindig kiszótározza az oroszleckét, és sokszor segítettem a szomszéd kislánynak is a házi feladatokban. Együtt jártunk az iskolába, talán gyerekzerelem is volt. Ő vasárnaponként a templomba ment, s hívott engem. Igen örültem, mert így vasárnap is együtt sétálhattunk. Elvitt a misére, a sekrestyébe, ministrálni, s találkoztam a pap bácsival, aki befogadott. Hittanra jártam hozzá, s minden könyvet elolvastam, amit a kezembe adott, egyébként is kicsit bibliofil ember voltam és vagyok. A pap bácsi megkeresztelt, s tőle kaptam – a kilencvenes évek elején, amikor újraindulhatott a szerzetesi élet – egy könyvet, amiben fel voltak sorolva a rendek. Itt találkoztam először Pannonhalmá szep tornyával, olvastam az iskoláról, a híres könyvtáráról, ez így együtt nagyon megtetszett – gondol vissza.

– Eljött a nyolcadik osztály, döntöttem, felvételiztem, persze a szüleim aggódtak, hogy biztos pap akarok lenni. Mondtam, ó, dehogya, szó sincs ilyesmiről. Az érettségi előtt Asztrik főapát úr diszkrétén behívott beszélgetni, s azt mondta: úgy látja, hogy jó volnék bencésnek. Ennek végtelenül örültem.

A szüleim végül elengedtek

– Jelentkeztem, persze édesanyámék előtt tagadtam, amíg lehetett, felvételiztem civil egyetemre is, csak azért, hogy meg ne sejtsek. De eljött a pillanat. Az érettségi szünetben haza akarták hozni a cuccaimat, hogy úgymis hazaköltözöm, s akkor árultam el nekik, hogy ne vigyék el, mert maradok. Nem mondom, szegények először igen kiborultak. De aztán megbékéltek, és ezt nagyon nagyra értékelem bennük azóta is: hogy olyan szépen el tudtak engedni. Annak ellenére, hogy ők ekkor a papi hivatásban nem látták azt az értéket, amit én, mégis megnyugodtak, hogy boldog leszek – idézte fel néhai édesapja és ma már idősödő édesanyja szülői áldását.

A perjelség élete megváltozott az idők során, a kollégiumé még inkább. Ma 12 szerzetes él a győri rendházban, a közösség fele nyugdíjaskorú. Kelemen atya saját bevallása szerint igen fiatalon lett perjel, amikor elődje, Tamás atya beteg lett. Tudták a fiatal testvéréről, hogy lelkes, tenni vágyó és hogy sokat segített Horváth-Dóri Tamásnak, ismerte a munkáját.

Nem is hallom bent a tér zaját

A gimnáziumban már több a lány, és annak ódiúmat, hogy lányok egyáltalán járhatnak a 200 éves iskolába, még Tamás atya vállalta fel – mondta Kelemen atya. – Ez hatalmas áttörés volt és szükségszerű is. De a diákok élete szintén nagyon sokat változott, a szülők sem szívesen engedik már gyerekeiket a kollégiumba.

– A rendszerváltás után volt az országban nyolc egyházi iskola, abból választhattak. Kétezer-hatban pedig már vagy négyszázból. Rengeteg volt régen a távolról járó diák, kétezer-hatban pedig talán hárman akadtak, akik kétszáz kilométernél messzebből utaztak. S még így is igaz volt, hogy elsősorban bentlakókat oktattunk. Tizenhárom éve 250 diákból 200 lakott a kollégiumban, most 320 fiúból 50 a kollégista.

Az egyik kérdésre – amely arra vonatkozott, hogy a fesztiváloktól nyugszgő belváros közepén hogyan találja meg a csendet a közösség – Kelemen atya azt mondta: ezt sokan csodálják, de meglepő csönd lakozik a falak között. Főleg – jegyzi meg derűsen –, ha az ötven kollégista hazamegy a bétvégén.

– Létezik külső és belső csend, külső és belső zaj, és valakinek a lelke csendes a zajban, valakié a csendben is háborog. Meglepődnek a falaink között, hogy a Széchenyi tértől húsz méterre van egy kert: szép és gondozott, és ez a hangulat, ez a milió, ez az elcsendesedés létezik valóban a belváros közepén. Az ember csak azt a nyugszgést hallja meg, aminek jelentőséget tulajdonít, s ha nem akarja, nem éri el a kinti zaj. Egy néző a felszenteléssel kapcsolatos emlékeiről kérdezte az atyát.

Túl jól is érzem magam

– Bevallom: kicsit úgy vagyok, mint a párok, akiket eskettek: ők is csak úgy átesnek a szertartáson, s később kezdik átélni. Sok mindenre nem emlékszem, a legfontosabbat kivéve. Arra, ahogy a Mindenszentek litániáján a földön fekszünk, s tudom: ezt az őszinte, teljes alázatot szeretném érezni egész bivatásom alatt, s persze nem mindig sikerül. Nagyon hálás vagyok ezért a napomért, hogy pap lehetek s hogy bencés szerzetes lehetek. Még amikor a fogadalmam előtt megfogalmaztam más életterveket: a civil életben fogok dolgozni, megházasodom, akkor minden bizonytalannak tűnt. S amikor arra gondoltam, hogy pap leszek, mindig újra megnyugodtam, minden egyértelművé vált. Az előljáróim megerősítettek benne, hogy a helyemen vagyok és ez az érzés folyamatosan erősödik bennem: jól érzem magam a bőrömben. Túl jól.

Isten nem mond le rólunk

Werner Krisztina végül az adventről kérdezte Kelemen atyát, aki az éjféli misét is celebrálja, de – vallotta be – soha nem tudja jó előre, hogy pontosan miről prédikál. Nem szerencsés – teszi hozzá –, ha papírra veti, mielőtt igazán bele tud helyezkedni az ünnep hangulatába.

– Ahogy halad velem az idő, egyre inkább a teológiai – és nem a romantikus – oldaláról kezdem átérezni a karácsonyi lényegét: sokat elmélkedem rajta, milyen szép ez a keresztény gondolat, hogy az Isten megtestesül értünk. A karácsonyi himnuszunkban fogjuk énekelni: „teljét mozgató kezek pólyának rabjai”. Olyan szép, hogy az Isten magára vállalja az emberi létet, azt akarja, hogy minél közelebb kerülhessen hozzánk, szeretné megmutatni: mennyire fontosak vagyunk neki és nem mond le rólunk.

(Szöveg és fényképek: www.kisalfold.hu – Laczó Balázs)

2020. január 25. – Miksa testvér örökfogadalma a bencés templomban

Szent Pál apostol megtérésének ünnepén, január 25-én Németh Tamás győri bencés öregdiák (2015), szerzetesi nevén Miksa testvér örökfogadalmat tett, így Győrben ma már tizenkét örökfogadalmas bencés szerzetes él Szent Benedek regulája szerint. A fogadalomtétel szentmise keretében történt, amelyen a családtagokon, barátokon és híveken kívül részt vettek a Magyar Bencés Kongregáció más házaiból érkezett atyák és testvérek, más szerzetesrendek képviselői és egyházmegyes atyák és kispapok, valamint jelenlegi és egykori bencés diákok, illetve az iskola tanárai.

Németh Miksa testvér 23 esztendő. Jelenleg a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskolán hallgat teológiát, illetve az ELTE BTK történelem tanárszakos hallgatója. Miksa testvér teljesítve a négy és fél éves próbaidős és egyszerű fogadalmas időszakot döntött úgy, hogy bencés szerzetesként egész életét Isten keresésének szenteli.

A bencés szerzetes az örökfogadalommal megfogadja, hogy elkötelezi magát a szerzetesi életalakítás mellett, azaz vállalja a nötlenséget, a vagyonközösséget, az alázatosságot és Krisztus keresését. Engedelmességet fogad előljárójának, és Isten akaratát keresi az előjárók és a közösség döntéseiben. Végezetül megfogadja a stabilitást, az állhatatosságot. A bencések ugyanis egész életükre egyetlen közösségnek kötelezik el magukat.

Sárai-Szabó Kelemen atya, a Szent Mór Bencés perjelség előjárója prédikációjában kiemelte: a mai korban, amely az önmegvalósítást tartja az egyik legfontosabb érdemnek, nehéz megfelelni Szent Benedek tömör és lényegre törő követelményeinek. E szerint meg kell vizsgálni, a szerzetes valóban Istent keresi-e, alkalmas-e az engedelmességre és a méltánytalanság elviselésére.

Az örökfogadalom-tétel a szentbeszéd után következett. Először Kelemen atya kérdezte Miksa testvért, vállalja-e a szerzetesi életformával járó kötelezettségeket. Miksa testvér saját kezűleg írta le a fogadalomtétel szövegét, és olvasta fel, majd Kelemen perjel atyával közösen írták alá a dokumentumot. Az örökfogadalomkor kapja meg a szerzetes a kórusruhát, amelyeket ünnepélyes zsolozsmák alkalmából viselnek. A fogadalomtétel a testvérekkel váltott békecsókkal zárult.

A szentmise után a perjelség ebédlőjében látták vendégül az egybegyűlteket.

(Szöveg: bencesygyor.hu. Fényképek: Püspöki Apor)

Január 29. – Kerekes Hubert atya volt a Pápai Művelődéstörténeti Társaság vendége

A Pápai Művelődéstörténeti Társaság által kezdeményezett *Pápa, a sokhágyományú város* című beszélgetéssorozat második évada kezdődött el az Esterházy-kastélyban.

A *Katolikus Pápa – pápai katolikusok* című, az Esterházy családdal visszatérő témaként foglalkozó beszélgetéseket Áldozó Tamás polgármester nyitotta meg. Köszöntőjében felidézte, a sorozat a református intézmények vezetőivel indult a Pannonia Reformata Múzeumban, s örömmel üdvözölte az új évadot, mely alkalmat teremt az érdeklődőknek a városban folyó katolikus hitéleti, szervezeti, intézményi közösségi élet megismerésére.

– Talán többeket megszólít majd, hogy keressék a kapcsolatokat a szervezetekkel, kö-
rökkel. Illetve a vallási tolerancia, egymás megértése, a másik gondolkodása iránti
nyitottság csak erősödhet ezen beszélgetéseknek köszönhetően – jegyezte meg a
városvezető.

Az első alkalom vendége Kerekes Károly Hubert bencés szerzetes tanár volt, akivel
a sorozat szerkesztője, Mátyus Aliz író, szociológus, a Szélesvíz folyóirat főszerkesz-
tője és volt osztálytársa, Mayerné Pátkai Tünde, a református gimnázium igazga-
tóhelyettese beszélgetett többek között pápai identitásáról, emlékeiről, hivatásáról,
Eszterházy Károly püspökről.

Kerekes Károly pápai születésű, már felmenői is itt éltek. A helyi katolikus általános
iskola, majd a Türr István Gimnázium elvégzését követően tanári diplomát szerzett.

Éveken át a pápai városi könyvtárban dolgozott, melynek akkor még a mostani beszélgetés színtere, a várkastély adott otthont. 2001 óta bencés szerzetes.

Később a pannonhalmi gimnázium tanára és prefektsusa. 2012-től a győri gimnáziumban tanít történelmet és hittant. 2015-ben szentelték pappá, első szentmiséjét a pápai bencés Nagy-
boldogasszony-templomban mutatta be. Nemcsak homíliákat, prédikációkat, óravázlatokat ír, hanem novellákat is.

– Teljesen ajándékszerűen kapjuk az életünket, aztán valahogy belenövünk. Idővel a létező világ mögött valami többlettörténetet kerestem, hitbeli elindulásomnak ez az indítéka. Később
hívó emberek terelgettek, mutattak példát, akiknek az életbiztonsága ragadott meg leginkább. Hogy nem érzik magukat kiszolgáltatottnak, mert van egy nagyobb erő, ami fenntartja őket.
A szerzetességben a közösségi lét, valamint a nevelés mint evangelizációs tevékenység vonzott egy tanítóróndba – nyilatkozta Hubert atya.

(Szöveg és fényképek: veol.hu – Laskovics Mária)

Február 29. – Beszélgetés Miksa testvérrel

A legfiatalabb győri bencés szerzetessel találkozom, aki alig egy hónapja tett örökfogadalmat. Mosolygós, csillogó szemű fiatalember fogad a bencés rendházban. Németh Miksa, 23 éves,
közel tíz éve él a bencéseknél, vele együtt ma már 12 tagja van a Szent Mór Bencés Perjelségnek.

Mikor és hogyan érezte az elhívást?

*Egy rábaközi faluból, Kisfaludról származom, ahol hétköznapi, katolikus családban nevelkedtem. Nem szaladgáltak az utcán sem bencés, sem más szerzetesek, de már óvodás koromban gon-
doltam arra: pap leszek. Döntéseink persze nem függetlenek a környezetünktől, nagy hatással voltak rám a plébánosaim. Hetedik osztályban kezdtem tudatosan megélni a hitemet, volt bennem
egyfajta vágyakozás, így a győri bencés gimnáziumba jelentkeztem. Tizedikesként merült fel bennem komolyabban, hogy szerzetes legyek. Megküzdöttem a gondolattal, majd két év múlva, az
érettségire készülve, már tudtam, hogy belépek a rendbe.*

Mi következett ezután?

*Amikor eldöntöttem, hogy elköteleződöm, akkor jelentkeztem a rendbe. Ezután egy intenzív év következett: a noviciátus. Gyakorlatilag ez a felkészülés a szerzetesi életre, megkaptam a szerze-
tesruhát és a Miksa nevet a közösségben. Eredetileg Tamásnak kereszteltek. Annak az évnek a leteltével, ideiglenes fogadalmat tettem három évre, nemrégiben pedig lettem az örökfogadalmat.*

Pontosan mit jelent az örökfogadalom?

A szerzetes életében ez a teljes elköteleződés pillanata. A bencéséknél három fogadalom van: engedelmesség, szerzetesi életalakítás, stabilitás. A két előbbi az evangéliumi tanácsokat foglalja magába, az utóbbi bencés jellegzetesség. A stabilitás azt jelenti, hogy az adott közösségben szeretnénk megélni a szerzetességünket, nem helyeznek át bennünket egyik helyről a másikba.

Mi az, amit a legnebezegbb betartani a fogadalomból?

Nem onnan közelítem meg, hogy miről kell lemondanom. Persze van lemondás a szerzetesi életben, de az Isten felé vezető úton nem ez az igazán lényeges, hanem a szeretett személynek a léte a meghatározó, az a vonzalom, ami felé hajít. Ha az ember rábízta az életét Istenre, akkor örök szövetséget köt vele, ebben a kapcsolatban pedig örömmel lehet megmaradni ezen az úton.

A fővárosban tanul, hogyan egyeztethető össze az egyetemi lét a szerzetességgel?

A papi hivatás és a tanítás két alapvető célom. Ezért a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskolán teológia és hittantanár szakos vagyok, illetve az ELTE BTK-n történelmet is hallgatok. Egyébként az egyetemisták „normális” életét élem: előadások, vizsga, referátum, persze nálam a bulik kimaradnak, egyébként a rendbe lépésem előtt sem voltam bulizós típus. Természetesen néha megiszunk egy sört a barátokkal vagy a rendtársakkal. Nekem a szórakozást inkább az olvasás, a színház, az opera jelenti. Legutóbb a Pesti Színházban *A félkegyelmű* című darabot láttam, nagyon jó, mindenkinek ajánlom!

Van hobbija, sportol?

Sokáig néptáncoltam, de azt abbahagytam, amikor beléptem a rendbe. Bevallom, nem vagyok egy nagy sportember, mostanában szoktam futni, vagyis inkább kocogok néhány kilométert. Szeretek olvasni, elsősorban irodalmat, és a szakmámba vágó történelmet, szívesen hallgatok Mozartot és Chopint.

A papi nőtlenség rendszeres vita tárgya a katolikus egyházban. Önnek mi a véleménye a cölibátus esetleges eltörléséről? Válasz lehet ez a paphiányra?

Ez egy nagyon-nagyon összetett problémakör. Az elköteleződés hiányát emelem ki. Ennek sok társadalmi oka is van. Mégis a probléma elsősorban nem az, hogy a fiatalok nem a papi hivatást választják, hanem egyáltalán nem is választanak, tehát nem is házasodnak meg. Több protestáns felekezetenél is megjelenik a lelkészhiány, pedig ők házasodhatnak. A szerzeteseknél a kötelező cölibátus eltörlésének kérdése fel sem merülhet, mert lényegileg tartoznak össze, mindig is összetartoztak.

Akkor Ön szerint, mi kellene ahhoz, hogy megszűnjön a paphiány?

Hitelesen kell élni. Nekünk szerzeteseknek és minden megkereszteltnek példát kell mutatnunk. Ha igazán mélyen, hitelesen éljük a keresztény életünket, akkor az vonzó lehet mások számára is. Nálunk, bencéséknél, ahol lényeges a stabilitás, helyben tesszük a dolgunkat. Azt hisszük, azt reméljük, és azt is tapasztaljuk, hogy a csendes hétköznapiakban is nagy dolgok történhetnek. Abból, hogy imádkozunk és dolgozunk, sok minden jó fakadhat. Például így működtetjük a Czuczor Gergely Bencés Gimnáziumot már 200 éve. Én ehhez a feladathoz könnyen tudok idomulni, és remélem, hitelesen tudom élni a mindennapjaimat.

(Teljes szöveg: gyorplusz.hu – Földvári Gabriella. Fénykép: Pados Adrián)

Március 25. – Egy szakma, ami nincs és mégis van

Nemrégiben újtultak meg a győri Szent Ignác bencés templomtorony süvegei. A munkálatok idején, több mint 30 méter magasban beszélgettünk a mesterrel, Ócsai Sándorral arról, miért szép ez a szakma, milyen lelkük van a tornyoknak.

– **Hogy lesz valaki templomtoronysüveg-készítő mester?**

– *Ezt a szakmát valójában a testvéremmel találtam ki. Kőműves édesapánk mellett folytunk bele a munkába. Fiatalon ott segédkezünk a templomtoronyok homlokzatkészítésénél, és mi magunk pedig szépen raktuk össze, hogy mi is kell mindabhoz, hogy egy süveg elkészüljön. Rengeteg szakma ötvöződik ugyanis: ác, állványozó, kőműves, diszműbádogos, csipetnyi statikai ismeret, és jártasnak*

kell lenni az alpintechnika alkalmazásában is. Ezeket a szakmákat külön-külön üzik, de amivel én foglalkozom, az így egyben már más. Nem egyszer kaptam úgy munkát, hogy a megrendelő egy képeslapot mutatott egy templomtorony-süvegről, és azt mondta: ilyet szeretne. Ilyenkor mindent magamnak kell megtervezni, kiszámolni, és persze kivitelezni is.

– **Lehet, ebben a munkában sorozatgyártónak lenni?**

– *Eddig több, mint ötven süveget készítettem, de két egyforma munkám még nem volt. Mindegyik toronynak lelke van. Ennek a templomnak a két tornya is ránézésre egyforma, de sokkal inkább olyanok, mint az ikrek: kívül nagyon hasonlók, de a lelkük, a lényegük különbözik, egyediek.*

– **A Szent Ignác-templom tornyai miben térnek el?**

– *Sok mindenben megegyeznek: magasság, átmérő stb., de például különböző emberek készítették a borítást vagy az ácsszerkezetet. Így máris, látványosnak ugyan nem mondható, az értő szem számára világos, önálló, sajátos jegyeket hordoz a két torony.*

– **Mit lehetett megtudni a mi templomunk tornyainak lelkéről?**

– *Nagyon látszik, hogy melyik mester hogyan állt a munkához. Látszik ez a csapoláson, a faanyag beeresztésén, hogyan deszkázták, milyen szögeket használtak. Az egyértelmű, hogy ezeket a tornyokat többször felújították, és ahogy közeledünk a saját korunkhoz, úgy romlik a felújítások minősége is. A régiekhez képest az újak, mondjuk ki: silány munkát végeztek. Találtunk olyan régi, kovácsoltvas szögeket, amelyeknek a felületéről, ha leszedjük a rozsdát, még mindig jó minőségűek, míg a horganyzott szögek fele annyi élethossz sem bírtak ki. Azt üzenik ezek a tornyok, hogy az emberek egyre inkább a mának élnek, nem gondolnak az utókorra, a későbbi hasznosságra. Lehet, hogy a Teremtő rövidere szabja az emberi életet, de én akkor is úgy dolgozom, hogy ezek a tornyok bizony évszázadok óta állnak, és állniuk is kell. Rajtam nem fog múlni.*

– **Ezekbe a tornyokba szovjet katonák bizony szórakozásból belelöttek többször is. Ezeket hogyan lehet javítani?**

– *Szerencsére ezeket popszegecsekkel már régebben javították. Látszanak ugyan a javítások, de gondot nem okoznak, és így őrzik a történelmünket.*

– *Lehet-e ezt a munkát hit nélkül végezni?*

– *Lehetni lehet, de az gerinctelen munka lenne. Egyrésztől ismerni kell a megrendelő szándékát, másrésztől azt is tudni kell, hogy csak akkor tudom elvégezni a munkát, ha abban az Úr is támogat. Ez a munka, és minden emberi munka megköveteli, hogy ha hibázunk, ismerjük el, és javítsuk ki. Nincs helye annak, hogy hibáztam, majd hosszasan magyarázom, hogy miért is.*

– *Van-e valaki, aki ezt a munkát átveszi Öntől?*

– *Az utcáról nemigen esnek be. Ehhez a munkához kell egy kis megszállottság. Ma már kevesen vannak, akiknek a munka az első. Itt nem lehet eldobni a kalapácsot, ha harangoznak, itt be kell fejezni, amit elkezdett az ember. A családból van érdeklődő. Az unokaöcsém tanulja tőlem, a fiamnál és az unokáimnál is ébredezik már valami. Az unokáimnak azonban elég sok babot kell még enni, hogy felnőjenek. Meglehet, nekik már nem én fejezem be ennek a szakmának az oktatását.*

(Szöveg és fényképek: bencesygor.hu – Czifrik Balázs, Vincze László)

Április 6-8. – Nagyheti lelkigyakorlat

Bencés közösségünk hagyományosan a Nagyhét első napjaiban tartja közös lelkigyakorlatát. Idén Szentmártoni Mihály Rómában élő jezsuita atyát kértük meg, hogy vezessen bennünket, de a kialakult helyzet miatt, nem tudott jönni.

Kelemen perjel atya ad naponta kétszer lelki buzdítást, ill. közösen tartunk szentségimádást, kereszttutat, rózsafüzért. Imádkozunk diákjainkért, öregdiákjainkért, családjaikért, tanárainkért, munkatársainkért, templomunkba járókért!

A ma reggeli elmélkedésből (mert jó ilyenkor a jó emlékeket újra átélni):

„Mindent meghat, amikor végigjárjuk Szent Benedek életének állomásait diákokkal. Róma zajában elmegyünk a kis kápolnához, ahol a római lakásának darabjait mutatják, aztán ki a csendes és otthonos Subiacoba, ahol egy fehérvörös márványból faragott szobor, tiszta arcú ifjúként ül a barlangban és szemléli a keresztet, de az udvaron már fenségesen tartja a sziklák felé a kezét: álljatok meg sziklák, ne bántsátok, fiaimat! Aztán onnan tovább Monte Cassinora, ahol a fenséges látvány és a méltóságot parancsoló méretek lenyűgözik az embert, majd a sírjánál szoktunk mindig misézni, fejünk felett a kongregációk és monostorok címerei, az 1500 éves rend méltósága, az ősiség nyugalma. Ahogyan egy hosszú folyó a torkolat felé már lelassul, elterebélyesedik. Milyen a kapcsolatunk Szent Benedekkel? Mit tanultunk vagy mit tanulhatunk tőle? Szent Benedek mindig is gyanakodó volt a világgal: megtapasztalta annak felszínségét és inkább az Isten Országá mellett döntött. A világ szolgálata helyett az Úr szolgálatának iskoláját álmodta meg és tette követői elé eszménynek. Ebben az iskolában diákok maradtunk mindig. Meg van-e még bennem a készség, hogy tanuljak, hogy formálódjak, hogy alakuljak?”

(Szöveg: bencesygor.hu. Fényképek: Püspöki Apor, Sári-Szabó Kelemen)

Csóka Gáspár atya a Széchenyi Egyetem Alumni Magazinjában (2020 tavasz)

Csóka Gáspár

széchenyi

GYŐRI AKADÉMIÁK, GYŐRI BENCÉSEK

CÍMLAPUNK MAGYARÁZATA

SZÖVEG: WINKLER CSABA | FOTÓ: NAGY LAJOS

DR. NÉMETH AMBRUS BENCÉS PAP, TÖRTÉNÉSZ, GIMNÁZIUMI TANÁR (SZANYI, 1865. JANUÁR 15. – RÉPCEVIS, 1952. OKTÓBER 22.) A XIX. SZÁZAD UTOLSÓ ÉVTIZEDÉBEN, A SZÁZADFORDULÓ IDŐSZAKÁBAN ÍRTA MEG A **GYŐRI AKADÉMIÁK TÖRTÉNETÉT**. AZ 1718-TÓL INDULT JEZSUITA KORSZAKBÓL KEVÉS ADAT MARADT MEG, AZ 1777-BEN KEZDŐDÖTT, HÁROM PERIÓDUSOS ÁLLAMI (KIRÁLYI) IDŐSZAK AZONBAN GAZDAG FORRÁSANYAGOT HAGYOTT RÁNK.

A dokumentumok, a könyvek többsége akkor és ma is Bácsban, Pozsonyban és Pécsétt található. Győrben, a Czuczor Gergely Bencés Gimnáziumban és a levéltárakban lehetedek fel az akadémiai oktatás, a felsőoktatás helyi, térségi történetének dokumentumai.

Dr. Németh Ambrus 1889-1905 között tanított latint és történelmet a győri bencés gimnáziumban. Történeti tanulmányokban elemezte a Győri Királyi Akadémiák alapításával kapcsolatos adatokat, pontosította azokat, sok akadémiai tanár és hallgató nevét őrizte meg és tette közzé, s értékelte a működés történeti, jogtörténeti eseményeit.

A magazin címlapján szereplő akadémiai címer, pecsét adományozásának körülményeit, értelmezését Csóka Gáspár (1938) bencés tanártól, egykori pannonhalmi, győri gimnáziumi igazgatótól, a Főpátsági Levéltár volt igazgatójától kértük. Gáspár atya alkalmanként készségesen segített latin nyelvű díszleveleink szövegében, a győri felsőoktatás, különösen az akadémiai tevékenységének megismerésében. A magazin megkeresésére most is részletesen elemezte a címer történeti kérdéseit.

A címer alatt olvasható latin szöveg szerint „Királyi Akadémiák pecsétje a Magyar Királyság négy kerületében”. A címer

Gáspár atya a magazin megkeresésére most is részletesen elemezte a **címer történeti kérdéseit**.

főltti szám az alapítás sorrendiségét, sorszámát jelzi. 1777 az alapítás éve. A négy közigazgatási kerületben alapított királyi Akadémiák pecsétje azonos volt, csak a feltüntetett szám jelezte a sorrendet, a helyszínt. A városnév nem szerepelt a pecséten.

Az 1700-as évek elejétől kezd megjelenni a Dunán túl való (Dunántúli), a Tiszán túl való (Tiszántúli), a Tiszán innen és Dunán innen (Duna-Tisza köze) régió megjelölés. Csóka Gáspár tevékenyen részt vett a győri jogászoképzés folyamatában: több jogtörténeti vonatkozású előadást tartott. Egykori pannonhalmi, győri tanítványai közül többen tanultak, tanultak, tanítanak egyetemünk képzésén. A legtöbben a jogász szakon... ▀

DEÁK FERENC ÁLLAMI- ÉS JOCTUDOMÁNYI KAR

55

2020 nyaratól – Látogatás a győri bencéseknél

Mivel a Győri Bencések épületegyüttesében szépen haladnak a felújítási és átalakítási munkálatok, amelyeknek köszönhetően hamarosan egy új kulturális és turisztikai központtal gazdagodik Győr szíve: megnyílnak a számos értéket és érdekességet rejtő ősi falak: feltárul a jezsuita Collegium világa és a 19-20. századi tudós bencés paptanárok életével, sok esetben korszakalkotó találmányaival, alkotásaival is megismerkedhetünk, valamint életközélbe kerül a szerzetesek lelkiége, élettere, közösségi élete.

Tervezett séták:

2020. május 23. 15 óra – A bencések mint tanítók

2020. július 31. 19.30 óra – Éjszakai látogatás Szent Ignácra

2020. szeptember 26. 15 óra – Séta a Szent Ignác-templom felszentelésének emlékére

2020. október 24. 15 óra – Szent Mór ünnepén a bencéseknél

2020. december 12. 15 óra – Angyalséta Kelemen atyával

További információ: www.gyeregyorbe.hu

(Képek: Csobay Dániel)

Hogyan lehetsz szerzetes?

A monostori élet előfeltételei

Isten hívó szava a szerzetesi életre különleges meghívás. A szerzetesnek egyetlen célja van életében: Isten keresése. Ezzel válaszol arra az Isten utáni vágyra, amit Isten adott szívébe, hogy most és majd az örökkévalóságban egyesüljön vele, a Szentháromságos Istennel, aki minden embert az ő szeretetkapcsolatára hív.

A monostor az a hely, ahol a szerzetes testvéreivel együtt keresi Istent. Hogy megtalálja Őt, olyanná kell válnia, aki mindig Istenre gondol. A mindennapok imája, csendje, tanulása, munkája segíti, hogy a szerzetes mindig Isten közelében maradjon.

Talán úgy érzed, hogy Isten erre az útra hív. Ez az élet kihívásokkal teli, fegyelmezettséget kíván, s ha megfelelően élik, egyenesen Istenhez vezet. Az Istenhez vezető számtalan út közül ez az egyik. Ezért ha úgy érzed, hogy hivatásod van, jól meg kell vizsgálni. Hogyan is kezdőd?

Ha a hívás állandósul, beszélj egy pappal, akiben megbízol, akivel könnyen tudsz beszélni. A beszélgetés után hamar arra a gondolatra juthatsz, hogy meg kellene látogatnod minket. Érdekes előre elolvasnod Szent Benedek Regulájából néhány részletet; ezek a következők: a Prológus, a 4. fejezet a jócselekedetek eszközeiről, az 5. fejezet az engedelmségről, a 6. fejezet a hallgatásról, a 7. fejezet az alázatról, az 58. fejezet a testvérek befogadásáról és a 72. fejezet a jó buzgóságról.

Az alábbi feltételeknek kell megfelelned, hogy alkalmas légy a szerzetesközösségi életre:

életkorod 21-44 év,

a római katolikus egyház tagja vagy és szentségi életet élsz,

fizikai és mentális állapotod jó,

legalább középfokú tanulmányaidat elvégezted,

van tapasztalatod a munkáról,

tudsz csapatban együttműködni dolgozni,

nincsenek adósságaid és szabad állapotú vagy.

Ha megfelelsz ezeknek a kritériumoknak, akkor plébánosodtól kérj írásos ajánlást. Ezek után vedd fel a kapcsolatot a monostor elöljárójával. Első látogatásod csak néhány napos lesz. Egy vendégszobában kapsz szállást. Néhány hónapig rendszeresen meghívunk pár napra. Ha a hívó szó erősödik benned, és mi is így látjuk ezt, akkor beiktatunk egy hosszabb, kéthetes tartózkodást. Ez idő alatt jobban megismerheted mindennapjainkat. Ez után a látogatás után döntünk arról, hogy jelölt lehetsz-e, mielőtt belépsz a noviciátusba és megkapod a bencés rend ruháját. A noviciátus egy vagy két évig tart. Ha ezután is maradni szeretnél, a közösség és az elöljáró dönt arról, hogy egyszerű fogadalmat tegyél három évre. Az egyszerű fogadalom legfeljebb kilenc évig tart. Ezután az örökfogadalom következik, amikor életedet egészen és örökre Istennek adod a közösség szolgálatában.

2014-2020

12.A

Isth István Korstarin OSB
igazgatóWolfinger Ildikó
osztályfőnökSárjai-Szabó Kálmán OSB
perjelHorváth Dóri Tamás OSB†
perjel

Szűcs Aliz

Vincze Márk

Horváth Adél

Szabados Zsuzsanna

Sebestyén Máté

Magyar Ágnes

Fehér Erzsébet

Horváth Eszter

Mayer Gergő

László Renáta

Bella Karolína Dóra

Schlakker Áron

Czako Ágnes

Lajkó Anna

Rabai Kinga

Czingler Dániel Csaba

Páll Kamilla

Ozal András

Takács Gergely

Fekete Tamara Panna

Varga Olivér

Kiss Borbála

Petrikó Sarolta

Lehner Kata Ágnes

Péter Barnabás

Fehér Balázs

Kertész Anna

Udvardi Milla Hanna

Kaufmann Eszter

Herczeg Kevin

Kovács Reka

Kallai Karolin

Giffo Mátyas

Polócz Patricia

Czuczor Gergely
Bencés Gimnázium és Kollégium

Czuczor Gergely Bencés Gimnázium és Kollégium

12.B

2016-2020

Miklós Réka

Szász Napougát

Papp Boróka

Bruckner Bernadett Mária

Csupula Dóra Petra

Laki Anna

Orros Eva

Parcsási Bálint

Szalcsinger Dominika

Mangó Máté András

Gulyás Dávid

Takács Zsófia

Laux Natália

Gyimóthy Bálint

D. Nagy Virág

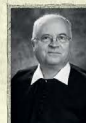
Úvöges Nóra

Szabó Fanni

Pálincás Krisztof Csaba

Tóth István Konstantin OSB igazgató

Pálkuri Anikó osztályfőnök

Sereki-Szabó Kelemen OSB perjel

"Ut Portet Nonnen Meum Coram Gentibus"
Ar-Cod. 9. 15

Kocsis Bálint

Beszémi Judit

Márhoffer Nóra

Vasas György

Bodó Bettina

Zics Máté

Süsse Regina Anna

Vas Dominik

Almer Zsófia

Balogh Fanni

Samu Dóra Anikó

Bruckner Lilla Ilka

Máté Martin

Horváth Petra

Kaczor Daniella

Nemes Boldizsár

Surányi Kincső

Balogh Bence Bendegúz

Czuczor Gergely Bencés Gimnázium és Kollégium

12.C

2016
-
2020

János Zsolt Péter

Mészáros Patrícia

Keller Klaudia

Fülöp István Kálmán
OSB igazgató

Sárosi-Szabó Katalin
OSB vezető

Nováki Csilla Eszterella
osztályfőnök

Kézvizi Áron

Horváth János Boglárka

Szűcs Szabolcs

Szegedi János Péter

Mészáros Zoltán

Fehér Zoltán

Balta Áron

Mészáros Péter

Fülöp László

Sárosi Zoltán

Szigeti Zoltán Barnabás

Horváth Gergely

Kézvizi Boglárka

Kézvizi Fanni Zoltán

Mészáros Károli Áron

Tóth Csilla

Horváth Katalin Péter

Fülöp Klaudia

Kézvizi Áron

Kézvizi Zoltán Csaba

Bogner Márton

Mészáros Tamara

Kézvizi Maja

Horváth Katalin

Kovács Zoltán

Kézvizi Csilla

Kézvizi Áron Csaba

Kézvizi Zoltán Csaba

Balta Zoltán Péter

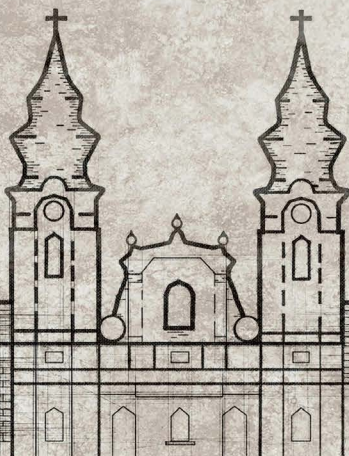
Kézvizi Áron Boglárka

Kézvizi Boglárka

Kézvizi Zoltán

SZERETETTEL HÍVJUK DIÁKJAINKAT ÉS TANÁRAINKAT A „NULLADIK NAPRA”,
2020. AUGUSZTUS 31-ÉN HÉTFŐN 9 ÓRÁRA!
A TANÉV KEZDETÉRŐL 2020. AUGUSZTUS ELEJÉN ADUNK BŐVEBB TÁJÉKOZTATÁST.
A NYÁRON IS KÖVESSÉK FACEBOOK-OLDALUNKAT!

Kiadja a Czuczor Gergely Bencés Gimnázium és Kollégium, 2020
Felelős kiadó: Tóth István Konstantin OSB igazgató * Szerkesztette: Tóth István Konstantin OSB - Barkó Ágoston OSB * Az anyaggyűjtés lezárva: 2020. május 17.

Fényképek (az osztályok saját életképein kívül):
Bognár Lehel - Böösy Pál - Dornstädter Áron - Földesi Ágoston - Göntér Anna - Kleiningner Tamás - Pados Adrián - Tarnai Csongor - Püspöki Apor
Készült a Tradeorg Nyomdában, Balatonfüzfőn * Tördelés, grafika: Palásthy Imre